

சுணபத்துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தில்வஸத் திருச்சித்திரகூட
மான்மியச் சூன்யத் தேற்றம்.

இஃது

வண்ணைநகர்

S. V. R. மாரிமுத்துப்பிள்ளையால்

யாழ்ப்பாணம்

சைவப்பிரகாசயந்திரசாலையில்

அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

பிரமாதீசஸ்ரீ வைகாசிமீ.

1913.

பிழை திருத்தம்.

பிழை.

திருத்தம்.

உ-ம் பக்கம்.

இருவேறு வழக்கினும்
வேறலொருவாறுமின்றி

இருவேறு வழக்கினும்
வேற லொருவாறு மின்றி
எம துண்மைநூற் படை
நோக்கியா தும்நிற்றலாற்றா
தோடி யொதுங்கி யொழிந்
தும் இடையறவு படாது
குழறாநிற்கின்றனர். அவ்
வாறே யவர்தாம் ஆண்டுக்
குழறும் அக் குழறுபாடு
பற்றி எம்மனோர்க்கு நிக
ழும் கேடு யாதுமின்றும்.

ஒருவன் சுரமருவு தண்டு
கண்டு விரைந்து கரந்தொ
ழிந்தும் தன் குரைப்பொழி
பாத ஞாளியொப்ப

இது முழுதும் விலக்கப்
பட்டது.

தான்றோன்றுமத்தோற்ற
நோக்கிக் குரைக்கு மொரு
ஞா ளி தன்னானே தன்
மாட்டு நிகழந் தீங்கு
யா தும் திங்கட்கின்றும்.

இது முழுதும் விலக்கப்
பட்டது

நன்றிதரு வாருமொரு
ஞா ளிகுரை செய்தால் நின்
றதன் வெகுட்சியை நிறுத்
தல் கடனாகும்

நன்றிதரு வாரும்
நின்று வெகுட்சியை
நிறுத்தல் கடனாகும்.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தில்வஸத் திருச்சித்திரகூட மாண்மியச் சூன்யத் தேற்றம்.

௧. ஐசுராரீயமும் மல்தாக்குஞ், சிவமுமின்மையிற் சேர்துமீண்டரி
யையே.
௨. அரிச்சுரனருடா வம்பலக்குணபா, லரிச்சுரமாக்கு மரினயவாழ்த்
துதுமே.
௩. திருமாணிகுழிசெய் திரிவிக்கிரமன், நிருமாணடியினை சென்று
சேர்ந்துய்துமே.
௪. திருவிராமேச்சுரஞ் சேதுவினாற்றுந், திருவிராமன்செயல் சிந்தி
யார் தியரே.
௫. ஒழிதிருவில்லொரோ வொன்றினுமொன்றிய, கழிதிருவில்லை
மைக்காக்குமாகாக்குமே.
௬. மீன்முதற்பிறப்பினும் விமலனைவழிபடு, மாண்மனித்தெம்மக்
கதுசெயவருளுமே.
௭. அரியொருகண்ணுந் தருளுமென்றருளிய, வரியடியவரடிவண்ண
ங்குதும்யாமே.
௮. அரணியைபெய்தலி னரிப்பெயருடையா, னவனிபையெய்திடி
னவ்வியைபெளிதே.

புரீம்த் நடேச சிவ பரம்பொருளது அரிய பெரிய
சரிய திருநெறி நின்று சிவோபநிடத முதலிய வுண்மை
தூல்களை யாயு முறையா னுபந்து அச்சிவபரம் பொரு
ளது தலைமையுட் டலைமைபாய வுண்மைத்தன்மை இஃ

தென வுணர்ந்து கோடற்குரிய வுண்மைத் தவப்பேறு ஒருதலையா நொருசிறிதும் ஒருஞான்றும் ஒருவாற்றாறு மின்றாதன்மேலும் தமக்குரிய பொய்தூன்முறையுங் கை விட்டு துருவாசமுனி முதலிய அறுவேறு முனிவரிட்ட சாபமொழிப் பாரதன்வாப்பப்பட்டு மிகப்பெரிதும் பிணங்கி பொய்மையுட் பொய்மையே மேற்கொண்டு வறிதே பிதற்றி யிரண்டுமின்றி யுழிதரும் ஐயிரவுடைபரு ளொருசாரார் இஞ்ஞான்றின் இருவேறு வழக்கினும் வேறு லொருவாறு மின்றி ஒருவன் கரமருவு தண்டு கண்டு விரைந்து கரந்தொழிந்தும் தன் குரைப் பொழியாத ஞ்ளா னி யொப்ப எமதுண்மைநூற் படைநோக்கி யாது நின்றலாற்றாதோடி. பொதுங்கி யொழிந்தும் இடையறவு படாது குரைபா நிற்கின்றனர்.

தான்றேன்று மத்தேதாற்றநோக்கி குரைக்கு மொரு ஞ்ளா னி தன்னுனை தன்மாட்டு நிகழுந் தீவகு யாதுந் திங் கட்கின்றும். அவ்வாறே அவர்தாம் ஆண்டு குழறு மக் குழறுபாடுபற்றி பெய்ம்மேனார்க்கு நிகழுங் கேடு யாதும் யாண்டும் ஒருதலையா நொருவாற்றாறு மொருஞான்று மின்றும். ஆகலான் அதுபற்றி யாம் யாதுமோ தவீவண் டா. அல்லதூஉம் “உய்த்தனர் தேன்மழையுதவிப்போற் றினுங் - கைத்திட நவிருமோ காஞ்சிரங்கனி-யத்தக வல் லேவா வறிவிலாதவர்-சித்தம துணர்வகை தெருட்டுகின் றதே” என்பதனான் மதம் மானம் மயக்கம் நாணின்மை அறிவின்மை முதலியனபற்றி இவ்வாறு பிதற்றுவார் ஒருவாற்றாறும் தெருட்டற்பாலரல்லராதன் மேலும் “அறிவிலார்க் குரைப்பவ ரவிற்பேதை” என்பதுபற்றி யாமொன்று மீண்டுரையாதொழிந்து அவையெல்லா மெமதணிகலமெனக் கோடலே எமது சால்பிற் கழகாம். அஃதற்றாமாயினும் “நன்றிதரு வாருமொந் ஞ்ளா னி

குரை செய்தா - னின்றதன் வெகுட்சியை நிறுத்தல்கடனாகும்” என்று நயத்தானும் அன்றி இங்ஙனங் குழறும் அக்குழறுபடையுடையார் அது கழுவும் கழுவா யாது மின்றி மிகப் பெருங் கொடிய நரகினைத் தலைப்படுத லொருதலை: ஆகலான் அதற்கிரங்குத வென்பதுபற்றி நிகழுமிரக்கத்தானும், மேலும் எமது சிவ பரம்பொரு ளது மிகமேலாகிப் சீலத்துட்சீலம் கருவிநூன் முறை பற்றி நின்று கேளாது போதகாசிரியர் போதகமாத்தி ரையாற் கேட்டுச் சிந்தித்து வைகு மறிவாற்ற லிலராய்க் காதன்மாத்திரையே ஷடைய ரொருசாரார்; அவர்தம் குழறுபடைபற்றி யொரோவழி மயங்காமைப்பொருட்டு ஒரு சிறுநெறி காட்டுகவென வறிவொழுக்குடைய ரீய்ந் தருளு மாண்பானும் யாமிஃதெழுதுவான் புதுந்தனம். இனி அவ ராண்டோதும் பொருளெல்லாம் அப்பெய ரோ டியாது மியைபின்மை மேலும், யாண்டும் யாதும் பிரமாண மின்மையிற் சூனிபமேயாம். அவை அஃதா தல் ஸ்தாலீபுலாக நியாயம்பற்றி யீண் டொருசிறி தெடு த்துக்காட்டித் தேற்றி யொழிது மென்பது.

ஸ்ரீ ஸ்ரீமதே ராமா நுஜாயநம: என்பது ஸ்ரீராமனனு சரூப ஸ்ரீமத் லக்குமணனுக்கு வணக்கம் எனப் பொ ருள் படும்போலும். அல்லாக்கால் ஸ்ரீ சத்தம் இரண் டாண்டு இயைந்துநின்றல் பொருந்தாதென்க.

இனி, அனுசன் ஸ்ரீயினை யுடையன் எனவே வவ்வரு த்தாபத்திபற்றி இராமன் ஸ்ரீயினை யுடையனல்லன் என ப்பட்டு உடையார்தம்மின் இல்லார் இழிசனாதல் பெ ற்றும். அஃதேல் ஸ்ரீராமஜெயம் ஸ்ரீரஸ்து என்றாற்போ லவைத்து வழங்கும் வழக்குண்மையின் ஆண்டு மிவ்வா ரே இன்மைப் பொருளா மென்பது முடியும். ஆகலான் அஃதவ்வாறுதேகாடல் பொருந்தாதாலெனின் அற்றேல்

ஒரு நிகராகாது தம்முள் தம்தரமுடைய பொருளிரண்டனுள் சிறந்த பொருட்கு மத்தபாவமும் சிறப்பில்பொருட்கு மத்தபாவமும் ஆமாறு இங்ஙனம் தலைப்பெய்து கோடற்கு நியாமக மென்னை ஒன்றுங் காண்கிலம்.

அஃதன்று ஆண்டுத் தனிலின்ற ஸ்ரீ தனிலை ஸ்ரீயேயாம். ஆகலான் நீயிர் அதுவு மொன்றாவைத் தெண்ணியிவ்வாறுகோடல்பொருந்தாதாலெனின் அற்றேல்சண்டு நின்னை வினவுதும் அதுவருமாறு அத்தனிலைமொழி அடைமொழி அடைகொளி அடையில்கிளவி யென்பவற்றுள் யாதுகொல்லோ பின்னையதாம் பிறவெனின் அஃதன்ன தொன்றன்றும். இனி அங்ஙனம் கோடுமேனும் அஃதாண்டு யாதன்பொருட்டு வெழுந்து நின்றது? அது இந்நூற்பெயரென்பதுஞ் செல்லாது முன்னர் இந்நூற்பெயர் இஃதென வேறெடுத் தோதப்படுதலான், இனி யது மூலாக்கரமென்பது மேலாது. முன்வருமக்கரமு மிதுவுந் தம்முளொப்பன வாகலானும் அவ்வக்கரக்குறி யன்னதன் றாகலானும் அல்லதூஉம் அதனை முற்கோடல் தும் வழக்கன்மையானும்.

அஃதஃதன்று. செல்வத்துட் செல்வமெனப் பொருள்பட்டு இராமனை விசேடித்து நிற்குமென்றற் படுமிழக்கென்னையெனின் அறியாதோதினாய் ஆண்டு வணங்கற்குரிய பொருளாய வனுசசத்தம் அவ்விசேடியமா யொழிய வஃதன்றாய ராமசத்தம் விசேடியமாமாறு விழுக்காகாமை யாண்டையதன் றொழிக. இனி யவை தனித்தனி இரண்டனோடுஞ் சென்றியையு மென்பதூஉம் பொருந்தாது. தம்முட் டாரதம்மியமின்றி யொழிதலானும் அவை யில்வழி ஆண்டை வழிபாடியாதும் பப்ன்படாமையானும். அஃதன்றுபிரணவாக்கரம்முற்கோடல் தும்வழக்காத லெவ்வாறு வவ்வாறே விதனை முற்கோட

லெம்வழக்காலோவெனின். அற்றேல் நின்னை யின் டொன்று வினவுதும். அஃதாமாறு அதனை அங்ஙன முற்கோடற்குரிய நியாமகமென்னை யொன்றுங் காண்கிலம். அஃதேல் நீயி ரதனை யவ்வாறு முற்கோடற்குரிய நியாமக மென்னையென விண் டெதிர்வினா நிகழுமாலோ வெனின் நிற்கொப்ப வெற்கு அதற்கு நியாமக மின்றாயினன்றோ யர் மதற்கஞ்சி யொதுங்குதும். இனி அஃதுளதாயினும் யாமீண்டு நினது தில்லைத் 'திருச் சித்திரகூடமான்மியஞ் சூன்யமாதல் தேற்றுதற்பொருட்டு வெழுந்து வத்தேற்றமுறை விஃதாகலின் அஃதிண்டு நின்னை வினவினும். அவ்வாறன்றி நீ இந் நுண்வினா முதலியன நிகழ்த்துவார் வைகுடர்வாய் வைகி அஃதியாதுங் கேட்டு மறியகில்லாய், ஒன்றனை நோக்காக்கா லின்றி நோக்கின் அவாவுங் குழவிகளொப்ப யா மோதக் கேட்டமாத் திரையானே வினவுகின்றனை. அஃ தங்ஙனமன்றி யெம்மொப்பவே வினவு முறையான் வினவுதியாயின் அஃதாண்டு விடுக்குதும். ஆகலின் அஃ திண்டு விடுத்தற்கு யாது மிபைபின்றும். அதுநிற்க

நீயோது மவ்வழக்கு யாண்டும் யாதும் எதுவின்றி நிகழாமையின் அஃதங்ஙன முற்கோடற்குரிய வேது ஒதல்வேண்டுமென்க. இனி அதற்கேது யாண்டுமின்மை பானும் அன்றி அஃ திண்டோதாமையானும் அன்ன பிறவாற்றானு மஃதின்றென்பதே தேற்றம். ஆகலின் அஃதுண்டென்றோதல் போலியேயாமென்றொழிக.

இனி அது விளக்கப்பொருட்டாமென விடுப்பின் அஃதப்பொருட்டாகாமை நிருத்தநூல் வல்லார்வாய்க் கேட்டுணர்ந்துகொள்க. இனி இலக்கணை குறிப்பு தாற்பரியம் முதலியவற்றுள் யாது மீண்டைக்கேலாமை அம்முறை யுணர்ந்தார்பாற் கேட்டுணர்ந்துகொள்க. அஃ

தேல் அஃதரியது சத்தியென்னோமாவெனின் என்னும்.
 என்னை அஃதாதற் கேலாமை நின் சத்தியின் வைத்து
 நீயே அறிவை ஆகலான். சத்தியாய் என வருதலானும்
 சிவம் சத்தியினின்று தோன்றுமென்ப வாகலானும் அது
 நமக் கிழக்காய் முடியும்போலுமெனின் நும் நூற்பொ
 ருள் யாதுமறியாது பிறழவைத் தோதுந் துணையி னமை
 யாது எந்நூற் பொருளும் ஒதுமாறு வீண்டுத் தலைப்
 படல் சாலவழகிதேபாம். அதுநிற்க, நீயிர் ஈண்டு அஃதிஃ
 தென வோது மோத்து நமமொக்கு மறிவிலா ரோது
 மோத்தே யாமென் றொழிக. இனி நீயிர் ஈண்டிஃ தோ
 துமாறொப்ப வாண்டாண்டு உருத்திரன் சங்கரன் சிவன்
 நடேசன் என்று இத்தொடக்கத்தன வெல்லாம் ஒரு
 பொருண்மொழி யாகவைத் தோதினார். *அவை யன்ன
 வாதல் எந்நூல்பற்றியோதினார். அது நுந்நூற்கண்ணும்
 எந்நூற்கண்ணு மின்றும். நுந்நூற்க ணின்மை நீயிர்
 அறியுமா நெவ்வாறு. அவ்வாறே எந்நூற்க ணின்மை
 யாம் அறிதும். எனவே நீயிர் அஃதறியா தோதுமாறு
 போந்தவாறாயிற்று. அஃதேலிது நமக்குமொக்குமாலோ
 வெனின் அறியாதுசொன்னார் நும் பரம்பொருள் இயல்
 பிதுவென்பது. எந்நூலுள் யாண்டும் யார்க்கும் புலனா
 மாறு நிகழ்தலின் அஃ தெமக் கொக்குமாறு யாங்ஙன
 மென் றொழிக. இவ்வாறு நுந்நூலுள் எம் பரம்பொரு
 ளியல்பு விதுவென வோதாமை நீயிரே ஆய்ந்தறிசுவார்.
 ஆகலான் எல்லாவற்றானும் அவ்வாறேதல் இழுக்கேயாம்
 என்றொழிக. அஃதாயினும் நீயிர் நீண்டோதியனவெல்
 லாமல்ல இனி அதனுண்மைப்பொரு ளென்னை யெனிற்
 கூறுதும். எமது குரவராய ராமானுஜப் பெருமாளுக்கு
 வணக்கமென்பது. அது இதுவாலோ வெனின் இது
 செப்புவழுவேயாம். அதுநிற்க. இனி அஃதஃதாமாயினும்

அதுபற்றியு நங்கருத்து¹ நிரம்பாமை காட்டுதும் தன் பெயர் பிறர்பெற்றுய்யுமாறு முன்னின்றுய்யச்செய்யும் அப்பெயர் முதலை முதற்கண் வணங்காது வ்ய்தற் பொருட்டு அதனை இடைவாயெய்தி யுடையானை ஒருவன் முதற்கண் வணங்குமாயின் அவ்வணங்கியானை யம்முன்னோன் பின்னோனை யுயர்த்து தன்னைத் தாழ்த்த விழி வரவுபற்றிச் செற்றமுற்று வொறுத்த லொருதலையேயாம் இனி அப்பின்னோனும் முறை பிறழ்ந்து ஆற்றல்பற்றி அவற் கருளாதொழியும் ஆகலான் அஃதிரண்டுமின்றி ஸ்டிடையே வழிதருதற் கேதுவாய்முடியுமென்க. இருந்த வாற்றான் ஸ்ரீ ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம: என முன்னெழுந்து நின்றல் இந்நூல் நில்லாது இறுதற்கேதுவே யாம். ஆகலான் அஃதெமக்கே இனிதாய் நினக்கிடை யூறியிற்றென்றொழிக. இன்னு மவ்வனுச சத்தம் பொதுச்சத்தமாமாகலான் அஃதீண்டுச் சிறப்புச் சத்தமெனக் கோடலும் பிறவு மிழுக்காதல் இவ்வாரோர்த்நு உணர்ந்து கொள்க. பிறவுமன்ன.

இனி, தில்லைத்திருச்சித்திரகூடமான்மிய மென்பதனுள் வைத்து தில்லைத்திருச்சித்திரகூடம் என்பதனுள் தில்லை யென்பது சித்திரகூட சத்தத்தினை விசேடித்து நிற்பதோர் அன்னியயோக வியவச்சேத பதமாம். ஆகலான் அஃதவ்வாறு வியவச்சேதஞ் செய்யப்பட்டு நின்ற சித்திரகூடம் வேறியாவையெனக் கடாயினார்க்கு அவை கடம்பவனச் சித்திரகூடம் முதல் என்னிறந்த பல வேறு திறத்தவென விடுத்தொழியு லொரு சாராரை நோக்கி பிறிதொருசாரார் அஃதேல் அஃதனவத்தையாய் முடியும்போலுமென மறுத்து அவை காசித் சித்திரகூடம் கமலைச் சித்திரகூடம் என்னும் இரண்டிடாம். ஆகலான் ஈண்டைக்கு அனவத்தையாமாறு யாண்டைய

தென வாசங்கை யொழிவராலோவெனின் அற்றன்று
அவ்வழக்கியாதும் யாண்டு மின்மையானும் பிரமாண
மின்மையானும் அஃதஃதன்று திருச்சித்திரகூடமென்
பதனுள் சித்திரகூட சத்தத்தினை விசேடித்துநின்ற திரு
மொழி திருவில் சித்திரகூடமாய அன்னியயோகவியவச்
சேதம் செய்தற்கு வெழுந்ததன்றி அயோக வியவச்
சேதபதமாத்திரையேயாம் என்பது நாமக்கு மொக்கு
மன்றே தன்வத்தே. இதுவுமாலோவெனின் அற்றேல்
இதனானே விஃதயோக வியவச்சேதஞ் செய்தற்குரியது
இஃது அன்னியயோக வியவச்சேதஞ் செய்தற்குரியது.
என இத்தொடக்கத்தான் நிகழும் நியதியாது மின்ற
தன் மேலும் விசேஷண மெல்லா மொன்று யொழியாது
பலவேறுதல் வேண்டா வெனவே முடியும். ஆகலான்
அது விசேஷணங்களின் வேற்றுமையறியாதார் கூற்றே
யாமென்றொழிக.

அற்றற்றும் ஆயினும் நீயிர் அவ்வாறோதும் அவ்
வருத்தாபத்திப் பிரமாணம்பற்றித் தில்லைச்சித்திரகூட
மொன்றுண்டென்பதற்கு நாம் வாய்மொழியேவமையுஞ்
சான்றாலோவெனின் அற்றன்று. அஃதவ்வாறே நீயிர்
ஆண்டுத் தலைப்பெய்தோதி யொழிந்ததனை யிஃதிவ்வா
றென வதனை மறுத்தோதற்பொருட்டு யாமீண் டெடுத்
துக்கொண்ட வத்துணையே பிறிதின்றாகலான்.

அஃதேல் தில்லைத்திருவம்பலம் என நீயிருங்கோட
லின் அது நாமக்கே இழுக்காய் முடியும்போலுமெனின்
அறியாதோதினாய் மதுரைத் திருவம்பல முதலிய திரு
வம்பலம் பிறவிலவாயினன்றோ நின்னோத்து வீண்டு நிலை
யுதலுடைத்தாம். அவைதாம் யாண்டும் யார்க்கும் புல
னமாறு மிக்கு வழங்கும் பெருவழக்காயுண்மையின் எம
க்கு இழுக்காமாறு யாண்டையதென் றொழிக. ஆயவா

ற்றான் யாமீண்டுரைத்துவைத்த நியாயவாதமாய கல்லெ
றிக்கஞ்சித் தில்லைத் திருச்சித்திரகூடமென்னும் அப்பெ
யர்தான் யாண்டும் யாதும் இயையாது நிலைபேறின்றிக்
கெட்டொழித லொருதலையேயாம். ஆகலான் அதுபற்றி
ஆண்டோது மோத்தெல்லாம் அதன் முன்னரே யோடி
யொதுங்கி யொழியுநீரவே. அல்லது சிறுவரையேனு
நின்றற்றமாட்டா வென்பது விதனா னறிந்துகொள்ளுக.
அது நிற்க.

இனி அஃதங்ஙனங்கோடுமேனும் சித்திரகூடமென்
பது சித்திரமுடைத்தாயதோரில்லம் எனப்' பொருள்
படும். படவே அதற்குரிமையுடையனா யாண்டு வைகி
வாமுமாநீஉவும் செல்வவிசேடமுடையதொருபசுவேயா
மென்பது*தானேபெறப்படுதலானும் அவனீண்டையுயி
ர்ப் பாகுபாட்டினுள் வைத்து சிறப்புடைமகனாய் முடித
லானும் அவன் அரணுணையான் ஆண்டுப் போந்து வை
கும் புருடோத்தமனெனவேபடும். படவே வவன் ஆரிப்
பசுவே பிறன்ல்லன் என்பது பெறப்படுதலின் அஃதெம
க்கே வலியாயிற்றென்பது தெற்றெனவறிக. விரிப்பிற்
பெருகு மாகலின் இதனை யின்னுமீண் டுரைத்தவாறு
பற்றி விரித்துணர்ந்துகொள்க.

இஃதென்சொல்லியவாறோவெனின் தில்லைத்திருச்
சித்திரகூடமென்னு மொருபெயர் சுருதி ஸ்மிருதி புரா
ணம் இதிகாசம் என்பவற்றுள் யாண்டுங் காணப்படா
மையின் அது பிரமாணமின்றி வறிதே புதுவது படைத்
துககொண்டதோர் இல்பெயரேயாமாகலான் அப்பெ
யர்பற்றி யாண்டோது மோத்தெல்லா மப்பிரமாணமே
யல்லது பிரமாணத்தின் பகுதியவல்ல ஆகலான் அவை
யெய்லாம் சூனியமே யல்லது வுண்மையல்ல வென்பது
பிரமாணங்களானும் பொருந்துமாற்றானுந் தெரித்துணர்

த்தியது சூனியமாதலை யிண்டுப் போதுவகையானே தெளிவித்தவா நெனக்கொள்க. முன்னர்ச் சிறப்பு வகை பற்றி அஃதினிது தெளிவிக்கப்படும்.

அஃதேலஃதஃதாம் ஆயினும் ஐயிரவு நெறி யாசிரியர் தம்மான் அத்திருப்பெய ரெடுத்தாளப்படுமாறுகண்டாம். அவர் தாம் முக்கியப் பிரமாணமாய தமிழ்வேத முடையராதன் மேலும் நித்தர் முத்தர் அன்னராம் என்பது நாமக்கு மொக்குமன்றே. ஆகலான் அஃதவர்தந்திருவாய்மொழியாதன் மேலும் சூதமுனிவனார் அநுவாதமும் பிரமமுனிவனார் புரோவாதமுமேயாம். ஆகலான் யாமதனை யவ்வாறே வழி மொழிந்துகோடன் மாத்திரையே பிறிதின்றும் ஆகலான் அது மேலோதியவாறேபடைத்து மெழிகிழவியாதல் சாலாதாலோ வெனின் ஈண்டுப் பிரமாணமுண்டென்பதனை யுடம்பட்டாய்க்கு அந்நயம்பற்றி அப்பிரமாணமாமாறு முடம்பாடாவதல்லது மறுக்கப்படுவதொன்றன்றும். ஆகவே வேதநூல் நன்னூல் முறைபற்றி யனாதியாயினுமாக எந்நான் முறைபற்றி யாதியாயினுமாக அது பிரமாணநூலென்பது நாமக்கு முடம்பாடேயாம்.

அஃதங்ஙனமாக வதனை விரித்துணர்த்தற் கெழுந்தது புராணநூலென்பதூஉம் நாமக்கு உடம்பாடேயாம். அஃதற்றாக யா மேலோதியவாற்றான் அப்பெயர் அந்நூல்களுள் யாண்டும் பிறுண்டு மின்மையின் அது படைத்து மொழி கிளவியாதல் சாலாமை யாங்ஙனமென்றொழிக. நூல்கள் தம்மு னொன்றோடொன்று முரணும் வழி முரணாதவாறு நோக்கி யோதிப்போந்த தொல்லாசிரியன்மார் அவை அதற்கியையாக்கால் தம்முள் வன்மை மென்மை யென்னுந் தமதரம்பற்றி மென்மை யொழித்து வன்மையேகைக்கொள்வரென்பது எல்லார்க்கும்

ஒப்பதேயாம். ஆகலீனது முதநூலுட் காணப்படா
மையின் துமது ஐயிரவுநெறி ஆசிரிய ரோத்தாமாயினும்
குதன் பிரமனோத்தாமாயினும் அப்பிரமாணமேயாமென்
பது தெற்றெனவறிக. இனி மனிதர் முனிவர் முதலீ
யோர் ஒத்தெல்லாம் முறையே மேன்மேனோக்க தம்முள்
ஒன்றொன்று மறுக்கப்படுமென்பதூஉம் அந்நூற்கெல்
லாம் ஒப்ப முடிந்ததேயாம். அல்லதூஉம் நாரதமுனி
வற்கு இச்சரிதமோதிய பிரமமுனிவனார் அது மேனான்
தனக்கு நாராயணமுனியானோதப்பட்டதென வீண்டோ
தப்பட்டது. இனி அந்நாராயணமுனி அஃதுணர்தற்
குரிய வரலாறியாது மீண்டும் யாண்டு மோதப்படாமெ
யின் அது பொய்யோத்தேயாமென் றொழிக. அன்றி
யஃதன்னதாதல் யாது மோத்துமுறையன்மையானும்
அன்ன பிறவாற்றானும் அது படைத்து மொழிகிளவியே
யாமென்பது பசுமரத்தாணிபோ னூட்டப்பட்டவாறு
காண்க. இன்னும் அவ்வையிரவு நெறி யாசிரியர்தாம்
கண்ணுதல் கமலக்கண்ணன் கண்ணேன்றுகோடன் முத
லிய வுண்மைச் சரித முள்ளவாறே ஆண்டாண்டு தந்
திருவாய்மொழியுள் வைத்தோதுதலின் அன்னர் இன்
னோரன்ன பொய்மொழி யோதியொழிவ ரல்லரென்பது
தானே போதரும். போதவே அஃதவர்வாய்மொழி யொ
ப்ப பிறர் படைத்து மொழி கிளவியேயாமென்பது வச்
சிரகவசமொப்பப் போந்து கிடந்தவாறு காண்க. பிறவு
மன்ன இருந்தவாற்றான் தில்லைத் திருச்சித்திரகூட மெ
ன்னும் பெயர் யாதும் யாண்டும் மூலமொழியின்றி புது
வது படைத்து மொழி கிளவியேயாமென்பது எல்லார்க்
கு மெல்லாவாற்றானும் இனிது விளங்கும். விளங்கவே
அதுபற்றி ஆண்டோது மோத்தெல்லாம் படைத்து
மொழி கிளவியேயாமென்பதூஉ மவர்க்கெல்லா மொரு

தலையா னினிதுவிளங்கும் ஆயவரற்றான் அவற்றையெவ்
லாந் தனித்தனியெடுத்துக்கொண்டு இதனான் இதுவது
விதனானிஃதஃதென வேறுவேறெடுத்துக்காட்டித் தேற்
றல்வேண்டா. அஃதித்துணையினமையும். ஆயினு மின்னு
மஃதவ்வாறாதல் மிக்க மந்தமதியுடையார்க்கு மினிது
விளங்குதற்பொருட்டு வொருசா ரவற்றின் வைத்துக்
காட்டித் தேற்றி பொழிதுமென்பது.

நீரேறுசடையான்.

எனவே அரனெடுத்தேன்றுகொள்ளாது அந்நீர் தானே
வந்தேறி வைகியதென்பது பெறப்பட்டது. அற்றேல்
அது முன்னர்க் கங்காதரசரிதப்போலியுள் அதனை யவ
னெடுத்துத் தன் சடைநிறையத் தலைமிசைத் தாங்கின
னென்பதனோடு முரணி அது நினக்கே யிழுக்கா யொழி
தல் காண்க. அஃதன்று எறுத லீண்டுத் தங்குதலென்
னும் பொருட்டாகலான் அதுபற்றி யாண்டிழுக்கென்னை
யாலோவெனின் அஃதப்பொருட்டாகாது இனி அங்ங
னங் கோடுமேனும் அதனைத் தலைமிசைத் தாங்கினனெ
னத் தாங்கற்கு வினைமுதல் காணப்படுதலானும் ஈண்
டவ்வினைமுதல் காணப்படாமையானும் இழுக்காகாமை
யாண்டையதென் றொழிக.

அஃதஃதன்று ஆண்டுச் சடைநிறையத் தலைமிசைத்
தாங்கினன் என வருதலின் அஃதியையுமாலோவெனின்
அற்றேல் அவ்வாக்கியப் பொருள்தா னென்னை? அஃ
தொருவ னென்றனை விரனிறையக் கையிசைத் தாங்கி
னன் என்பதொப்பதோர் வெற்றோத்தேயா மாகலின்
அஃதியையுமா றியாங்ஙனமென் றொழிக. இன்னும் விரி
ப்பிற் பெருகும். முன்வருவனவற்றிற்கு மிஃதொக்கும்.

இனி யரற்கு மலைமகட்கு நிகழ்கூத்தி நியாயந்தீர்ப்
பா னெனவே இவ்வுலகின்கண் பொருள்காரணமாய் நிக

மும் வழக்குப்பற்றி நியாயத்தீர்க்குமாறெப்பக் கூத்துக் காரணமாய் நிகழும் வழக்குமொன் றுண்டென்பதூஉம் அதற்கு நியாயத்தீர்ப் புண்டென்பதூஉம் ஈண்டே பெற்றும். சுருதி மிருதி புராண விதிகாசங்களு ளிவ்வாறாய தொரு வழக்குண்மை காணப்படாமையின் அஃதில்வழக்கேயாதல் தெற்றெனவறிக.

இனி, தீர்ப்பான் சீரேறு திருவாள நெழுந்தருள் சித்திரகூடத் தேந்தல் செப்பக் கூரேறு ஞானதமிழ்க் குலவேதஞ் செய்தளித்த வெனவே அந்நியாயத்தீர்ப்புக் கெழுந்தருளு ஞான்றின் முன்னேஞான்றின்கண் அவ னுண்டின்மை பெற்றும். அற்றே லவ னதன்பொருட் டாண்டெழுந்தருளியது சந-வது படல சரிதழ்பற்றியே யாம். அஃதோகவும் நக-வது படல சரிதத்து ளாண் டெழுந்தருளி வைகியதாக வைத்தோதுதலின் அஞ்ஞா ன்றின் மேலேஞான்றின்கண் ஆண்டுண்டென்பது இல் பொருளா யொழிந்தது. ஒழியவே இதுவுமில்பொருளா யொழிதலும் செப்புதலும் பிறவும் இல்பொருளா யொழிந்தவாறுங் காண்க. இனி திருவாளநெழுந்தருள் சித் திரகூடத்தேந்தல் என்புழி சொல்லும் பொருளு மிழுக் கா யொழியுமாறு காண்க. இதனாற் போந்த பொரு ளென்னையெனின் அவராண்டு தமதாசிரியர் வழி பா டோதுமுகத்தான் ஆடிக்காட்டிய இந்நூற் பொருளெல் லாம் பொய்மையாதல் தேற்றுமுகத்தா னவராசிரியர் தமிழ்வேத மோதினொரென்பது பொய்மையாதல் தேற் றியவாறெனக் கொள்க. இனி ஈண்டுச் சொல்லியல் பிழக்காதலு மொருசிறிது மேற்காட்டினும். இன்னு மாண்டாண்டுச் சொற்பொருளெல்லா மிவ்வாறே இழுக் காமென்பது ஒதாதே இனிது விளங்கும். அவையெல்லா முய்த்துணர்ந்துகொள்க. யாமீண்டுரைப்பிற் பெருகும்.

பாயிரம்.

சீர்மல்கிப் எவ்வுலகின்கண் எனவெழுந்து ஆங்கிகரித்
தருள்வாராக வென வோதப்பட்டது. படவே மேற்
செய்யுள் பாயிரமன்மை பெற்றும். ஆஃதஃதன்மையங்
வியல்புள்ளவா றுணர்ந்தார்பாற் கேட்டுணர்ந்துகொள்க.
அதுகிடக்க.

இனி ஆண்டுப் பாயிரமெனவைத் தோதப்பட்ட
தனுளது தனதாசிரியர் வட மொழியினின்று ஈண்டு
செய்யுள் வடிவாற் பெயர்த்தாக்கப்பட்டவாறும் தானத
னைக் கதைவடிவா னாக்கியவாறும் இன்னு மாண் டவற்
ற்றிற் கு வேண்டுவனவு மோதப்பட்டன.

பாயிரமாவது முதலால் வழிநூல்செய்தார் தம்மா
னாக்கப்படுதன் மேலும் தெய்வவணக்கமும் செயப்படு
பொருளுஞ் செறியப்படுவ தொன்றும். ஆகலான் ஆஃ
தப்பெற்றித்தாகாது இப்பெற்றித்தாமாறும் அவரு
மவையு மல்லாத இவரு மிவையு மிவ்வாறதனை யாக்கலு
மாகலு மஃதாக்காமை யறிக. ஆகலின் இது பொய்மை
யா யொழிந்தவாறு காண்க.

இதனாற் போர்த பொரு ளென்னை யெனின் வித்
தின்றி யங்குரற் தோன்றாதவாறெப்ப நூற்குபகாரண
மாய பாயிரம் பொய்யாயொழிதலின் அதுபற்றியாகு
மநூற பொருளும் பொய்மையா யொழிதல் சாதித்த
வாறெனக்கொள்க. பிறவுமன்ன.

நைமிச வனப் படலம்.

ஈண்டு அவ்வன மப்பெயர்த்தாதற் கேது இஃதெனக்
கிளந்தோதாமையானும் புராணமெல்லாந் தனித்தனி
யஃதெடுத் தோதல் வழக்காகலானு மன்னபிறவாற்றானு
மது பொய்யாமொழிந்தவாறு காண்க.

இனி ஈண்டு முதற்கண் உலகியன்மார்த ருய்யுமாறு அலர்மேன் மங்கை மருவிப் திருமார்பன் நன்கு கந்தரு ளிய சேஷத்திரங்கனென வைத்தே தாதப்பட்டது. உலகியன் மார்தரென்பது உலகத்தன்மை பனைமந்த மார்தரென்ப பொருள்படும். மார்தரென்றொழியாது உலகியன்மார்த ரென விசேடணம்புணர்த்தீதாதுமாற்றான் உலகியல் இல் மார்தரு முளரென்பதூஉம் இதனாற் பெறப்பட்டது. அது நிற்க.

இனி அவ்வுலகு மனிதர் தேவர் முதற் பலவேறு சாதியும் வையும் பலவேறுலகிற்கும் பொதுமொழி யாக லான் மார்தர் வைகு முலகிபாது என அவரவியவழி மார்தரென்னுங் குறிப்புப்பற்றி யவர் வைகு முலகு இந் நிலவுலகையுமென அவ்வவாயநிலை நிரப்பப்படும் போ லும். அது நிற்க,

அவ்வாறு அம்மார்தர் அப்பாகுபாடு இரண்டுடை யரென்பது யாம் யாண்டானும் கண்டானும் கேட்டானு மறிந்திலம். அஃதஃதன்று உலகியன்மார்த ரென்பது உலகின்கண் வைகு மார்தரென்னும் பொருட்டாலோ வெனின் அற்றேல் அவ்வாறே பாட்டியல்புலவரென்பது பாட்டின்கண் வையும் புலவர் என்னும் பொருட்டாகல் வேண்டும். இது பொருந்தாமையின் அதுவும் பொருந் தாதொழிந்தவாறு காண்க. அல்லதூஉம் உலகமென்பது பொதுச்சொல்லா மாகலின் அத்தன்மைத்தாய வதனை யித்தன்மைத்தாய சிறப்புப்பொருண்மைக்கண் தலைப் பெய்தோதல் யாதுஞ் சாலாமையறிக. இஃது இவ்வா ருய் யாதும் பொருளொருமை பெறுது பிறழ்ந்தொழித லின், மேல் கற்றோரன்றி மற்றோரும் ஒதியுய்யுமாறு எம் மான் வசனநடைபற்றி எழுதப்பட்டதெனவோதிப்போ யது பொய்யாயொழிந்து போதலின் இது பொய்யு

லா மென்பதே மெய்யாய் நிலைபெற்றவாறு காண்க. இனி வசனநடை பென்பது இழுக்காயொழித லோர்ந் துணர்ந்துகொள்க. பிறவுமன்ன.

இனி ஈண்டு அலர்மேன்மங்கை மருவிய மார்பன் னன்னுது திருமார்பனென விசேடித்தோதல் இழுக்காத லறிக. அஃதஃதன்று ஈண்டைத் திருமொழி மங்கல மொழியாகலான் அஃதிழுக்காதல் யாங்ஙனமாலெனின், அறியாதுகூறினாய். அதன் மேன்மொழியே யதுவாகலா னும் அஃதங்ஙனமாக அம்மொழிப்பேறு மிகையாக லானு மன்னபிறவாற்றானு மிழுக்காகாமை யாண்டைய தென்றொழிக. அதுகிடக்க.

இனி ஈண்டுலகியன்மாந்த ருய்யுமாறு நன்குகந்தரு ளிய சேஷத்திரமெனவே வுலகியலில்மாந்த ருய்யாதவாறு நன்குகந்தருளாத சேஷத்திரமு முளவாத விதனாற் பெற் றும். பெறவே சேஷத்திர மில்வாறு இருவேறு திறத்த வாதல் பெறப்பட்டது. அவை யவ்வாறுதல் ஒருவாற் றானு மேலாயையின் அவ்வோத்துப் பொய்யோத்தா மாறு காண்க. அது நிற்க.

இனி ஈண்டு ரைமிசாரணியமென வொரு நலமிக்க சேஷத்திர முளதென வோதப்பட்டது. படவே சேஷத் திரம் பிறவெல்லாம் நலமிகாதன வென்பது பெற்றும். மேல் நன்குகந்தருளிய சேஷத்திரங்களென்புழி யவன் நன்குகந்தருளற் தேது நலமிகுதியே பிறிதன்மையும் பெறுதும். ஆகவே இஃதத்தனோடுமுரணியிழுக்காயவாறு காண்க. அதுகிடக்க.

இனி யீண்டுலகளந்த பொன்னடியிற்பிறந்த கங்கை யென வோதப்பட்டது முப்பத்தொன்பதாவது படல சரிதத்துள் இப்பூவுலகெல்லா மோரடியாளளந்து வோ

ரடியை யாகாயமளக்குமா ஜேட்டினன். ஒட்டுங்கால்
 பிரமாண்டத்தைப் பிளந்து வப்பாலோடிய வவ்வடியின்
 பெருவிரல்வழியானே விரசாதீர்த்தம் பெருகிபது வது
 வே திருமால் கீர்பாதத் தீர்த்தமாய்க் கங்கையென வோ
 தப்பட்டதென்பதனுள் பூவுல களத்தவடிவேறுக வதனை
 யளவாது அதனின் வேறாய வடியின் பெருவிரன் வழி
 யானே விரசா தீர்த்தமாய் கங்கை தோன்றியதென்ப
 பெறப்பட்டது. இதனானே கங்கை நங்கை திருமாலடித்
 தோன்றிய தென்பது பொய்ம்மையுட் பொய்மைபாய்
 ஆவன் மலையரையன்மாட்டுத் தோன்றுந் தோற்றமே
 மெய்மையுள் மெய்மைபாயவாறு காண்க. இன்னும் இத
 னானே 'நானுமறியே னவனும் பொய்சொல்லா' னென்
 னும் பழமொழிப்பொருட் கிவரெடுத்துக்காட்டாய் நின்
 றவாறுங் காண்க. அதுநிற்க.

ஒருவ னென் றோதுங்கா லஃ துண்ணாப்பொருளா
 மாயின் அவற்கு முப்பொறிகளு மொருமைப் படுதலி
 னதுபற்றி யோது மேத்தெல்லா மெழுவா யிடைவா
 ரிறுவாய்கள் தம்மு ளியல்பானே யிபைந்து தோன்றி
 நின்று ஒற்றுமையுற்று முற்றுதல் செய்யும். இனி அது
 பொய்மைப் பொருளாமாயின் அம்முப்பொறியுந் தம்மு
 ளியையின்று வேறுபடு மாகலி னவனோது மல்லோத்தெ
 ல்லாந் தம்முலிபைபுபடாது வேறுபட்டு முரணும். இஃ
 திதற்கு மொக்கு மாகலான் நினைப்பற்றி யாட்டும்
 பொய்மைப் பிசாசு முறைமுறை யன்மையாது மறிய
 வொட்டாது நின் றிங்ஙனஞ் செய்யுமாயின் நின்வசமுற்
 றதன்வசமுற்ற நீதான் யாதுசெய்குவை யென் றொழிக.
 அது கிடக்க.

இவ்வாற்றானே கங்கையின் பிறப்பு இல்பிறப்பாக
 வே நின் கங்கைப்பொருளு மில்பொருளா யஃதான்

டோடு மோட்டமு மில்லோட்டமா யவ்வோட்டம்பற்றி யாய வுயர்வு மில்லுயர்வா யதனையுடைமையு மில்லுடை மையா யதனையுடைய வாரணியமு மில்லாரணியமா யாண்டைப்பொருளு மாண்டைநிகழ்ச்சிகளு மின்மைய வா யொழிந்தவாறு காண்க. 'இருந்தவாற்றான் முனிவ ராண்டுவைகுதலு மவர்தா மாண்டுப் பிறமுனிவர்தம்மை வரிக்குமாதும் வேள்வியாற்றாதலு மாண்டுச் சூதமுனி யோதுமாறும் சித்திரகூடமான்மிய மோதலு மதனை மே னாள் நாரதமுனிக்குப் பிரமமுனி யோதுமாறு மதனை யதனின்மேனாள் அயமுனிக்கு நாராயணமுனி யோதலு மன்னபிறவும் பொய்ம்மையுட் பொய்ம்மையா மாகலின் இந்நூல் சூனியமாய் ஒழிந்தவாறு காண்க. இஃதிவ்வா ருதல் மேலுங் காட்டினும். ஆகலின் இஃ தித்துணையி னமையுமாயினு மின்னுமொருசிறிது முன்னருங் காட்டி யொழிதுமென்பது.

இனி தேவர் முனிவ ரிவரொழித் தொழிந்தோரனை வரும் போந்துவணங்குஞ் சிறப்பின் மிக்கதென வோதப் பட்டது. படவே யவரனைவரும் வாராமையும் வணங்கா மையு முள்ள தலம் பிறவெல்லாஞ் சிறப்பின் மிகாதன வென்பது பெறப்பட்டது. அவ்வாறுள்ள தலமியாதும் யாண்டு மின்மையானும் அல்லதூஉம் தேவரெனவே தேவசாதி பதினெண் பாகுபாடு மடங்கும். முனிவ ரெனவே தெய்வமுனிவர் மனிதமுனிவ ரென்னு மிரு வேறு பாகுபாடு மடங்கும். ஆகவே இவரொழித் தொ ழிந்தாரெனப்படுவார் வேறுயாவர்? யாருமிலராகலி னஃதிழுக்காத லறிசு. அதுகிடக்க.

இனி வேதாந்த விழுப்பொருள் விண்டுவேயென வுணர்ந்த விமல நூன யோகமாதவர் பலர்கூடி யெஞ் ஞான்றம் வேள்வி வேட்கு மேன்மையதென வோதப்

பட்டது. படவே வேதார்த விழுமையில்பொருள் வே
றென் றுண்டென்பது உ மீண்டே பெற்றும். அஃதன்
வாறே வேதார்த விழுப்பொருள் விழுமையில்பொரு
ளென விருவேறு பொருளுடைத்தென்ப தியாண்டுங் கா
ணப்படாமையானும் அல்லது உபதனை யுள்ளவாறுணர்ந்
தோதுவோர் கருத் தஃதன்மையானு மன்னபிறவாற்
றானு மது பொய்யா யொழிந்தவாறுகாண்க. அஃதன்று
விழுமையில்பொருள் அனரியேயாகவி னஃதுளதென்
றாற் படுமிழுக்கென்னை யெனின் அற்றன்று அஃதாராய்
ச்சிமுறையொடு படாமையானு மல்லது உ மது நியாய
நூற்றுணிபன்மையானும். அதுநிற்க.

இனி விமலஞானயோக மாதவரெனவே சமலஞான
யோக மாதவரு முண்மை பெறப்பட்டது. அஃதங்ஙன
மாக விமலஞானம் சமலஞானமென ஞானப்பாகுபா டிர
ண்டாதலி யாண்டுமின்மையி னஃதிழுக்காதலறிக. அஃ
தற்றன்று விமலஞானத்தின் வேறாய் சமலஞானமாவது
பந்தவறிவேயாம். ஆகலானஃதொன்றின்றென்பது இன்
ருமாலோவெனின் அற்றேல் யாமொன் றீண்டு வினவு
தும் அஃதாமாறு அப்பந்தவறி வுடையார்க்கும் அவ்
யோகமாதவ முண்டாங்கொல்லோ உண்டாமாயின்
யார்க்கு மெக்காலமும் அவைதா மியல்பானே யுண்மை
யின் அது முயன்றுசெய்கவென்னும் வேதவிதியும் அது
பற்றி முயலு முயற்சியும் பயனிலவாய் முடியும். முடிய
வே வேதமப்பிரமாணநூலா மென்பது பெறப்படுதலி
னஃதுனக்கே வழுவாமாறு காண்க. அதுநிற்க.

இனி எஞ்ஞான்றும் வேள்விசெய்யு மேன்மைய
தெனவே யஃதொருஞான்று மொழியாமை பெறுதும்.
பெறவே யது முன்வரும் படலசரிதத்துள் தீர்க்கசத்திர
வேள்வி வேட்பானெண்ணி முயன்று வரித்துச் செய்தா

ரெனவே இடையறவுபட்டுக் கீழிந்துபோய் நான்களின் பின் அஃதாற்றுமாறு பெறப்படுதலின் அவை தம்முள் முரணுமாகலின் அஃதிழுக்காத லறிக. ஆகவே மேன்மைக்கேதுவாக எஞ்ஞான்றுஞ்செய்யு மவ்வேன்விச்செயலிடை யறவுபட்டொழிதலி னதுபற்றியாகு மேன்மையஃதுடைத்தாகாது கீழ்மையுடைத்தாத லறிக. பிறவுமன்ன. அதுநிற்க.

இனி சாமவேத வோதையும் ஓமவொலியு பென்று மாறாதென வோதப்பட்டது. ஈண்டோதையு மொலியு மாறாதென்னுமுடிபு இழுக்காதலறிக. அதுநிற்க இவை மாறாவெனவ ளனை வேதவோதையும் வ்னை யொலியு மாறியு நிகழு மென்றவாறாயிற்று. ஆகவே இஃததன் சிறப்பாகாமையறிக. அதுநிற்க ஓமதூம மீ ருதென்பதே நூல்வழக்காம். அஃதன்றி ஈண்டு ஓம ஒலியென்பதே இல்பொருளென்பதைச் சாதிக்கு மேதுவா யொழிந்த வாறு காண்க. அதுநிற்க.

இனி ஆண்டொருசாரி னொருசாரார் முத்திசாதனமாய அட்டாக்காஞ் செபித்து வைகுவர். பிறிதொருசாரிற் பிறிதொருசாரார் பத்திசாதனமாய விதிகாசபுராணமோதி வைகுவரெனவோதப்பட்டன. படவே வவைதம் முள் மாறி பொன்று பிறிதொன்றனைப் பயவா தென்பது பெற்றும். பெறவே அவை தனித்தனி மூன்றும் அவ்விருவேறு சாதனங்களுமாமென்பது துந்நூலெவற்றிற்கு முடம்பாடாகலின் அவையவ்வாறுமென்பது இழுக்காத லறிக. அதுநிற்க.

இனி ஆண்டொருசாரின் ஒருசாரார் யுத்திவித்தாய நியாயமீமாஞ்சை முதலியன ஒதி வைகுவர். பிறிதொருசாரின் ஒருசார் சிட்டர் சித்தசுத்திக்கேதுவாய வேதாந்த நூலாராய்ச்சிசெய்து வைகுவர்என வோதப்பட்டன.

நியாய மீமாஞ்சை முதலீய கருவிநூல் யுத்தி வித்தா
மெனவே பிறநூ லதற்குரியவல்ல தென்றவா றாயிற்று.
இவ்வங்கநூல்கள் முதலுற்பொரு ளினிதுணர்தற் கரு
விபாவன வல்லது யுத்திவித்தாவனவல்ல. இனி யுத்தி
கருவிபென்பன வொருபொருண் மொழியாகாமையின்
அது விது என்பது மேலாமை யறிக. எல்லாநூலுணர்ச்
சியுந் தம்முள்ளிபயு மியைபே யுத்திவித்தா மென்பது
எல்லாநூற்கு முடம்பாடாகலி னஃதிழுக்காத லறிக.
அதுநிற்க.

இனி ஒருசார் சிட்டர் சித்தசுத்தவேதுவாய வேதா
ந்த நூலாராய்ச்சிசெய்து வைகுவரெனவே மேலோதப
பட்டாரணைவரும் அசிட்டராதல்பெற்றும். அஃதவ்வாறு
நின்கருத்தொடு படவைத் தோதாமையி னஃதிழுக்காத
லறிக. அதுநிற்க, இனி சித்தசுத்திக்கேது வேதாந்தநூ
லாராய்ச்சி யெனவே பிறநூலாராய்ச்சி யதற்கேதுவல்ல
வென்பதூஉம் வேதாந்தநூலாராய்ச்சி ஞானயோகவேது
வன்றென்பதூஉம் பெறப்பட்டன. படவே யது வேதா
ந்த விழுப்பொருள் விண்டிலேயென வுணர்ந்த விமல்
ஞான யோகமாதவர் என்பதனுள் வேதாந்தநூலி னப்
பொருளுணர்ச்சியே அமலஞானமாதல்தானே போந்தது.
அஃதஃதாக்கவும் இஃதிஃதாமா நென்னகொல்லோ வா
கலின் அஃ தவர் தம்மைப் பற்றிகின்ற பொய்ப் பிசா
சின் ஆவேசவசத்தா னிகழ்தலின் பொய்பாத லியல்
பென்பது மேலோதினும். முன்னரு மோதுதும். அது
நிற்க.

இனி வேதாந்த வாராய்ச்சி சித்த சுத்த வேதுவா
மெனின் அது ஞானவேது வன்றென்பது பெறப்படுத
லின் ஞானவேதுவாய நூல் வேறியது முத்திசாதன
மன்றாய் சித்தசுத்திக்கேது முதலுலும் முத்திசாதன

மாய ஞானத்திற்கேது வழிநூலுமாதல் ஈண்டுப் பெறப் படுதலின் அஃதம்மொழி மாத்திரையேயல்ல தியாதும் பொருளன்று யொழிந்தவாறு காண்க. அது நிற்க.

இனி ஆண்டு வாழை முதலிய மரங்கள் செழித் தோங்கி நிற்பவென வோதப்பட்டது. எனவே வவையவ்வாறே பிறுண்டுச் செழித்தோங்கா வென்பதாயிற்று. அது பொய்யோத்தா பொழியுமாறு கண்கூட்டின்வைத் தறியக்கிடத்தலி னிதன்பொருட்டு யா மளவை வேறெடுத் தோதாமென்க. அது நிற்க.

இனி ஆண்டுத் தவமாற்று மாதவர்க்குத் துன்பியாது மாகாதவாறு விலங்கனைத்தும் வலங்கிடந்தீது காக்குமெனவே யவைதாமிடங்கிடந்துகாவாவாம். காக்குமாயினவர்க்கு அத்துன்பனைத்து மெயது மென்றவாறாயிற்று. இதுவு மேலதாமென் றொழிக. அதுநிற்க.

இனி அவர் தம்மேல் வெயிலெய்தாதவாறு பலவேறு பறவையனைத்துந் தத்தஞ் சிறைவிரித்து நிழல் செய்து வைகுமென வோதப்பட்டது. படவே பனிமழை ஞான்றுகளி னவைதா மவர்தம்மே லவை படாதவாறு சிறைவிரித் தாற்றாதலும் வேண்டும். அஃதீண்டெடுத்தோதாமையி னவை படாதவாறு ஆற்றுமாற்றலவை தமக்கின்மை பெற்றும். பெறவே ஏனை யுண்மையு மின்மையா யொழிந்தவாறு காண்க. அஃதற்றன்று மனிதரொழித்தொழிந்த வுயிர்வருக்கமெல்லாம் எல்லாமாற்றவல்லுவன வல்ல. அவை தத்தந் தகுதிக்கேற்ப வொன்றொன்றே வாற்ற வல்லுவனவாம். அதுபற்றி நீயிர் எம்மை இழுக்கோதல் சாலாதாலெனின் அற்றன்று ஒதியவாறே ஒன்றற்றவற்றாயதொன்று மறித்து அதன் மறுதலை யாற்றவற்றன்றும். ஆயினு மஃதன்ன தாற்றவற்றாதல் சாலுமாகலான். அதுநிற்க.

இனி தம்முட் பகையுடையவா யகண்டபேரண்ட சரபங்க ளாண்டப் பகைதீர்ந்து தம்முள் நண்புடைய வாய் வைகுமென வோதப்பட்டது. பிறுண்டெல்லாம் பகையுடையவாய வவைதா மாண்டு நண்புடையவாதற் கேது இஃதென வோதாமையி னஃதிழுக்காத லறிக. இது மேற்போந்தவற்றிற்கும் முன்வருமாற்றிற்கு மொக் கும். அஃதஃதன்று அத்தலவிசேடமே யதற்கேதுவா லோவெனி னவ்வா ரோதாமையானும் இனிமேலோதி யொழிந்தமையின் அதனை ஈண்டுத் தந்துரைத்துக்கொ ள்ளப்படுமேனும் அவ்வாறு தூராந்துவயம்பட வைத் தோதுதல் கற்றோர்க்கன்றி மற்றோருமெளிதி னுணருமா றெழுந்த துமதிக் கத்தியதூற் கேலாமையானும் அன்ன பிறவாற்றாஹும் அஃ திழுக்காத லறிக. அதுகிடக்க.

இனி இதன்கண் கண்ட பேரண்ட மென்பதொரு பறவை யுண்மை காணப்படுகின்றது. நூல்களுள் அஃ தொன் றுண்மை பாதுமோதப்படாமை மேலும் காணப் படாமையின் அஃ திழுக்காத லறிக.

இனி அரியுஞ் சரபமும் அரியும் யானையும் தம் முட் பகையின்றி நண்பாய் வாழுமென வோதவறியாது இவ்வாறென்றை நினைத்தோத வஃதஃதொழிற் தொன் றேயா மியல்பினை யாம் யாதெனவெடுத் தோதுவோம். அதுகிடக்க.

இனி அரியும் வ்ரணமுந் தம்முட் சேர்ந்து மருவு மெனவோதப்பட்டது. ஈண்டு மேலதொப்ப பகையின்றி யெனவேதாத தென்னைகொல்லோ அறியகில்லோம். அஃதிண்டோதா தொழியவே இவை யவைபோலாது தம்பகையுடைத்தாயே சேர்ந்து மருவுமென்பது பெறப் பட்டது. அல்லதூஉம் சேர்ந்து மருவுமென்பதன் தாற் பரிய மென்னை வரன் வரிகட்குரிய விபையுபோல்வதோ

ரியல்புபோலும். அதுபற்றியன்றே யீண்டு மேலோத் தின் வேறுபட வைத்தோதியதூஉமென்க. அதுநிற்க.

இனி கேசவன்முதல் பரமர் பன்னிருவரை பதுபையோடு வவ்வவ்நிற மாதையணிகல முதலியவற்றோடு பன்னிரண்டிடத்து வைகுமாறமைத்து பன்னிரண்டு சித்திரோர்த்துவ திருமட்புண்டரர் திருச்சூரணத்தோடு தீட்டித் திருக்கழுத்தில் திருத்துழாய் தாமரைமணிகளு ம்பவித்திரமாலையுந் தரித்து சற்குருவடிநிலையைத் தலைக் கட்டாங்கி யவனருளிச்செய்த திருமந்திர துவய வபயத் தைச் செபித்துத் தனியனை அநுசந்தித்து திருவடி தீர்த் தந் தினமுண்டு சீதரனருளே நோக்குமெய்ஞ்ஞான சிட்டர் திகழ்வாரென வோதப்பட்டது. இங்ஙனம் பிதற்றும் பிதற்றெல்லா மின்மைபாதல் முன்னர்த்தந்து தேற்றித் துன்பினுக்காக்குதும். அதுநிற்க நின்னை யீண்டொன்று வினவுதும். அது வருமாறு: மெய்ஞ்ஞான சிட்டர் திகழ்வாரெனவே சிட்டர் தாம் மெய்ஞ்ஞான சிட்டர் அஞ்ஞான சிட்டரெனப் பாகுபாடிரண்டுடையரென்பதுபோதரு தன் மேலும் மேலோதியொழிந்தாரனைவரும் அஞ்ஞான சிட்டர். இவர் தாம் மெய்ஞ்ஞான சிட்டரென்பதூஉம்போந்தவாறு காண்க. இனியதுவும் பொருந்தாமை காட்டு தும். மேல் விமலஞான யோகமாதவர் திகழ்வாரெனவே யாண்டவரொழித்தொழிந்த மெய்ஞ்ஞான சிட்ட ரீருயி னாரனைவருஞ் சமலஞான யோகமாதவரென்பது பொந்த மையி னிலீதியையு மாறியாங்ஙனம். அது நிற்க.

இனி விமலஞானம் மெய்ஞ்ஞானமென்பனை வொரு பொருண்மொழி யல்லவென்பது நினக்குமேலா தென க்குமேலாதென்க. ஒதியவாற்று னிறுவாயப்பொருண் மேற்றாக எழுவாயப்பொருள் சித்தத்தாகலு மெழுவாயப் பொருள் மேற்றாக னிறுவாயப்பொருள் சித்தத்தாகலுமா

யொன்று நிற்கும்வழி பொன்றொழிந்து போதலினிது மயூர நிருத்தம்போலு மாகலானிதற்கு நீயிரியாது பரி கார மோதுவீர். யாமனைவருக்கு மவ்வவர் தத்தந் தகு திக்கேற்ப பகுதியுணர்ந் துணர்த்துவோ மல்லது இவ ரெமது நியாயப் படைவாய்ப் பட்டனரெனத் துன்புறுப் போ மல்லோ மாகலா னிஃதித்துணையி னொழிந்து இனி எஞ்சிக்கிடந்தவற்றி னிழுக்குஞ் சிறிது காட்டித்தேற்று மாறு அவை மேற்சேறுமென்பது.

இனி பன்னிருபரமரை பன்னீரிடத்து வைகுமா றுக்கியென வீண்டோதவே மேல் அப்பரமர் பன்னிரு வரு மாண்டின்மைபெற்றும். ஆகவே அவர்மேற் றொட்டு வைகி யில்லீடமாய வாண்டு அவர்தாம் புதுவதி வைகு மாறுக்கி யென்றவாறுயிற்று. ஆகவே அது மேல் திரு மார்பற்குரிய பலவேறு சேஷத்திரங்களுள் வைத்து நல மிக்க சேஷத்திரமாய கைமிசாரணியமென் றொன்றுள தென்றோதுமுகத்தா னது புதுவதன்று. மேற்றொட்டுள தெனப் போந்துகிடந் ததனொடுமுரணி யிழுக்காதல் காண்க.

இனி அஃதஃதன்று. திருமார்பன் சேஷத்திரம்வேறு கேசவன் முதல் பன்னிருபரமர் சேஷத்திரம்வேறு. ஆக லான் அவை தம்முள் முன்னையது முன்னையது பின்னையன பின்னையன வாகலான் முரணுமறியாங்கனமாலோ வெனின் அது பொருந்தாது. அவ்வா றோதப்படாமையானு மல்லதூஉம் பரமர் பதின்மூவருளரென யாண்டுங் காணப்பட்டாமையானும் அஃதேல் முதலுருத்திர ருளப் பட வருத்திரர் பன்னிருவருளரென நீயிருங் கோடலின் அதுபற்றி நீயிர் எம்மை ஆசங்கித்தல் சாலாது போலு மெனின் அற்றன்று ஆலய பிண்டுருத்திர முதல்வரொரு வருக்கே யல்லது ஏனையர்க் கின்மையானும் நீயிரங்ஙன

மன்றி யனைவர்க்கு மஃதுண்டெனக் கொண்டோதுமாற்
றானும் சாலாமையாங்ஙனமென்றொழிக. ஒதியவாற்றான்
முன்னும் பின்னு மொற்றுமையுறுது முரணுதலி னது
பொய்யோத்தா யொழிந்தவாறு காண்க. அஃதேல் நீயி
ரீண் டித்துணையினிற்க யாமதற் கமைதி யொன்று ஈண்
டோதுதும். அது வருமாறு:

ஈண்டு பரமர் பன்னிருவரைப் பதுமையோடு வைகு
மா றமைத்தென்றது பதிட்டைமுறையன்று அவரையு
மவற்றையு மஞ்ஞானசிட்டர்தாம் தத்தமுடற்கண் வைகு
மா றமைத்து என்பதே யதன் தாற்பரியமாம். அஃ
ததன்முன் வரும் பொருள்பற்றியு மறியப்படுமாலோ
வெனின் அற்றன்று அவ்வாறே யுடற்க ணூர்த்துவபுண்
டரம் பன்னிரண்டிடும் வழக்கு நும்வழக்காவ தல்லது
ஆண்டுப் பதுமையோடு பரபர் பன்னிருவரைப் பதிட்
டிக்கும் வழக்கு நுமக்கின்மையானும் இனி அஃதங்ங
னங்கோடுமேனும் பரமர் பன்னிருவரைப் பதுமையோடு
நிறம் அணிகலம் முதலியவற்றோடு வைகுமா றமைத்தற்
கியைபுடைமை யுடற்கணின்மையானும் அல்லதூஉம்
அஃது அவ்வாறு நுமது மதநூ லோதப்படாமையானு
மன்னபிறவாற்றானும் தாற்பரியமும் பொய்த் தாற்பரிய
மாமாறு காண்க. அதுநிற்க.

இனி அப்பரமர்தம்மை பதுமையோடு நிறமுதலிய
வற்றோடு பன்னிருவரின் வைகுமாறமைத்து சித்தரோ
ர்த்துவத்திருமட்புண்டரர் திருச்சூரணத்துடன் றிகழத்
தீட்டித் திருக்கழுத்தில் துளசிமணி தாமரைமணிகளும்
பவித்திரமாலையுந்தரிந்து தாங்கி சேவித்து அநுசந்தித்து
உண்டுநோக்கு மெப்ஞ்ஞான சிட்டரென்பதனுள் பாமர்
தம்மை பதுமையோடு என்பது ஆசிரியனை மாணக்களே
டென்றாற்போல நின்றவின் ஆசிரியனை மாணக்களே டெ

ன்புழி யாசிரியன் மாணுக்கன் இருவருந் தம்முள் வேரூ
யினுற்போல லீண்டு பரமரும் பதுமையுந் தம்முள் வே
ரூதல் பெற்றும், பெறவே பதிட்டை விதிகளுள் பரமர்
வேறு பதுமை வேறென யாண்டு மோதப்படாமையின்
அப்பொய்மையே இது பொய்மைபாதலைச் சாதித்து
நின்றவாறு காண்க. அது நிற்க.

இனி சித்திரோத்துவத் திருமட்புண்டரத் திருச்சு
ரணத்துடன் றிகழத் தீட்டி யென்பதனுள் ஊர்த்துவ
புண்டர மெனவே யஃ தவற்றொய தென்பது தானே
போந்து நிற்பவும். அஃதத்துணையி னொழியாது ஒதின
னென்பதனை மனத்தானினந்து வாயானேதின நென்
றூற்போல வவ்வாறு வேண்டா தோதுமாற்று னும்பயன்
என்னைகொல்லோ. வேண்டிற்று முடித்தற்கு வேண்டா
தோதலு மாகும்போலு மெனின் அறியாது சொன்னாய்.
அது பத்தியத்திற்கன்றி கத்தியத்திற் கேலாமையானும்
அல்லதூஉ மஃதிண்டைக் கியாதும்வேண்டாமையானும்
அதுநிற்க.

இனி திருக்கழுத்தில் துளசிமணி தாமரைமணிக
ளும் பவித்திரமாலையுந்தரித்து எனவே பவித்திரம் மாலே
யாதற் குரிமையுடைத்தாதன் மேலும் அது கழுத்திற்
றரிப்பதாதலும் பெறப்பட்டது. அஃதவ்வாறு அவ்
வடிவு தொழிலுடைத்தாகலும் பிறவும் யாண்டுமின்றி
யிண்டே கண்டொழிந்தா மென்பது. அதுநிற்க.

இனி திருவடித் தீர்த்தத் தினமுண்டு என வைத்து
சுண்டோதியார்க்கு அதனோடு திருத்துளபற் தினமுண்டு
கோடல் யாண்டும் கண்டானுங் கோட்டானு மறிந்திலர்
போலும் அஃதறிந்தனராயின் சுண்டஃதெழுதாதொழி
யாரென்க. அதுநிற்க. இனி இதன்கட் போர்த சொல்
முடிபுக ளியாதும் பொருந்தாமை யோர்ந் துணர்ந்து

கொள்க. இவ்வாறே ஈண்டை யேனைச் சொல்லிழுக்கெல்
லார் தனித்தனி யெடுத்தோதின் விரியுமாகலான் அவை
யெல்லா மிவ்வாறே யுய்த்துணர்ந்துகொள்க.

இனி யாமீண்டு இத்துணையும் ஒதிப்போந்தவாற்
றான் நைமிசப் படலமென வெழுந்து நின்றதன் பொரு
ளெல்லாம் வெறும் பொய்யா யொழிதல் மனக்கோட்
டம் விட்டு நுண்ணுணர்வும் நடுவுநிலையு முடையராய்
நோக்குவா ரியார்க்கு மினிது விளங்கும். அவ்வாறன்றி
மதம் மானம் மயக்கம் நாணின்மை யறிவின்மை முதலி
யனபற்றிப் பிணங்கி வறிதே பிதற்றுவார் பிதற்றெல்லா
மெமதணிகல மெனவே யாமேன்றுகொண் டொழிவா
மென்பது. இனி யீண்டோதுமாற்றான் ஸ்தாலீபுலாக
நயம்பற்றி யிஃதொழித் தொழிந்த படலப்பொரு ளெ
ல்லா மிவ்வாறே பொய்யா யொழித லொருதலையாமென்
பதூஉம் இனிதுவிளங்கும். ஆகலின் அவைபற்றி யோது
மோத்து எமக்கினி யமையும். ஆயினும் மந்தமதி மிகப்
பெரிதுமுடையார்க் கவையனைத்துமங்நனமாமோ வல்ல
வோவென வையப்பாடு ஒருகா லொருசிறிது நிகழினு
ந்கமும். ஆகலா னதனை யொழித்தற்பொருட்டு இன்னு
மாண்டாண்டு அப்பொய்மை யொருசாரன்மாத்திரையே
காட்டித் தேற்றி யொழிது மென்பது.

இனி இம் முதற்படலப் பொருளெல்லாம் ஈண்
டிடையறவுபட்டொழியாது இஃதிதனா னிழுக்கு இஃ
திதனா னிழுக்கெனத் தனித்தனி வேறுவே ரெடுத்துக்
கொண்டு விரிவச்சத்தானும் அமையுமாற்றானும் வகுத்
தோதுமுகத்தான் அவையெல்லாம் வெறும் பொய்யா
தல் இனிது சாதித்தொழிந்தாம்.

இனி அவ்வாறே அஃதொழித்தொழிந்த படலப்
பொருளனைத்துஞ் சாதிக்கப்புகுதுமாயின் பெரும்புய

னின் மைபாணு'ரீண்டெடுத்துக்கொண்ட'முறையினமையு
மாகலி னம்முறை ஆயற்றிற்கு வேண்டா வாகலானும்
ஒரோவோருநி ஒரோவொன்று மாத்திரையே எடுத்துக்
காட்டுமுகத்தா னவையனைத்தும் பொய்யாதல் சாதிக்கு
மாறு புகுந்தாமென்பது.

முன்னுவது படலம்.

சுண்டு சுந்தியாசிகள். அறிஞர் மாதவர் மெய்ஞ்ஞா
னிகள் தேர்ச்சியுடையாரென வருவனவற்றின் விசேட
ணங்களாய முறையே திரிகாணங் கடிதற் கறிகுறியாய்
முக்கோல்பிடித்தல் சிற்றயிர்கள் சிதையாவாறு அருண்
மேம்பாட்டான் நிலநோக்கி மென்னடைநடத்தல் ஐம்
பொறிகளை யொழித்து மாயைபைக் கழித்தல், ஐம்புலத்
துய்ப்பை சிறிதாகவெண்ணி அன்னநீர் வெற்றிலையனைத்
துந் திருமாலாக்கோடல், மேம்பட்ட மேற்பிறப்புக்கு
மேலான வின்பமுத்தியெய்த மேலான புண்டரமே யுரிய
தெனக்கொண்டு மேனிலைபை சுழுமுனைநோக்கத் தீட்
டல் என்பன தம்முள் அதிசியாத்தியா யிழுக்காமாறு
காண்க. அவருளொருவர்க்கு அவற்று ளொன்றையுரி
யது அஃதொழித்தொழிந்தன வுரியவல்லவென இவ்வா
றுகோடனுமது தூன்முறை யன்மைபாணும் அல்லதா
உம் அது மம்முன்னோர்கொள்கை யன்மைபாணும் அந்
வடையனைத்தும் பொய்மையேயாம். ஆகவே அப்பொ
ருளெல்லாம் பொய்யாதற்கு அவையே யமையுஞ் சான்
ருதல் காண்க. பிறவுமன்ன. அதுநிற்க.

இனி சுண்டு முன்னனொருசாரார் பெயர்சுட்டாதும்
சிறிதொருசாரார் பெயர்சுட்டியும் இவ்வாறு பாகுபதித்
தோதுமாதும் அவ்விருவேறு பாகுபாட்டு விசேடண
விசேடியங்களும் பிறவுமிழக்கா யொழியாமாதும் இவ்
வாறே யோர்ந்துணர்ந்துகொள்க. அதுநிற்க.

இனி எழுவாய்க்கண் ஆண்டு வைகு முனிவர்தாமே வேள்விவேட்குமாறுகருதி பிறாண்டுவைகும் பிறமுனிவர் க்குத் திருமுகம்போக்கினரெனவோதியொழிந்து ஈண்டு அவ்வேள்வித் திருமுகங்கண்டு ஆண்டுப்போந்த முனி வர்தம்முள் முன்போந்தார் பின்போந்தார்தம்மையெதிர் கொண்டு செய்வனசெய்து அவர்தாமே அவ்வேள்விவே ட்பான் ரொடங்கினரென வோதப்பட்டது.

ஈண்டு வேள்விவேட்பான் கருதி யதன்பொருட்டுப் பிறாண்டு வைகும் முனிவர்க்குத் திருமுகம் போக்கிய முனிவர் வேறு அவர்தந் திருமுகநோக்கி யாண்டு முதற் கண் போந்த முனிகணம் வேறு அவர்பின் ஆண்டுவந்த முனிகணம் வேறென்க. இனி இது சூனியமாதல் ஒரு வமையின் வைத்துக்காட்டித் தேற்றியொழிதும். அது வருமாறு:

இவ்வுலகின்கண் ஒருவன் ஒரு நல்வினை செய்வான் ரொடங்கி யதன்பொருட்டு அதற்கு வினை முதல்வரா மாறு பிறாண்டு வைகுந் தம்மனோர் ஆண்டு வருதற் பொ ருட்டுத் திருமுகம்போக்குதல்செய்து அதுசெய்ததுணையே யவனிற்றொழியுமாயி னவ்விற்றந்தான் மேல்போக் கிய திருமுகம்நோக்கி யாண்டுமுதற்கண்போந்தார் அவ் னிறந்தொழிதனோக்கி யவன்றானுற்றுமாறு முயன்றுவை த்த வந்நல்வினையைத் தாமேன்றாற்றுமாறு துணிந்து வை சூழியவன் திருமுகநோக்கி யோருளாண்டு முன்போந்து வைகியா ரொழித்தொழிந்தோரும் ஆண்டு பின்போந்த னர். அவர் போதுமாறுகண்டு ஆண்டு முன்போந்து வை கியோர் அப்பின்போந்தார் தம்மை யெதிர்கொண்டு செ ய்வனசெய்து அந்நல்வினைசெய்வான்முயன்று திருமுகம் போக்கியோன் இறந்தொழிந்தனன். ஆகவின அதனை யாமேன்றுகொண்டு ஆற்றாதுமென பின் போந்தார்க்கு

ஒதுதல் செய்வராயின் அவரதற்குடன்படாதொழியினு
மொழிவர். ஒழியின் அதுபற்றி யந்நல்வினை செய்யாது
கழியினுங் கழியுமன்றே. ஆகலான் அஃதாற்று முபாய
மாவது அவனிறந்ததனை அவர்க்குணர்த்தாது திருமுகம்
போக்கியோர் பிறரல்லர். தாமேயென்பதுபோற் காட்டி
யவர் தம்மையுந் தம்முளியைத் துவைத்து இவ்வாற்றா
னதனை யாற்றி முற்றுவாரன்றே ஈண்டு அதுவுமில்வாரே
யொட்டிக் கண்டுகொள்க. கொள்ளவே யாண்டுத் தீர்க்க
சத்திர வேள்வியேட்பான் றொடங்கித் திருமுகம் போக்
கிய முனிவர்தா மிறந்தொழிய அவர் திருமுகநோக்கி
யாண்டு முன்போந்தமுனிவர் அவரிறந்ததனைப் பின்வந்த
முனிவர்க்கோதாது மறைத்துவைத்து அஃதாற்றிமுற்றி
னாரென்பது பெறப்பட்டவாறுகாண்க. இன்னும் இப்
பொய்மையுட் பொய்மை யெல்லாம் விரிப்பிற் பெருகும்.
உரைத்தவாறுபற்றி விரித்துணர்ந்துகொள்க. இதனானே
இந்நூலாக்கும் வினைமேற்கொண்டார் “பொய்படுமென்
றே புண்பூணுங்கையறியாப் பேதைவினைமேற்கொளின்”
என்னுந் திருமொழிக்கிலக்கிய மாயவாறு காண்க. ஆது
கிடக்க,

இனியீண்டு அவரவ்வேள்வியேட்குங்கால் ஆண்டுப்
போந்த சூதமுனியை நோக்கிய துணையே மேல்நிகழ்த்
தாநின்ற வேள்வியை முற்றவாற்றாது இடையேயொழி
ந்து இச்சரிதங் கேட்டலாய பிறிதொன்றற்றின்ரென
வோதப்பட்டது. ஒரு வைதிகவினையை முதற்கண் டொ
டங்கி யாற்றா நின்ற னொருவனதனை முற்ற வாற்றாது
இடைவாயொழிந்து பிறிதொன்றற்றுமாயின் அவனது
பற்றி நாகனைத் தலைப்படுதல் ஒருதலை யென்பது வேத
மொழி. இஃதஃதாது முயன்றதனை முற்றவாற்றா திடை
வாயொழிந்து பிறிதொன்றற்றவார்தாமோ முனிவரெ

னப்படுவார். அஃதஃதன்று. நீயிரீண்டுப் பிறிதொன்றென்றோதுமதுயாது அதுவே பேறு. அப்பேறு பயத்தற் பொருட்டன்றே யாற்றப்பட்டது மேலைவினை, யாகலின் அஃதிழுக்கின்றாலோ வெனின் அற்றன்று. நிகழாரின்ற பொருவினை முற்றுப்பேறின்றித் தம்பயனைப் பயத்தலா காமையானும், அஃதிண்டு முற்றுப்பெறுதி செய்யாமை யானும், இஃதிங்ஙனமா யிழுக்குப்படுதலி னிவ்வோத் தெல்லாம் வெறும் பொய்யா பொழிந்தவாறு காண்க. பிறவுமன்ன.

இஃதென்சொல்லியவாதே ரவெனின் மேல் வேன் விவோட்பான்றொடங்கி யோலைவிடுத்தாரெனப்படும் முனிவர் சரிதநிகழ்ச்சி யிடையே யிறந்துபட்டொழிய வவ்வோலைகண்டு ஆண்டு முன்வந்து வாகியார்தாமே ஆண்டுப் பின்வந்தார்தம்முடன்கூடி யதனை முயன்று செய்யா ரின்றழி யாண்டுபோந்த சூதமுனிபால் படைத்து மொழி சரிதம் வினாவி யஃதிடைவா பொழிந்தனரென யாது மியைபின்றி பெரும் பித்துக்கொண்டு இவ்வாறு பிதற்று னாற்றா விது படைத்து மொழி சரிதமாதல் கிடைத்து மொழி பொருளைனக் கொள்க.

நாலாவது படலம்.

இப்படல் சரிதத்துக்கு சிவதாண்டவானினு .வென்னும் பெயர்த்தெனவைத்தோதி அங்வேதிபவாதே ருதாது அஃதொழித் தொழிந்த வினா வெறும் இருபத்துமூன்றண்டு காணப்படுகின்றது. ஒருவையின்கண் வைணவர் அகமொன்றனோடு வெறும் பலவெறு சாதியுடைய ரகம் இருபத்துமூன்றுளதாய்த் தம்முள் இருபத்துநான்கு அகமுடைத்தாய தெருவொன்று வைணவத்தெருவென்னும் பெயர்த்தாமோ ஆகாமை மேலும் தனித்தனியவையாதும் அவற்றுள் ஒன்றன் பெயரானெடுத்து வழங்கற்

கிையபுடையவல்ல அஃதாக வந்தனை ஒருவன் அவற்றுள் ஒன்றன்பெயரா எனடுத்துக்கொண்டு வழங்குதல்செய்யு மாயின் அஃ தில்வழக்கல்லது உள்வழக்காதல் யாதும் யாண்டுஞ் செல்லாமை யறிக. இவ்வாற்றான் அவ்வோத் து பொய்யோத்தாய்முடிதலின் சிவதாண்டவவினா வென் னும் பெயர் வெறும் பொய்யாய் ஒழிந் தொதுங்கி யோ டிப்போதல் தூலவுணர்வுடையார்க்கு மினிதுவிளங்கும் விளங்கவே யதுபற்றி யாண்டெழுந்திறின்பொருளென் லாம் அதன்முன்னரே யோடியொதுங்கி பொய்யா யொ ழிந்தவாறுங் காண்க. பிறவுமன்ன.

இனி அது மிகுதிபற்றியாயபெயரென விவ்வா றே தும் அமைதி யாதுமீண்டைக்கேலாமை உய்த்துணர்ந்தா கொள்க. இன்னுமீண்டுக் கிருஷ்ணரணியமென்னும் ஷே த்திரமொன்றுண்டு. அதன்கண் தில்லைச்சித்திரகூடமொ னொரு நகரமுளதென்றார் நாட்டினுள் நகரமுளதென வோதவறியாது ஷேத்திரத்துள் நகரமுளதென வைத் தொதுமிதுவே அதுவெறும்பொய்யாதற் கமையுஞ்சாண் றாத லறிக. பிறவுமன்ன. இன்னும் இஃதிண்டோதியொ றே முன்னர் நகரமென்னுது ஆண்டாண்டுச் சித்திரகூட ஷேத்திரம் சித்திரகூடச் சபை பென்றித் தொடக்கத் தாற் பிறழ்ந்தோதுமாறும் பிறவும் ஆண்டாண்டுக் காட் டேதும்.

ஐந்தாவது படலம்.

சுண்டு மேலைப் படலத்துள் நாரதமுனி வினா ய வினாவிற்கு விடைதருவான் ஷோடங்கிப பிரமமுனி யந் நாரதமுனியை நோக்கி நீ மேல் வினாய்ப்போந்த வச்சிந் திரகூட மான்மியத்தினை மேனார் வதரி வனத்து நாராய ணமுனி யெனக்கோதினனென வோதினானென வோதம் பட்டது. நீ மேல்வினா சித்திரகூட மான்மிய மெனவே

மேல் வினாய்ப்போந்த வினா சித்திரகூடமான்மியம்பற்றிப் பவினாவாதல் பெறப்பட்டது. படவே மேற்படலம் சித்திரகூடமான்மிய வினாப் படலமென்னும் பெயர்த்தாமல்லது சிவதாண்டவ வினா வென்னும் பெயர்த்தாதற்கு யாது மியைபின்றும். அஃதுயாதுமறியாது மேற்படலஞ் சிவதாண்டவ வினாவென வோதி யிண்டு நீ மேல் வினாய் சித்திரகூட மான்மியமென வெகித்தோது மில் வோத்தினை யாம் பித்தோத்தென்போமோ பேயோத்தென்போமோ வன்றி யன்னபிறவோத்தென்போமோ யாதுமீண்டு அஃதிஃதென வுணர்ந்தோது மறிவறை போயினுமென்க. ஓரியல்புடையனொருவனை யொருவன்சார்ந்து நிற்குமாயின் அவனுமவ்வியல்புடையனுமென்பது சுருதிப்பொருளா நாகலின் யாமீண்டு இவரோத்தினைச்சார்ந்து அவ்வியை புபற்றி யாமிருவரும் தம்முளொத்துமாயினும் யாம் இஃதிஃதென வொன்றனைத் துணிந்தோதாமையானு மவர் தாமங்வனமன்றி மேலோதும் பொய்யோத்தினை மறந்து அது வேறு இது வேறு என விவரீதப்பட வைத்து பிறிதோத்தோதிப் போந்தமையானும் யாமுமவரும் எவ்வாற்றானு மெம்முளொக்குமாறின்றி யெம்முட்பெரிதும் இடையீடுடையேமென்றொழிக. பிறவுமன்ன, அதுநிற்க,

இனி ஈண்டு அச் சிவதாண்டவவினா வெனப்படுஞ் சித்திரகூட மான்மியத்தை மேநாள் வதரிவனத்து நாராயணமுனி பிரமமுனிக் கோதினுனென வோதப்பட்டது ஈண்டுப் படும் கடாவிடை யெண்ணிறந்தன. அவையனைத்தும் விரிப்பிற் பெருகும். அவைகிடக்க.

பிரமமுனிக்கோதிய நாராயணமுனிக்கு அஃதோதினா'ரிவரென வீண்டோதாமையானும் பிறுண்டியாண்டு மோதப்படாமையானு மது வெறும் பொய்யோத்தேயா மென்றொழிக. அஃதென்று நாராயணமுனி யோதானு

ர்ந்த முனியென்றற் படுமீழுக்கென்னையெனின் அவ்வா
றியாண்டுமோதப்படாமையின் அதுவும் வெறும் பொய்
யோத்தேயாமென்றொழிக. அஃதஃதன்று ஈண்டு நாரா
யண முனியென்றது நாராயணபரப்பிரமமேயாமாகலி
னஃதிழுக்காகாதாலோவெனின் அறியாதாதினுப் அஃ
தற்றேல் தும் பரப்பொருள் அபரப்பொரு விரண்டுந்
தம்முளோரியல்புடையவெனப்பட்டு அது நமக்கேயிழு
க்காய்முடியுமாகலின் அஃதேலஃதாக இவ்வாறு நீயி
ரோதுவிராயின் யாமு மஃதவ்வாறே யெதிரோத்தேதாது
தும் அஃதாமாறு மகாவிருடியுருத்திரனென இவ்வாறு
தமது நூல்களுட் காணப்படுதலின் அது நமக்கேயிழு
க்காய்முடியுமாலோவெனின் அறியாதுவியினுப் இரு
டிய ரேணையகரநோக்க் வருத்திரன் மகாவிருடி யென்ப
தே யதன்தாற்பரியமாம். அஃதஃதன்றி இஃதிவ்வாறே
நாராயணமுனி யென்றற்போல வருத்திரவிருடியென
வாராமையின் அவ்விழுக்கோ டெமக்கு நெடுஞ்சேய்த்
தாமென்றொழிக.

இனி வியாசமுனி திருமால் கூறுப்த் தோன்றிநிற்ற
லின் அவனே நாராயணமுனிபென்னு மப்பெயராற் படி
க்கப்பட்டனன் அவ னேதாதுணர்ந்துடைய னாகலின்
அஃதிண்டைக் கிையபுடைத்தாலோ வெனின் அறியா
தோதினுப் அவனேதாதுணர்ந்துகொண்டது வேதநா
லேயன்றி புராணநூ லன்மையானும் அல்லதூஉம் அஃ
துமக்குடம்பாடன்மையானும் அன்றி யுணரவேண்டுவன
வியாசன் பிரமன்மாட்டுக் கேட்டனன் என நூல்களு
ளோதப்படு மல்லது பிரமன் வியாசன்மாட்டுக் கேட்டன
னென வேதலின்மையானும் அல்லதூஉம் நாராயண
முனியென்னு மவ்வழக்கு அவர்க்கு யாண்டுங் காணப்
படாமையானு மன்னபிறவாற்றானும் அஃதியாது மியை
யாமை யறிக. இருந்தவாற்றான் வினா விபரீதமாதன்

மேலும் இதுவும் விபரீதமாய்முடிதவி னவ்வோத்தெல்லாம் வெறும் பொய்யோத்தேயாதல் காண்க. * இன்னுமலீண்டுச் சித்திரகூட மான்மியமென்னுந் துணையினமையாது பிறிதோருந் தில்லைமான்மிய மெனவு மோதப்பட்டது. படவே சிவதாண்டவம் சித்திரகூடம் தில்லையென்பன வொருபொருண் மொழியாய் முடிந்தவாறு காண்க. இனி யதுவு மெமக்கே பயனாய் முடித லியைப்பற்றி முன்னரோதுதும். அதுநிற்க.

இனி இச்சரிதம் மேல் நாரதமுனி வினாயினவிற்கு, பிரமமுனி விடையித லென்னும் பெயர்த்தன வோதுஞ் சொன்மாத்திரையே யல்லது அவ்வினாவிடையாது மீண்டுக் காணப்படாமையி னதுபற்றி யுமது ஷெறும் பொய்யேயாமென்பது தெற்றெனவறிக. பிறவுமன்ன.

ஆறாவது படலம்.

ஈண்டு மேனா ளிவ்வுலகின்கண் யாதும் அறமின்றி மறமே மிக வஞ்ஞானின் அரிப்பரம னுணையாற் பன்னிருஞாயிறுகளும் பன்னீராயிரங் கதிர்பரப்பி நான்காண்டுகாறும் காய்ந்தொழிதல்பற்றி மனிதர் தேவர் முதற் சராசர மனைத்தும் நசித்தொழிந்தவ. அஞ்ஞானின் அரிப்பரமன் மூலப்பகுதியைத் தன்க ணெடுக்கித் தனி நிலையனாயினான் மறித்து மப்பரமன் ஊழிமுகிலதனை மழைபொழியுமாறு சங்கற்பித்தனன் சங்கற்பிக்கலே அவை யவ்வாறு நூளுண்டுகாறும் பொழிந்தன பொழிதலான் யாண்டுங் கடல்வடிவாய் எவரும் எவையு நசித்து நீர்நிறமாக அக்கால் அப்பரமன் அநாதி மாயாபந்தத்து உறங்கு முயிரனைத்தையுந் தன் வயிற்றி லொடுக்கி மூலமாயினை வடமரமாக்கி யாண்டே பல்லுகங்காறுந் துயின்றனன். அவனை அச் சங்காரகாஷ்த்து வாதிபன் ஆசலான் அரிப்பெய ருடையனாயினன். அவன் மறுவ

லும் அவ்வுலகினைத் தேவந்ருமாறு கருதினன். கருதவே அவன் திருவுந்தியின்கண் ஆயிரமிதழ்க் கமலமொன்று தோன்றியது அதன்கண் நான்முகனாய் நான்தோன்றினனென வோதப்பட்டது.

சுண்டு மேலோதிய்வாதே யாது மறமின்றி மறமே மிகுமென நூல்களுள் யாண்டுங் காணப்படாமையின் அது வெறும் பொய்மையேயாதல் காண்க. அதுநிற்க.

இனி சுண்டு ஞாயிற்றின் வெம்மையானே தேவந்ருமனிதர் முதற் சராசரமனைத்தும் நசித்தனவென மேலோதி யொழிந்து மறித்து ஊழிமுகில் பெய்த நிரான் எவருமெவையு நசித்தனவென வோதப்பட்டது. மேல் ஞாயிற்றின் வெம்மைபற்றி யனைத்து நசித்தனவன்றே அங்ஙனமேல் நசித்தொழிந்தன மறித்து நசிக்குமாயிராங்ஙனம் அஃதன்று மேல் நசித்தல் அங்கிபற்றியேயாமாகலின் அதுபற்றி நசித்தவற்றின் நீறு எஞ்சி நிற்குமன்றே மறித்து அந்நீறே அந்நிரான் நசித்ததென வோதப்பட்டது ஆகலின் அஃதியைபுடைத்தாலோ வெனின் நினக் கியையு மியையு அஃதொன்று மாத்திரையேயேர். இன்னுந் துறக்க மேலாகத்துட் செல்லாது நிலவுலகத்து மாத்திரையே செல்லும் ஞாயிற்றின்கதிர் முகில்நீர் என்பவற்றானே துறக்கத்துயிர் உயிரில்லனவும் அதன் மேலுலகின் வைகும் அவைதாமும் நசித்தலும் அன்னபிறவு மியைபுடையவன்றே. இவ்வியைபு வியையுமாறு நினக்கன்றி வேறுயார்க்கு மியையாவென்க. அவையெலாம் நான்முறை யுணர்ந்தார்க்கும் நூற்கு மியாது மியையின்மையின் அது வெறும்பொய்யா யொழிந்தவாறு காண்க. அதுநிற்க.

இனி மூலப்பிரகிருதிமாயை அநாதிமாயை மூலமாயையென மாயை மூன்றுண்மையிண்டுக் காணப்படுகின்

றது. அம்முப்பகுதிய மாயையுண்மை நினக்குமேலாமை நுந்நூலுணர்ந்தார்வாய்க் கேட்டுணர்ந்துகொள்க.

இனி யவன் அவற்றைத் தன்வயிற் றொடுக்குமாறு இழுக்காதல் முன்னரோதுதும் ஆண்டுக்காண்க. அது

இனி யொடுக்ககால மித்துணையென நூல்களுட் காணப்படுதலினதனோடுமுரணி யதுவரையறைப்படாது பல்லுக மென்றலின் இழுக்காதல் காண்க.

இனி நாராயணன் நாசகாலதத்துவத்திற்கு அதிப னாகலின் அரிப்பெயருடையனையினன் என்பதியாதுமே லாமை அபிதானகோசமோதுஞ் சிறுவர்மாட்டுக் கேட் டுணர்ந்துகொள்க.

இனி அவன் இவ்வுலகைப் படைக்குமாறு சங்கற் பித்ததுணையே உந்திக்கட் கமலமொன்று தோன்றியதெ னவே அஃதோர் வினைமுதலானன்றித் தானே தோன் றிய தென்பதூஉம் மேலின்றி உண்டாய தென்பதூஉம் போந்தவாறாயிற்று. ஆகவே யஃதரியுள்ளவன்றே யுள் ளதென்னு நுந்நூலொடு முரணுமாகலின் அது நுமக்கே யிழுக்காதன் மேலுந் தன்னை நிகழ்த்தும் வினைமுதலே யின்றி யொருவினைநிகழுமென்பதூஉம் இழுக்காதலறிக. அதுநிற்க.

இனி சுண்டு நான்முகன் அக்கமலமலரினின்று நான் முகத்தோடு நானுதித்தேனென வோதினென வோதப் பட்டது. பட்டவே பிறர் யாரு மப்பிரமணப் படைத்தா ரல்லர். அவன் தன்னிச்சையிற்றானே தோன்றினென்ற வாராயிற்று. அல்லதூஉம் நான்முகன் நான்முகனாதற் கேது வோதாடையின் அஃதிழுக்காத லறிக. ஆயிர மிதழ்க்கமலனிறையுட் டோன்றுவதூஉம் ஆயிரமிதழ்க் கமலமே யாகலானும் தோற்றம் பிறவு மிந்நியமமுடைய

வாகலானும் இனிச் சீமலமுலனு யவரிக்கு நான்முக மின்மையானும் அன்னபிறவாற்றாறு மாண்டைக் காரண காரியங்க ளிழுக்கா யொழிந்தவாறு காண்க.

இனி ஒரு மங்கைவயினின்று ஒருமகன் ரோன்றின னென்புழி யம்மங்கை மகத்தோற்றத்திற் கிடமாதல் மா த்திரையேயன்றி யத்தோற்ற காரணமாகாமையின் அக் தோற்ற்காரணம் அவனின் வேறென்ப தெல்லார்க்கு மொப்பமுடிந்தது. ஈண்டுமவ்வாறே யரிக்கடவுளுந்தியி னின்று மயன்றோன்றின னென்பதனுள் அவ்வயக்கட வுள் தோற்றத்துக்கு அரிக்கடவுள் இடமாதன் மாத்தி ரையேயன்றி யாதங் காரணமன்மையின் அக்காரண மவனின் வேறென்பதூஉம் அதுவே அம்முதல்கடவுளா மென்பதூஉம் அன்னபிறவு மவர்க்கெல்லா மொப்பமுடி தலின் அது துமக்கு முடம்பாடென்பதற்கு றும் வாய் மொழியே சான்றும். இனி அஃதெமக்கு முடம்பா டெ ன்பது என்வாய்மொழிபற்றி யறியப்படுமென்க. இன்னு மிதன்கட் கிடந்த பொருள் பிறவு மிழுக்கா யொழிதல் இவ்வாறே யோர்ந்துணர்ந்துகொள்க. அது நிற்க.

இனி ஈண்டுச் சர்வசங்காரகாலமென வோதப்பட்ட து நீர்ப்பொருள் யாண்டு முண்மை யீண்டு வெளிப்ப டையா னோதப்படுதலானும் அந்நீர்ப்பெய்த முகிலுண் மையுங் குறிப்பாற்பெறப்படுதலானு மவ்வாறே ஞாயிற்றி னுண்மையும் பெறுதுமாகலானு மேலோதியவாற்றான் மேலுலகுண்மையும் போதருமாகலானு மின்னும் இன் னோரன்ன பிறவாற்றாறு மவர்தாம் சர்வசங்கார மென் னுஞ் சொல்லுஞ் சர்வசங்காரமேயா யொழிந்தவாறு காண்க. அதுநிற்க.

ஏழாவதுபடலம்.

ஈண்டு மேற்றோன்றிநின்ற அப்பிரமன் யாண்டு மிரு ளா யொழிதல் கண்டச்சுற்றழாநின்றனன். அக்கால் அங்

மாயன் ஆகாயத்திற்கே ஈன்றிநின்று தன்னை யின்னனென வறிவுறுத்தனன். அறிவுறுத்த வவ்வரிப்பரமன் பின் அயற்கு அரிமறையுபதேசித்து அதன்பின் அன்னபிறவும் அறிவுறுத்தனென வோதப்பட்டது. இருள்கண்ட சுகற் றழாநிற்குமவன் படைப்புக் கடவுளாதற் கேலா மையின் அதுவு மன்னபிறவு மிழைக்காயொழி தல்காண்க. னிரிப்பிற்பெருகும். இதுநிற்க.

இனி ஈண்டு அரிக்கடவுள் ஆகாயத்திற்கே ஈன்றியென வே அரிப்பொருள்போல் ஆகாயமுமழிவுறுது நிலைபெறுடைமை பெற்றும். அஃதுள தாகவே அதன் குணமாய சத்தமுண்மை தானே போதரும் போதவே அதற்குள் அலியாய் அதனைவிட்டு நீங்காத வாயுவுண்மையும் பெறுதும். அப்பு உண்மை கடலுண்மையாற் மெறப்பட்டது. அக்கட லாதாரமின்றி யின்மையினதற்கு ஆதாரமாய லெனுண்மையும் போந்தது போதவே பூதமைந்து மழி மாமை பெறப்பட்டன. படவே அப்பூதகாரியமும் அவற்றை நீங்காது நின்றல் தெற்றென வறிக. இதனானே ஈண்டுச் சர்வசங்கார மன்றாதன் மேலு மிருளுண்மை மூதலியவற்றான் ஏகதேசசங்காரமு மின்மை சாதிக்கப் பரிதவிள் சர்வசங்காரமென்னும் பெயரும் பிரமற்படை தத படலவீறும் அதனெழுவாயுமாய வெல்லாப் பொருளு யொழிந்தோடி யொதுங்கிப் போயவாறு காண்க. பெயரின்றாகவே அப்பெயர்ப் பொருளின்மை கைமுதிக ரியாயத்தா னினிதுவிளங்கும். அதுநிற்க.

இனி ஈண்டு அரிக்கடவுள் அன்னவடிவோடுபதேசித்தனென வோதுதலின் அரிவடிவு இவ்வடிவுபோல் உபதேச வதிகாரவுடைத் தன்மை பெறப்பட்டது.

ஈஃது என்னை பாவம் அயனொருஞான்றி னவ்வடி வெடுத்து வேதமோதன் மேலும் ஒரு தித்திரியும் அது

செய்துபோந்தமை வேதத்துட் காணப்படுதலினெனின்
அஃதியாமும் கண்டாம் காணுதோதினமல்லம்.

யா மீண்டு அவ்வதிகாரம் உண்மை இன்மைகள்
பற்றி யோதினமல்லது அவை அவை யோதல் ஓதாமை
கள்பற்றி அஃதோதினமல்லம். ஆகலின் அஃததற்கு
அமைதியாகாமையறிக. அதுநிற்க, இனி இருட்கஞ்சிச்
செய்வது அறியாதழுது வைகியாற்கு அவ்வச்ச நீக்கு
முபாய வுபதேச முபதேசியாமையானும் ஆண்டோதுமு
பதேசம் அது நீக்கு முபாய மாகாமையானும் அல்லதூ
உம் எவ்வாற்றானும் அரி அவ்வச்சநீக்கினென வோ
தாமையானும் அன்னபிறவாற்றானும் அயனை அவ்வச்
சம் யாதும் நீங்காது நின்றதென்பது நிலைநின்றவாறு
காண்க. அச்சமுடையனாய வயன் அதனின் அரி மந்
திரோச்சாரணம்பற்றி அனைத்துமறியு மறிவுடையனாயி
னன். அதுபற்றி அகந்தையெய்தினென்ப தியையுமா
றியாங்கனம். என்னை அச்சமுள்வழி யொன்று முயலு
தலு முற்றுதலு மாகாமையானும் அனைத்து மறியு மறி
வும் அகந்தையுந் தம்முள் பகைப்பொரு ளாகலானும்
அஃதஃதாக அம்மந்திரோபதேசமே அவ்வச்சநீக்கு
முபாயமென்றற் படுமிழுக்கென்னைபெனின் அவ்வாறோ
தாமையானும் அல்லதூஉம் அஃததற்குபாய மின்மையா
னும் அன்னபிறவாற்றானு மஃதிழுக்காகாமை யாண்டை
யதென் றொழிக. அஃதஃதல் வேதமோதுவார் அதனை
அதன் முதலிடைகடைகளின் வைத்தோதின் தீது யாது
மிலராவர் என வோதுவராலோவெனின் நன்றே யோதி
னாய் அதனை யதன் முதலிடைகடைகளின் வைத்தோதி
னெனவே வேதநூலுள் அஃதம் மூவுழியு மியல்பானின்
றும். அஃதோதுவோர் அதனைத் தாமே எடுத்துக்கொ
ண்டு அதன் முதலிடைகடைகளின் வைத்தோதுபவென்

றவாருயிற்று. இதனானே அரிமந்திரம் வேத அந்தாதிகளினின்மைக்குநின்வாய்மொழி பே அமையுஞ்சான்றாயிற்று. இது தேளுக்கஞ்சி பாந்தழ்வாய்ப்பட்ட கதையாய் முடிந்தவாறு காண்க. இவ்வா றில்தெழுதி இங்ஙன மிழக்கெய்தியோ ரிவரன் றி இவரொழித்தொழிந்தார் யாரையும் யாண்டுங் கண்டிலம். அதுநிக் க.

இனி அய்யாந்திரோச்சாரணப்பற்றி யயற்கு அனைத்து மறியுமறிவு நிகழ்ந்து அதனானே தனக்கு யாரு நிகராகாரெனச் செருக்குளதாக அஃதொழித்தற்பொருட்டு அரிப்பரம்பொருள் மதுகைடவர்தம்மைப் படைப்ப அவர்தாம் அவ்வயன்வேதத்தினைப் பற்றியெடுத்துக்கொண்டு நீருட்புகுந்து கரந்தனர். அயக்கடவுள் அவர்தம்மை அவ்வுந்திக்கமலமெங்குநேடிக் காணுது மீண்டனன். மீண்டு அழுது வருந்துங்கால் அரிப்பரமன் ஆகாயவாணியாய் நின்று அயனே நீ கல்வியாற் செருக்குற்று என்னை மறந்தனை. தேவர் மனிதர் யாரேனு மிவ்வாறுசெருக்கின் அவர்தம்மை யாமழுமாறு செய்வோம் என வோதினனென வோதப்பட்டது. அச்செருக்கு, அனைத்து மறியு மறிவேதுபற்றி யாகாதென்பது மேலோதினுங்கடைப்பிடிக்க.

இனி அயக்கடவுள் எனக்கு யாருநிகராகா ரென்பதானும் அரிக்கடவுள் யாரேனுமென்பதானும் யாமேற்சங்காரம் அன்றென்பதூஉமீண்டு வலியுறுத்தவாறு அது நிற்க. மேல் வேதம்என்பது அழியாதுளதாக வதனை அரி, யயற்கோதினன் எனவாதல் அல்லது அதனை படைத்தோதினன் எனவாதல் அன்றி மேலுளதாய வதனை அயன் தானேயோதினனெனவாதல் அல்லாக்கால் அவ்வேதம் அயன்கணுளதாக வதனை அவனோதினனெனவாதல் இவ்வாறு யாது மோதாது வறிதே மீதுகைடவர்

தாம் அயன் வேதநூலைப் பற்றிக்கொண்டு மறைந்தனர். அயன் கல்விச்செருக்குற்றனனென இவ்வாறு இன்னோரன்ன வெடுத்தோதற்குரிய வியைபு யாதுமின்மையறிக.

இனி யஃதங்ஙனங் கோடுமேனும் மந்திரோச்சாரணத்தால் நிகழ்ந்த அச்சர்வஞ்ஞ நிகழ்ச்சிபற்றியன்றோ அவர்க்குச் செருக்கு நிகழ்ந்தது. அஃதங்ஙனமாக கல்வியாற் செருக்குற்றனை என்பதியையுமா றியாங்ஙனம். இனி அஃதங்ஙனமாயினும் அச்செருக்கேதுவாய அச்சர்வஞ்ஞம் அவனை நீங்குமாறுசெய்தலே முறை. என்னை அக்காரணம் நீங்காமையின் காரியமாய் செருக்கு நீங்காதாகலின். ஆகவே அயனை அச்சர்வஞ்ஞ நீங்காது நிலைபெறுதலி னுச்செருக்கு மவனை நீங்காது நிலைபெறுதலை ஒருதலையேயாம். இன்னு மீண்டு மேலே சர்வஞ்ஞ வேதுவாற் செருக்கு நிகழ்ந்ததெனவோதிப் பின்னர் கல்வியேதுவாற் செருக்கு நிகழ்ந்ததென வோதப்பட்டது. அஃதேல் கல்வி சர்வஞ்ஞம் என்பன வொருபொருண் மொழியாதல் வேண்டும் அஃதாமாயின் கல்வி கற்றாநென்புழி சர்வஞ்ஞங் கற்றாநென வழங்கல்வேண்டும். அவ்வழக்கு யாதும் யாண்டு மின்மையின் அஃதவர் படைத்துமொழி வழக்கேயாமென்றொழிக. இன்னு மீண்டைக்குளறுபடை யெல்லாம் இவையென விரித்தோதற்கு ஆயிரம்நாவுடை யனந்தற்குமாகாமைபறிக. அதுநிற்க. இனி அயற்குள்ள செருக்கு சர்வஞ்ஞவேதுபற்றியாயதாக அஃது அதுபற்றியாயதென்றறியுமறிவு யாதுமின்றி அது கல்வியேதுபற்றியாயது என விங்ஙனந் திரிபுணர்வுற்ற வரிக்கு யாதுஞ் சர்வஞ்ஞமின்மை பெறப்பட்டது. படவே சர்வஞ்ஞமுளனாய அயக்கடவுளா அஃதிலனாய வரிக்கடவுளா பெரியரெனப்படுவர். இக்குளறுபடையெல்லாம் ஈண்டு விரிப்பிற் பெருகும்.

இனி இக்குளறுபடை யித்துணையேதாமோ வேறுங் கூறுதும் மதுகைடவர் வேதங்கொண்டு நீருண்மறைந்து போதலை அயன் கண்டு வைத்தும் அவன் அவரை ஆண்டு நேடாது அரியுந்திக்கமலத்துள் நேடியுங் கண்டிலனென்பது கண்ணிலார் கூற்றையாமென் றொழிக. இதனானே தந்தையறிவே மைந்தற்கு முண்மை, யாபீண்டு கண்டொழிந்தாமென்பது. என்னை அயன்றந்தையென வவரோதுமவ்வரி, யயனெல்லாம் அறியும்மறிவுபற்றியெய்தி நிறைசெருக் கொழித்தற்பொருட்டு வேதவொழிவுசெய்தனன். இனி அவன்மைந்தனென அவரோது மவ்வயன் நீருண் மறைந்தாரைக் கண்டுவைத்தும் ஆண்டு நேடாது அரிக்கமலத்துள் நேடிக் காணானையின் ஆகலானென்க. அதுநிற்க.

இனி வேதமூலமாய அரிமந்திரமுண்மையின் வேதவுண்மையும் பெறுதுமென்பதூஉ மேலாமை மேற்காட்டினும் முன்னருங்காட்டுதும். அதுபற்றியும் அங்கருத்து நிரம்பாமை யறிக.

இனி அயனொருவனை புடைத் தொறுத்தற் பொருட்டு அரி யிருவரைப்படைத்த விழுக்காதன் மேலும் ஈண்டவர் தம்மை அரி படைத்தானென்பது அவர் தம்மை அயன்படைத்தானென்னும் புரானவசனங்களோடு முரணியிழுக்காதலறிக.

இனி அரிக்கடவுள் தன்னை யிகழ்ந்த அயக்கடவுள் தன்னைப்புகழுமா றுபாயஞ்செய்து இவ்வாறு தனக்குபகரித்த மதுகைடவர்தம்மைக் கொன்றொழிந்தானென வோதப்பட்டது. தனக்கு வேண்டியது முடித்து இவ்வாறுபகரித்தாரை அவ்வாறு உபகரித்து முடித்ததன் பின்னர் அவன் கோறல் உலகரும் இஃதிவ்வாறேசெய்து கொள்ளுக வென்ப துணர்த்தற் பொருட்டுப் போலும்

இன்னும் இவ்வுபகாரஞ் செய்தார்க்கு அபகாரஞ் செய்த லவர்க் கியல்பென்பது அரி, மாவெலி மன்னன்மாட்டு, செய்யுஞ்செயல்பற்றியு மறியக்கிடத்தலானும் அன்ன பிறவாற்றானும் அதுபற்றி ஆசங்கை யெண்ணையென் றொழிக. அதுநிற்க.

இனி ஆண்டிறந்தொழிந்த அவ்வகாருடல் நீராற் கருங்கடல் செங்கடலாயது. அக்கால் தேவர் கற்பக மலர்தூளி வாழ்த்தினரென வோதப்பட்டது. இதனானே யாம் மேற்காரியப் பிரபஞ்சமுண்டென்பதூஉம் ஈண்டு வலியுறுத்தவாறு. அதுநிற்க.

இனி அம் மதுகைடவர்தம்மை மேல் இன்னரென வோதாது முன்னர் அசுரரென வோதல்பற்றியும் அவர் தோற்றமில்லாதோற்றமேயாம். ஆகவே யதுபற்றியெழுந்த சரிதமுடவ்வாதே யில்சரிதமாதல் தெற்றெனவறிக. அது நிற்க.

இனி முன்வரும் பத்தாவது படவசரிதத்துள் தே வர் தேவருலகத்தோற்றம் இரண்டுமுளவாக விவ்விவ்நூ வது படவசரிதத்துள் தேவர், கற்பகமரம், அதன்மலர், அதனைப்பொழிதல், வாழ்த்தல்கள் எல்லாம் இவ்வழக்கே யாகலான் இவையெல்லாம் இல்பொருளையாதல் தெற் றெனவறிக. பிறவுமன்ன. அறிக்கடவுள் மின்கோபெப் பறிக் கொல்லவறியாது படைதாங்கிப்போர்தமையும் அவ் வரி சர்வஞ்ஞ னன்மையறிதற்கு அமைபுந் சான்றாத லறிக. விரிப்பிற் பெருகும். அதுநிற்க.

இஃதோதியவாற் றுள் பிராற்படைத்த படவப்பெ யர்த்தாதல் இல்பெயராயெழுந்தவாறு காண்க. பெய ரின்றாகவே அதுபற்றி யெழுந்த பொ ழுளின்றொமன்பது கூறுமை இனிதுள்ளங்கும். அஃதேலல்தல்தாம் ஆயினு மரியுந்தி மலரிற் றோன்றுதலின் அபனை யரிபடைத்தா

னென்பது ஓதாமை போதுமாவோவெனின் அஃதேல் இவ்வுலகம் மூலப்பகுதியிற்றேன்றுமென நூநூலோது தலின் அம்மூலப்பகுதிதானே வவ்வுலகினைப் படைக்கு மென வோதவேண்டும். அதுநினக்குடம்பாடினமையின் இஃதுடம்பாடாமா றியாங்ஙனமென்க. அஃதஃதாமா யினு மவ்வயனை நாமதரனே அரியுந்திமலர்வாய்த் தோன் றினனென்னுமோ வெனின் என்னும் என்னை அஃ தவ் வயன் றோற்றமுறை யோதும் வேதவிதியோடு முரணுமா கலின்; இருந்தவாற்றா னீண்டைப் பொருளெல்லாஞ் சூனியமா யொழிந்தவாறு காண்க பிறவுமன்ன.

எட்டாவது படலம்.

ஈண்டு அரிப்பரம னோர் அயக்கீவ வடிவெடுத்துத் திருமுகள்தம் திருமார்பிற்றிகழ பிரணவ விமானமேறி யாகாயத்தினின்றனன். அதுகண்டு அயப்பரம்பொருள் துதித்தல் செய்ய அரிப்பரமன் அயப்பரமனை நோக்கி ரின்பகைவர்தம்மை யாம் கோறல்செய்து அவர் கைக் கொண்டுபோந்த ரின்வேதங்கொணர்ந்தனன். இஃதென் வாக்கினின்று பிறந்தது நித்தமாயது. எனக்கு எழுவா யிற்று வாயின்மையெவ்வாறு இதுவுமவ்வாறேயாம். இஃ திவ்வுலகச் சிருட்டிபொருட்டு என்கட்டோன்றியது. ஆ ரங்கமுடையதெனவிவ்வாறோதி யதன்பின் ஒருசாருறுதி மொழியுமோதி அப்பிரணவத்தேருடையா னம்மகற்கு சாதகவினைமுதல் செய்வன யனைத்துஞ் செப்து அவ னயனைநோக்கி நீ முதனிலையுடையை யெனவோதி தன் முகத்துதித்த அங்கிரை அவற்கீந்தனன். அக்கால் திருமுகள் நீ நூறுட்டைக்குரியையென வாழ்த்தியருளி னள். அரிப்பரம்பொருள் பின்னு மாண்டுபதேசிப்பன வெல்லா முபதேசித்தனென வோதப்பட்டது. மேலெ டித்துக்கொண்ட அன்னவடிவொழித்து ஈண்டுவேறோ

ரயக்கீர் வவ டி.வெடுத்துக்கொண் டுபேதசஞ்செய்துபோ
ந்தமையின் இவ்வுபதேச வதிகாரம் அன்னவடிவிற்கும்
அவ்வுபதேச வதிகாரம் இவ்வயக்கீர் வ வடிவிற்கும் இவ்
வீரதிகாரமும் அரிவடிவிற்கு முரிமையுடையவல்லவென்
பது பெறப்பட்டன. அதுமேல் அவருமுடம்பட்டு ஒழி
ந்தமையின் அதுபற்றி யாசங்கையெண்ணெயென்றொழிக.
அதுநிற்க.

இனி கற்கிவடிவு கலியுகவிறுதிவாய்ப்படுமென்பது
பாரத முதலிய நூற்றுணிபா மாகலின் அஃதறியாது
அதன்முற் பாடுபடவைத்தோதுமதே யத்தோற்ற மில்
தோற்றமாதற்கமையுஞ்சான்றாதலறிக. இன்னு மீண்டுப்
பிரணவ விகானமென மேலோதி முன்னர் பிரணவத்
தேரென வோதுதலின் விமானந் தேரென்பன பொரு
பொருண்மொழியாதல்காணப்படுகின்றது. அஃதுயாது
மேலாமை யறிக. அதுநிற்க.

இனி உலகச்சிருட்டி பொருட்டு வேத மென்பாஹ்
றோன்றியது எனவும் என்வாக்கினின்று தோன்றியதெ
னவு மிவ்வாறு ஈண்டோதுமாறு மேல் அது நிட்டமென்
வும் என்னொப்பவே தோற்றமொடுக்கமற்றதெனவு மோ
து மோத்தினை, புடைக்கும்படையா யொழிந்தவாறு கா
ண்க. இனி நித்த சத்தத்திற்கும் பிறப்பிறப்பின்மைக்குந்
தம்முட் பொருள் வேற்றுமை யிரித்தென யாமறியகில்
லேம அதுநிற்க.

இனி தம்முகத்திற் றோன்றிவின்ற அங்கிரீர்களை
பிர்தானென்புழி யவை யரிப்பரமன் முகத்தினைகண் மேற்
றோன்றி நின்றனவாதல் பெறப்பட்டது. முன்னர் அஃ
தவர்தாமே யோதும் பிறப்போத்துள் வாயுவினின்று
அங்கி அங்கியினின்று அப்பு தோன்றுமென வோது

மோத்திராடு முரணுதல் மேலும் அவற்றின் தோற்ற மிருகாலோதலும் பிறவு மிழுக்காத லறிக. அதுநிற்க.

இனி அவவயன வாழநாள திருமகள் வாழ்த்தாக் கால் தூருண்டின் னி ஆருண்டாய் முடியு மென்பதூஉம் போந்தவாறு காண்க. இனி ஈண்டு இவ்வுலகச் சிருட்டிப் பொருட்டு தோன்றியதும் வேதமென வோதியொழிந்து அயனுமவ்வாறே யவ்வுலகச் சிருட்டிப்பொருட்டுத் தோன்றினனெனவோதப்பட்டது. ஒருவினைநிகழ்ச்சிக்கு இரு வினை முதல் வேண்டாவாயினும் முதல்வினை முதல் உப வினை முதல்களாத லொக்குமேனும் அவ்வேதம் சிருட்டி முதலாதற்குரிய வியைபு விஃதென யாமறியகில்லாம். அது ஸ்மரகசியப்பொருளா மாகலின் அஃதித்துணையி னொழிந்தாமென்பது. இன்னும் மேலே அரிப்பரமன் தனிலைபாய் நின்றனென வோதியொழிந்து ஈண்டுத் திருமகள் ஆகாயம் அங்கி அப்பு வுளவென வோதல் யா மேற் சங்காரமன்மை யோதலை வறிவுறுத்தலின் அது முடிந்தது முடித்தலின்பாற்படுமாறுங் கண்டுகொள்க. இதனை இன்னுரிண்டுரைத்தவாறுபற்றி விரித்துணர்ந்து கொள்க இருந்தவாற்றான் இப்பொருளெல்லாம் வெறும் பொய்யா யொழிந்தவாறு காண்க. பிறவுமனை.

ஒன்பதாவது படலம்.

ஈண்டு எனக்குப் பிறப்பிறப்பில்லை பென்றொழியாது மாறித்து எனக்கெழுவாயிறுவாயில்லையெனவுமோதப்பட்டது. இவ்வாறே கூறுபதுகூறன் முதல் குற்றம் பத்திற்குப் பெரிய தொராகரம் இப்பெரியதுலேயாம். அஃதாண்டாண்டு மேலோதினும் முன்னருமோதுதும். அது நிற்க.

இனி ஈண்டு சகல சராசரங்களினுள்வைகுஞ் சர்வேசரன் யானென்றொழியாது யானே யாங்குண நிறைந்த

விறைவன் உயர்திணை யூற்றிணைகளின் அகம்புற நின்று அவற்றைக் காக்குமொருவன் யானே யெனவும் ஆக்கி அளித் தழிப்போன் யானே யென்றொழியாது யானே முத்தொழில் நடாத்துவனெனவோதன் மேலும் யானே நினதகத்து நின்று படைப்பேன் யானே யானே அழிப் பானகத்துவைகிச் சங்கரிப்பேன் யானே பிரமாண்டங் களைப் படைப்பேன் துடைப்பேன் என்று இன்றோன்ன வாறு வறிதே மறித்துமறித்தோது மோத்தெல்லாம் புன ருத்தியா யிழுக்காத லறிக அது நிற்க.

இனி ஈண்டு முன்றோற்ற மெடுத்தோது ஞாயிறு திங்கள் அங்கி நாண் மீனென்றவற்றை ஒளிபெறச்செய் கின்றேனென்பது மணமுடியாததோர் மாது நான் மகன் னே யுபகரிக்கின்றேனென்பதொப்பதோர் வென்றோத்தே யாதல் காண்க. அவை கிடக்க.

இனி ஈண்டுத் தானுந்தன்மையே பெனக்குச் சொ ருபம் என்னை ஞானிகள் அறிவரென வோதப்பட்டன இப்படலப்பெயருந் தானுந்தன்மையருளியபடலமென்ப பட்டது அத்தானுந்தன்மையை ஞானிக ளறிவ ரென வே அஞ்ஞானிக ளறிவாரல்ல ரென்றவாறாயிற்று ஆக வே ஈண் டெழுந்துநின்ற இப்படலப் பொருளெல்லாம் ஞானிகளுக்கே யுரித்தென்பது பெற்றும் பெறவே அஞ் ஞானிகளுக் குரித்தன்றென்பதூஉம் பெறுதும்.

இஃதிங்நனமாக. இப்படலத்தினை முறையே ஆக்க லழித்தல்கள் செய்யும் வினைமுதலாய நீயிரும் யாமும் ஞானி அஞ்ஞானிகளில் வைத்து யாவர்பாற்படுதுமெவ வாராயும்வழி ஞானிகள்பாற் படுதுமெனின் ஞானிகள் செய்வினை பிறழாமையானும் அஞ்ஞானிகள் வினையே பிறழுமாற்றானும் நீயி ராக்கிய படலப்பொருள் பிறழ்ந் தொழிதலானும் யாமோதுஞ் சூனியமே பிறழாது நிலை

பெறுதலானும் எம்முள் யாமிருவரும் அவ்விருபாற்கு முரியமென்றொழிக. இதனானே ஈண்டுத் தானுந்தன்மை யென்பதூஉம் அஃதருளுமாறும் சூனியமா யொழிந்த வாறுகாண்க. அதுநிற்ச.

இனி ஈண்டு தானுந்தன்மை யென்னும் வாக்கியப் பொரு ளென்னையென வொருசிறி தாயுமுறைபற்றி யா ராய்குதும் அது வருமாறு. அது தான் ஆம் தன்மை யெனப் பகுக்கப்படும் அவற்றுள் தானென்பது பொது மொழியாயினும் அஃதிண்டதிகாரணம்பற்றி அரிப்பொ ருட்டேயாம் இனி ஆதல் தோன்றுதல் தன்மை ஈண்டு முறைமை ஆகவே அரியது உற்பத்தியின் முறைமை யென்பதே அவ்வாக்கியப் பொருளென்ப தறிக. அஃ தேல் அரியதுற்பத்தி ஈண்டோதப்படாமையின் அஃ தப்பொருட்டன் றுபோலுமெனின் அறியாதுவினாயினும். படலப்பெயர் யாதும் ஈண்டுத் தம்பொருள் படாமையா னும் இதுவுமதுவாகலானுமென்பது. அஃதேல் அப்பொ ருள் பொய்யாகவே அரி, யுற்பத்திநாசமில்லி யென்பதே தேற்றமாலோவெனின் அற்றேல் முன்வரு முலகு படை படலத்துப் பொருளெல்லாம் பொய்யாம் ஆகவே அவ் வுலகம் படைக்கப்படாத தொரு நித்தப்பொரு ளென் பது போதருமேகொல்லோ போதராதன்றே ஆகலான் அதுபற்றியு மரி நித்தப்பொருளாதல் சாலாமைகாண்க. அஃதேல் தானுந்தன்மை தன்னியல்பென்றற் படுமிழுக ளென்னையெனின் அஃதப்பொருட்டாகாது இனி அஃ தாமெனக் கோடுமேனும் நினக் கதனாற் போந்த விசேட மென்னை யொன்றுங் காண்கிலம் ஆக்க மொரு செயற் றைப்பொருட்கன்றி யியற்கைப்பொருட் கின்றென்பது வியாகரணங் கற்குஞ் சிறுமகார்வாய்க் கேட்டுணர்ந்து கொள்க. ஆகவே அரிப்பரம்பொருள் செயற்கைப் பொ

ளா மல்லது இயற்கைப்பொரு ளன்றென்பதற்கு நின் வாய்மொழியே யமையுஞ் சான்றாத லறிக. இதனானே “நானுமறியே நவனும் பொய்சொல்லா” ளென்னும் பழ மொழிப்பொருளையாநின்பாற்கண்டொழிந்தா மென்பது பிறவுமன்ன. இனிப் பெயர் பொய்யாகவே அப்பெயர்ப் பொருளும் பொய்யாதல் தானே இனிது விளங்குமென் பது.

பத்தாவது படலம்.

ஈண்டு அரிப்பரமன் யாண்டும் பரந்துகிடந்த நீரை வடவாங்கி முதலிய சர்வசங்காரப் பொருள்களுள் வாங்கி வெளிப்படையெடுத்து இடங்காட்டினன்னன்பது மேற் போந்த சர்வசங்காரமென்பதிழுக்காதன் மேலும் அயன் கிழக்குநோக்கி வைகினன் என்புழி யுலகி நெருசாருறு ப்பாய கிழக்குண்மையும் ஈண்டிலகு படைக்கு முன்னோத லிழுக்காத லறிக. அதுநிற்க

இனி வடவாங்கி முதலிய சர்வசங்காரப் பொரு ளென்புழி சர்வசங்காரப் பொருளென்னும் வாக்கியப் பொருளென்னை சர்வசங்காரமாகிய பொருளென்னும் பொருட்டா அல்லது சர்வசங்காரத்தினது பொருளெ ன்னும் பொருட்டா அன்றி வேறுபொருட்டா இனி முதற்பொருளெனக் கோடுமெனின் அவ்வடவாங்கி மு தலியன சர்வசங்காரமாகிய பொருளென்பதின் தாற்ப ரியமென்னை. அரியாகிய பொரு ளென்பதுபோற் கோடு மெனின் அவ்வடவாங்கி முதலியன சிறப்பும் சங்கார மென்பதொரு பொதுவுமா மாகலின் அஃ தப்பொருட் டாகாது இனி சர்வசங்காரத்தினது பொருளாமெனின் சங்காரம் உடையானும் பொருள் உடைமையுமாய் முடி தலின் வினை வினைமுதலாகாமையின் அதுவு மிழுக்காத லறிக. ஆகலின் வடவாங்கி முதலியன சர்வசங்காரப் பொருளென்ற லிழுக்காய் முடிந்தவாறு காண்க. அஃ

தேல் சர்வசங்காரத்தைச் செய்யும் பொருளென விரிக் கப்படுமாயின் அவ்விழுக்கின்றாலோவெனின் அஃதே லதுபற்றியும் நின்கருத்து நிரம்பாமை தேற்றுதும் அவ் வடவாங்கி முதலியவைதாஞ், சர்வப்பொருளையுஞ் சங் காரஞ் செய்யும் வினைமுத லென்பதற்குப் பிரமாண மென்னை ஒன்றுங் காண்கிலம் அல்லதூஉம் மேற்பட லத்துள் அரிதானே சங்காரக்கடவுளென வோதப்பட்ட டது ஈண்டு வடவாங்கி முதலியன சங்காரக்கடவுளென ப்பட்டது ஆகலி னிஃததனோடுமுரணி யிழுக்காதலறிக அல்லதூஉ மொருவினைக்குரிய வினைமுத லொன்றல்லது பலவேறன்மையானும் ஈண்டுச் சங்காரமென்னு மொரு வினைக்கு வடவாங்கி முதலிய பலவேறு வினைமுதல் கா ணப்பீடுதலானு மன்னபிறவாற்றானு மஃ திழுக்காதல் தெற்றெனவறிக. அஃதிழுக்காகவே அதுபற்றியெழும் பொருளெல்லா மிழுக்காயொளியுமாறுங் காண்க. அது நிற்க.

இனி ஈண்டு அயக்கடவுள் கண்ணிமைத்து விழிக்கு முன்ன ரோரண்டம் விளங்கியதென வோதப்பட்டது. ஆகாயத்தின் மறைந்த வரிக்கடவுள் எங்கும்பரந்த நீரையுண்டு இடங்காட்டினன். அக்கால் யான் கண்ணிமைத் து விழிக்குமுன்ன ரோரண்டம் விளங்கிற்று. எனவே தானே விளங்கியதன்றி யஃதரியயனென்பவரானுயதொ ன்றன்று என்றவாறாயிற்று. இதனானே யா மேலே உல கழிதற்கோ ரியைபு மின்றாகலி னது நிலைபேறுடைத் தெ ன்பதே தேற்றமென வோதிப்போதற்கொரு ஞாபகங் காட்டியவாறுமாயிற்று அது நிற்க.

இனி அதன்கட் பதினான்குலகு பூலோகம் தனித் தனி எண் வேறுவகைத்தாய பர்வதம் பார்தள் வாரண ங்களும் தனித்தனி யெழுவேறுவகைத்தாய தீவு, கடல்

களும் கைலை மேரு இமயமலைகளும் அபஞற் காணப் பட்டனவென வோதி அதன்பின் அயக்கடவுள் முதற்கண் ஆகாயம் பின்னர் முறைபே யேனைப் பூதங்களாய விவைதம்மை யொன்றன் பிடுனென்றாக வாக்கி யவ்வாறே பிருதிவியிற் பயிரும் அதனினின்று அன்னமும் அதனினின்று அமுதமும் அவ்வமுதத்தில் நான்கு போனிகளையும் அவற்றினின்று சராசரமாய விருவேறு பொருளையும் படைத்தனன் அதன்பின் உயர்வு இழிவாய பொருளையும் தத்துவம் எட்டுத்திக்கு அறுசுவை குணமுதற்கால மீறாய பொருள் ஞாயிறு திங்கள் நாண்மீன் சக்கரகிரி முதலியன மின் முதலியன வொழிந்தன, ஆய வெவ் வற்றையும் படைத்தனன் என வோதப்பட்டது ஈண்டுமே லொருவரானநீறித்தானே விளங்கிய பதினான்குலகுமுதல்மேருவீறாய பூதங்களானவை பின்னரயனாற்படைக்கப் பட்டனவென வோதப்பட்ட ஆகாயமுதற் பிறவென்ப தீராய்க் கிடந்த பூதங்களின் வேறன்மைதெளிக. இதனானே தம்முள் வேறுகா தோதுமுலகம் இயற்கை செயற்கையென தன்னுள் இருவேறுவகைப்பட வீண்டோதுதல் யாநூலுட்கேளாதன கேட்டலாமாறுகாண்க. அது நிற்க.

இனி ஆகாயமுதலிய பூதங்கள் கிழக்குத்திக்கு ஞாயிறு திங்கள் நாண்மீன்களெல்லாம் புதுவதன்று அவை இவர்தஞ் சர்வசங்காரத்து முளதாத லவரோத்துப்பற்றியேயா மேலோதி யொழிதலி னங்ஙன மேலுளதாய் நிலைபெற்று நின்றவவற்றை மறித்தீண்டுப் புதுவதுபடைக்குமாற்றானும் பயனென்னை ஒன்றுங் காண்கிலம். அஃதன்று மேலுள்ளன வமையாமையின் மறித்துமாக்கப் பட்டனவாலெனின். அற்றேல் ஆகாய மிரண்டு கிழக்கிரண்டு நீரிரண்டு நெருப்பிரண்டு அவ்வாறே அன்னமுமன்னபிறவு மிரண்டெனக் கோடுமேனும் அவ்விரண்டு

மமையுமாறுதான் யாங்ஙனம். ஆகலின் அப்படைப்பெல்லாம் வெறும் போலியாத லறிக. அவ ரமையாதென்றோற்போல இன்னு மீண்டுப் படுங் குளறுப்டையெல்லாம் அளந்தறிந்தோதல் எம்மானு மமையாதென்க.

இனி அது கேட்டல் தும்மானு மமையாதென் றொழிக. இன்னு மீண்டு காசிபன் தேவியாய அதிதிபான் முப்பத்துமுக்கோடி தேவர் தோற்றினரென இத்தேவர் தோற்ற மோதுமுன்னர் மதுகைடவர்களைக் கொன்ற ஞான்று அத்தேவருளரென்பதனோடு முரணியிழுக்காத லறிக. இருந்தவாற்றா னிப்படலப்பொய் பொய்பாகவே வப்பெயர்ப் பொருளெல்லாம் பொய்யா யொழியுமாறு காண்க.

கக-ாவது படலம்.

ஈண் டெருத்திரன் கௌரியை மணந்து ஆனைமுகன் ஆறுமுகனைப் பெற்றனன் முறையே அங்கிருது பிருகு விசுவகன்மாக்கள்மாட்டு வியாழன் வெள்ளி மயன் என் பார் மூவர் பிறந்தனரென வோதப்பட்டன இவற்றை மேல்படைப்பின் பகுப்புள் வைத்தோதாது ஈண்டுப் பத விப்பகுப்புள் வைத்தோதுதலின் பதவிப்பகுப்பென்பது பொய்யாத லறிக. அஃதன்று முன்னர் பதவிப்பகுதியு மோதுதலின்மிகுதிபற்றியஃதப்பெயர்த்தாலோ வெனின் அஃதாகாமை முன்னரோதுதும். அது நிற்க.

இனி ஈண்டு அயக்கடவுள் தன் வியர்விற றோன்றி நின்ற உருத்திரன் முதலியோர் வைகுதற்குரிய விட மிவை யெனவறியு மறிவறை போகி யரிக்கடவுளை வே ண்ட வாண்டுத் தோன்றுமவன் அயக்கடவுள்முதலியோ ர்க்குரிய விடமீந்து மறித்தாண்டு நோக்க கைலைமலை யொன்று புதுவதாய் விளங்கித் தோன்றி நின்றது என வோதப்பட்டது. அக்கைலைவிளக்கம் மேல் அவர்த மிய

ற்கைப் படைப்பென வோதப்பட்ட டொழிந்தமை சிறிது மறியுமறிவறைபோகி மறித்துமறித்தோதின் அதுகுறித்தியாமோது மோத்தென்னை அஃதவ்வாறே யாமு மஃ திழுக்கிழுக்கென மறித்துமறித்தோதுத லிழுக்கின்றும் ஆயினு மிழுக் குணராதார்க்கு அவ்விழுக் குணர்த்தம் வாயில் யாதுமின்றென்றொழிக. அதுநிற்க இனி பதவி பகுத்தலென்பதன் பொருளென்னையென வஃதிண்டொருசிறிதாயுமுறையா னராய்குதும். அஃதாமாறு பதவி பகுத்தல் என்னு மிவ்விருமொழிக் கோவையுள் வைத்து பதவியென்னு மொருமொழி யீண்டுக் காணப்படுகின்ற தன்றி இருவேறு மொழியினும் மொழிவேறெவற்றனு மஃ தொன்றுண்மை காணப்பட்டிலதென்க. அஃதன்று பத மொழியின் அம்மீனமாய் அஃதிவ்வாறு நின்றதெனின் நீயிர் வியாகரணங் கிடந்த மூலையின் மூலையு மறியு மறிவு சிறிது மில்லீ ரென்பது மேற்கண்டு காட்டினும் ஆகலான் அஃதவ்வாறுதல் வியாகரண விரோதமென்றொழிக.

இனி அஃதங்ஙனங் கோடுமேனும் அஃதுலோகப் பொருட்டாமல்லது இடப்பொருட்டாகாது ஆகவே யீண்டிடமீதலென வோதல் யாது மேலாமையுறிக. இனி நும்முறைபற்றி யஃதிடமெனக் கோடுமேனும் பகுப்பு, பிரிப்பென்னும் பொருட்டா மாகலின் இடம் பிரிப்பு எனப் பொருள்பயந்து மேற்பிரிவின்றி யொன்றுயுள்ள விடத்தினைப் பிரித்தலெனப் பொருள்படுமாகலின் அந் பரம்பொருள் விதி சிவாதிகட்கு நும்முறைபற்றி மே லுள்ள விடம் தானேதோன்ற யீதலே யல்லது வேறிடப் பிரிவுசெய்தல் யாது மீண்டோதாமையானும் அல்லதா உம் விதி சிவாதிகட்குப் பதம் பகுத்தலென்பது தாயப் பகுதியென்றறப்போறலின் அப்பெற்றித்தாயதோ ரியை

புமேலாமையானும் உயிர் ஆயுள் தொழில் உணவு முதலியவும் அரி தனக்குரிய செயல்களும் பிறவுமே சண்டோதப்படுதலானும் அன்னபிறவாற்றானும் விதி சிவாதிகட்குப் பதம் பகுத்தலென்னும் பெயர் யாது மேலாமையின் அதுபற்றி யெழுந்த பொருளு மேலாமை யறிக. அல்லதூஉம் விதி சிவாதிகட்கு பதம் பகுக்குந்துணையும் அவ்விதி சிவாதிகள் தாம் இன்னுழி வைகினாரென வெடுத்தோதாமையி னவர் தாம் தன்முன் யாண்டு நின்றனர் அல்லதூஉம் அவ்வயக்கடவுள் யாண்டு வைகிச் செய்வன செய்தனென்று இன்னோன்னவாய நிகழுந் தடைகட்கோதும் விடை யாதுமின்மையு மறிக. அது நிற்க.

இனி சண்டரிக்கடவு ளயக்கடவுளோநோக்கி யெனச் சூரிமையுடைய விடம் பலவுளவேனும் அவற்றுட் சிறந்தது தில்லைச்சித்திரகூடமென வோதப்பட்டது அஃதியாது மேலாமை சந-ம படலத்து ளோதுதும் ஆண்டு உண்டுகொள்க.

கஉ-வதுபடலம்.

சண்டு இந் நிலவுலகின் கீழுலகாறு மேலுலகாறு ஆக வுலகு பதினென்கென வோதப்பட்டது சண்டு ஈராறு பதினென்கென்பது. ஒரு எண்ணிய வளவைபோலும் ஆக வினது பொய்மையுட் பொய்மை யென்பது மாறி யாம் தலைப்படுதல் செய்திலம் ஆயினு மதுபற்றி யிவ்வண்ட மறைந்தொழியு மல்லது யாதும் விளங்காமையின் இப் படலப்பெயர் அண்டவிளக்கமென்ப தேலாமையின் அண்டமறைவெனக் கோடலே தக்கதென்க.

அஃதே லஃ தெழுத்துமாற்ற மென்றாற்படுமிகுக் கென்னையெனின் அறியாதோதினப் ஏழென்புழி யுள்ள றீரெழுத்து மீருழியுமாரியொழியுமென்பது நின்மாற்ற

மாத்திரையே யல்லது வேறன்றென்றொழிக இனி யஃ
தங்ஙனங்கோடுமேனும் நிலவுலகுள்பட ஈரமு பதினைந்
தெனப்படு மல்லது பதினான்கெனப்படாமையின் அது
பற்றியு நின்கருத்து நிரம்பாமையுமறிக வேறு விடுக்குமா
றியாதுமின்மையினதுபொய்யாகவே அதுபற்றியெழுந்த
பொருளும் பொய்யாயொழிந்தவாறு காண்க. இன்னு
ரிண்டோதுவனவெல்லாம் அண்டகோச முறை யெடுத்
தோது நூலெவற்றோடு முரணுதலானு மன்னபிறவாற்றா
மண்டவிளக்கமென்ப தேலாமையி னண்டமறைப் படல
மா யொழிந்ததென்பது தெற்றெனவறிக. அதுநிற்க.

இனி ஈண்டு இந்நிலவுலகத்துள் நாவற்றீவதனுள்
பரதகண்டம் அதனுள் நடுநாடு அதனுள் காவேரி வடக்
குள்ள கிருஷ்ணாரியம், அதனுட் தில்லைவனம், அதனுட்
புண்டரீகபுரம், அதனுட் சித்திரகூடம் இவை தம்முள்
ஒன்றற்கொன்று சிறந்தனவென வோதப்பட்டது மே
லொருவயின் சித்திரகூட் நகரமானது கிருஷ்ணாரணிய
சேஷத்திரத்தின்க ணுள்ளதென வோதுமதனை மறந்து
ஈண்டு தில்லைவனத்துட் புண்டரீகபுரமென வைத்தோதல்
மேலும் புண்டரீகபுரத்துள் சித்திரகூடநகரமென்ற லிழு
க்காதலறிக. இதனானே தில்லைத்திருச்சித்திரகூட நகர
மென்பதனுள் நின்ற தில்லை தனித்து ஒட்டின்று யொ
ழிய வினி சித்திரகூட நகரமென்புழி இடைவாயியைந்த
இறுவாய்.

நகரம் பிரிந்து புதிய புண்டரீகத்தின்பின் இயைந்து
நிற்ப வேளைத் திருமொழியு மந்நிலை யழிந்தொழிய இனி
யெஞ்சிரின்றது சித்திரகூடமொன்றேயாம் ஆகவே தில்
லைத் திருச்சித்திரகூடமென்னு மவ்வாக்கியத்துள் இரு
மொழி யொழித்தொழிந்து நின்றமொழி மூன்றும் பட
லம் பன்னிரண்டினு ளொழிந்துபோயின. போகவே

யவை யொழித்தொழிந்தனவு மவ்வாறே யொருசார்பட்
லத்து ளொழிந்துபோமென்பதே தேற்றம் அதுவு மஃ
தாக்கியோர் தாமேயழித்தற்குரியராமாகவி னது சூனிய
மாக்குதற்பொருட்டு யாமியா துமுலயவேண்டா வென்க.
அது நிற்க.

இனி ஐம்பத்திரண்டாவது படல சரிதத்து ளன்றோ
வது புண்டரீகபுரமாதற்குரிய இயைபு எடுத்தோதப்படு
கின்றது அஃதாக பன்னிரண்டாவது படல சரிதமாய்
யீண்டு அஃதப்பெயருடைத்தென வைத்தோதற்குரிய
நியாமகமென்னை யொன்றுங் காண்கிலம். இன்னு மிதன்
கட்படு மிழுக்கெல்லாம் கூட-வது படலசரித விழுக்கோ
டொருங்குவைத்து ஆண்டு வகுத்தோதுதும் அது கிட
க்க.

கூட-வது படலம்.

ஈண்டு யாண்டுந் தேய சத்தமேனு மதன் விளக்கமே
னும் அன்னபிறவேனும் யாதுமெடுத் தோதப்படாமை
யின் தேயவிளக்க மென்னு மப்பெயர் பொய்யேயாம்.
ஆகவே இதுவும் மேலதொப்பத் தேயவிளக்க மென்னு
மப்பெயரொழிந்து தேயமறைவு என்னும் பெயர்த்தாத
லே தக்கதென்பது எல்லார்க்கு மினிதுவிளங்கும் அஃ
தன்று வங்கமுதலா ஈண்டு வைத்தெண்ணப்படுதலா லெ
னின் இஃதஃதன்று ஈண்டவ்வங்கமுதலியவெவ்வாம் பல
காடென வைத்துப் படிக்கப்படுதலானும் காடும் நாடும்
தம்முள் வேறுகலானும் இன்னும் பல வேறுனு மாத்தி
ரையே யீண்டெடுத்தோதப்படுதலின் இதுபற்றித் தே
யம் யாதும் விளங்காது மறைந்தொழிதலி னிதற்குத்
தேயமறைவென்னும் பெயரே தக்கதென் றொழிக. அஃ
தஃதன்று பலநாடெனற்பாலது- பிறந்து பலகாடென்
றாயதாலோவெனின் அஃதஃதன்றும் இனி யஃதஃதா

மேனும் நமக்கு அச்சத்தப்பேறு மாத்திரையான் போந்த விளக்க மென்னை அல்லதூஉம் ஆண்டுத் தம்முள் விரவிவரும் பலவேறு மொழிகழுள் இதுவு மொன்று யொழிவதன்றி யஃதியாது மவற்றின் விசேட விளக்க முடைத்தன்றென்க அஃதற்றாக அவ்வப்பெயரான் அவ்வவிளக்கமென அவ்வப்பெயர் பெறுது இப்பெயர் பெறுதற்குரிய நியாமக மென்னை யொன்றுங் காண்கிலம் இன்னும் அஃதங்ஙனமாமாயின் படலமேனைய வெல்லாம் அங்ஙனமே விளக்கமின்றாதல் வேண்டும் என்னை யவற்றை நோக்க விதன்கட்போந்த விளக்கவிசேடமின்மையானென்க இருந்தவாற்றான் இஃதிழுக்காத லொருதலையேயாமென் றொழிக. இனி ஆரணியங்களுட் கிருஷ்ணரணியமும் திருப்பதிகளுள் சித்திரகூடமும் சிறந்தவாறெவ்வாறு. அவ்வாறே நதிகளுட் சிறந்தது காவேரிநதியென ஈண்டோதப்பட்டது. இது காவேரிநதி சிறந்த தென்பதற் கெடுத்துக்காட்டுமோரெடுத்துக்காட்டாமென்றற்கு ஈண்டெடுத்துக்காட்டப்பட்டதுபோலும். அது நிற்க

உக-வது படலம்.

ஈண்டுத் தஞ்சன்முதலியோர் கறைமிடறுடையானை நோக்கித் தவஞ்செய்தனர் அவனது கண்டுபோந்து நமக்கு யாதுவேண்டுமென வினாவ வவர் சாவாமை வேண்டுமென வோத வவன் சாவாமையும் முத்தியு மீயுமாற்ற லரிக்கடவுட் கல்லது அயனரனாய வெமக்கின்றும் ஆக லான் எம்முவரொழித்தொழிந்தார்தம்மான் நீயிர் சாவா தொழிவீரென வோதிப் போந்தனன் போந்தபின்னர் தஞ்சன் முதலியோர் வனத்துவைகும் முனிவர்தமக்குச் செய்யுந் துன்பத்தினை நீக்குமாற்றல் துர்க்கை தனக்கு இன்றுயொழிய பின்னர்தனை முனிவர்குழாம் சிவபிராந் கோத வவனுண்டுச்சென்று நோக்கி யவர்தம்மை யொறு

க்காதொழிந்துபோயினன் எனவோதப்பட்டது. ஈண்டுத் தவஞ்செய்தன ரெனப்பட்ட தஞ்சன் முதலியோரதனை யாண்டு நின்று செய்தனரெனக் கடாயினுர்க்கு மேலே துருவன் தவநிலையோதியவாறு ஈண்டு யாதும் இடஞ் சுட்டி யோதாமையி னவ்விடம் சூனியமேயாம். ஆகலான் அத்தவமுஞ் சூனியம் அச்செயலு மதுவாமாகலின் வரமுமதுவேயாம் ஆகவே அதுபற்றி யாண்டெழுந்துநின்ற சரிதமெல்லாம் சூனியத்திற்சூனியமாய் ஒழிந்தவாறு காண்க. அல்லதூஉம் இராமபிரான் கண்ணபிரான் முதல் இவ்வுலகிற் பிறந்தாரனைவரும் இறந்தொழிந்து போயினரென இராமாயணம் பாரதமுதலிய நூல்களுட் படிக்கப்படுதல் யாண்டும் யார்க்கும் புலனாய் நிகழும் பெருவழக்காகலா னவற்றோடுமுரணி சாவாமை யொன்றுளது அஃதீவா ரொருவருளர் என பித்துக்கொண்டு பிதற்றுவன வெல்லாம் வெறும் சூனியமேயாமென்றொழிக. அஃதே லஃதீயப்பெற்றரு முளர் அவர்தாம் மார்கண்டேயமுனி முதலாயினர் அதுவு நுமது நூல்களுள் படிக்கப்படுதலி னதுபற்றி யஃதொன்றுளதெனவு மஃதீந்தாருளரெனவும் பெறப்படுதலி னது நுமக்கே யிழுக்காய்முடியுமாலோவெனின் அற்றன்று அத்தன மைத்தாயதொரு நிகழ்ச்சி யாமெமது நூல்களு னியாண்டுங் கண்டிலம் ஆக இனி யம்மார்க்கண்டேயமுனி முதலாயினர்க் குளதென நீயிரோது மோத்து அபசாரமே யல்லது உண்மையன்மையானும்.

அஃதேல் சிரஞ்சீவி யென்பதன் தாற்பரியமென்னை யெனின் அஃது அகர்நூனஞ்சீவியின் பிரதியோகியே யாமெனக் கொள்க கொள்ளவே நீண்டநாள்வாழ்தலுஞ் சாவாதொழிதலு மொருபொருண்மொழி யாகாமையி னதுபற்றியு நுங்கருத்து நிரம்பாமையறிக இருந்தவாற்

றான் எல்லாவற்றினு நின்மதநிலையாதொழிதலு மெம்மத
மே நிலைபெற்றுடைமையு மொருதலையாமென்பது இதனா
னுணர்ந்துகொள்க.

இன்னு மீண்டு கயமுகாசுரனை யரி நரரரியாய்த்.
தோன்றிக் கொன்றனனென்பது பிரகலாதப்பெருமாள்
பொருட்டு அவன்தந்தையை வேறற்கு அரி நரரரியாயி
னனெனப் படிக்கப்படும் பாரத முதலிய நூல்களோடு
முரணுதலி னஃதற்றேயா மென்பது தெற்றெனவறிக.
அது நிற்க.

இனி ஈண்டுப் பிலம்போந்து சுரந்த தண்டகளை லே
றற்பொருட்டு அரி வராகவடிவாயினு நென்பது “ஒரே
னந்தனைத்தேட வொழித்தருளு மிருபாதத் தொருவன்”
என்னும் பீலபாரத நூலோடு முரணிப் பொய்யா யொ
ழிந்தவாறு காண்க. பிறவுமன்ன.

ஈக-வது படலம்.

ஈண்டுத் திருமுட்டத்து அரியை நோக்கித் தவஞ்
செய்துநின்ற விருமாதரு ளொருமாத தனக்கு வீடியு
மாறு அவ்வரியை வேண்டுதல்செய்ய வது நினக்குப்
புண்டரீக புரத்தீதுமென வவனுண்டேவ வவனுனைவழிச்
சென்று ஆண்டு அது செய்து நின்றானை யப்பெருமாள்
நோக்கி நினக்கு வேண்டியது யாதென வினாவ வம்மாத
யான் நினதொப்பரும் பெருவீட்டினை யென்பெயர் கொ
ண்டதொரு தருவுருவுற்றுவைகவு மதுபற்றி இவ்வன
மென்பெயர்த்தாகவு மருள்வாயென்ன வவனவ்வாறே
யருளினன். அதுபற்றி யவ்வனமும் ஆண்டுநின்றாடு நட
ராஜனு மெதிர்த்தாடுங்காளியு மப்பெயருடைமையோதப்
படுமென வோதப்பட்டது ஈண் டப்பெயர்க் கேது வோ
தலை முன்னர்த்தந்து சூனியத்து வைத் தொழிக்குதும்.
அது நிற்க.

ஐம்பத்திராவதுபடல சரிதத்துள் புண்டரீகபுரமாய தற்கு ஏது வோதப்படுகின்றது அஃதாக முப்பத்தோ ராவது படலசரிதமாய வீண்டு அஃ தப்பெயர்த்தாக வைத்து வழங்குமா நியாங்ஙனம் இத்துணையி னமையாது அது பன்னிரண்டாவது படல சரிதத்துள்ளும் போந்துநின்றது அதுநிற்க வஃதே லவ்வழக்கினை நீயி ராண்டெடுத்தோதாதொழிந்த தென்னையெனின் அறி யாதோதினாப் அஃதொன்றென முடித்தலா னீண் டோ தினும். ஆகலின், பிரபவத்தொட்டு எண்ணு மெண்ணு முறையின்வைத்து ஐம்பத்திரண்டாவது எண்ணுமுறை யாண்டிற் றோன்று மொருவனை யிருபத்துநான்காவது எண்ணுமுறை யாண்டி னுள்ளெனவது மவன்பெய ரீதெ னவு மஃ னல்ல னல்ல னெனவும் வைத்தோதும் பித்த னொருவனுள்ளுமாயி னவனு மிப்பித்தோதுவானுந் தம்மு ளொருகுடியிற்கொண்டோர்தாமென்றொழிக. ஆகவே யவ்வாரோதுவார் யாண்டும் யாருமில்ர் ஆகலான் இவ் வோத்து சூனியமேயாம். ஆகவே அதுபற்றி யோதும் யொருளெல்லாம் சூனியமா யொழிந்தவாறு காண்க. அது நிற்க.

இனி யொருகால் தில்லைவன மெனவும் ஒருகால் தில்லைநக ரெனவும் அவ்வாறே யொருகால் சித்திரகூட நகரமெனவும் ஒருகால் சித்திரகூடவரங்க்மெனவும்வைத் திவ்வாறே பிறழ வோதுமா றெல்லா மீண்டு விரிப்பிற் பெருகும் அது நிற்க.

இனி நினதொப் பரும்பெருவீட்டின் என்பெயரா னொருதருவுருக்கொண்டு வைகுதலென வோதுமாறென் னையெனவஃதொருசிறிதாயுமுறையானாய்குதும் அது வருமாறு. அம்மாதா அரிப்பரமனை நோக்கி நினது வீடு எனவே அஃதவ்வரியது வீடென்பது போந்து நின்றது

இனி யர்வீடென்னு மவ்விரண்டனுள் வீடாவது விடுத
லாம் இனி யது எதனை விடுதலென அவாவியவழி பிரகி
ருதி பந்த விடுதியென வவ்வவாயநிலை நிரப்பப்படும் பட
வே வரிப்பரமன் மேல் அப்பிரகிருதியாற் கட்டுற்று
நின்று பின் னதுவிடுக்கு முபாயவாற்றான் விடப்பெற்ற
னன் என்பது போந்தவாறாயிற்று இஃதெந்நூற்கு மொ
ப்ப முடிந்த முடிபாகலி னதுபற்றி யாசங்கை யென்னை
யென்றொழிக.

இனிச் சிவதாண்டவபடலச்சரிதத்துள் சிவபிரான்
அரிப்பரமனை நோக்கி நினதன்புபொங்க வானந்தக்கூத்
தாடினனென்பதற்கு மிஃதொக்கும் அஃதீண்டோதற்
கமைதி மேலோதினும் கடைப்பிடிக்க. அதுநிற்க.

இனி உவன் வீட்டின்கண் அம்மது தன்பெயரா
னொருதருவுருவாய் வைகுமா றியாதென வாராய்குதும்.
இஃதெழுதியோர் யாமென்னு மிருவநுள் யாம் அவர்
தம் வீட்டின்கண் ஒரு தருவுரு வாதுமென்பது போலு
மெனின் அவர்தம் வீடும் யாமாந்தருவுருவுந் தம்முள்
யாது மியைபின்றி யொழிதலி னிஃதியையாமை யெவ்
வாறு அவ்வாறே யதுவுமியையாமையறிக ஆகவே வவன்
பெயர்பற்றி யவ்வன மபபெயர்த்தாமென்பது போலியா
யொழிந்தவாறு காண்க.

அல்லதூஉ மாண்டவளாகி வைகியதருவாவது ஈண்
டு தில்லைக்காந்தாரமென வோதப்பட்டது தில்லைக்காந்
தாரமென்றதல் காந்தாரமென்றத லொருதருவுண்மை
யாம் நூல்களுள் யாண்டுங் கண்டிலம். இனி யஃதுள
தெனக் கோடுமேனும் தில்லைக்காந்தாரமென்பது கஷபக்
கான்மா மென்றாற்போலத் தில்லைக்கண் நிற்கு மொரு
காந்தாரமெனப் பொருள்படும் அல்லது பிறபொருள்
படாமையி னவ்வனம் தில்லைக்காந்தாரவனமென்றன்றோ

MAHAMAHOPADHYAYA

DR. H. V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

வாதல்வேண்டும் அஃதன்றி யதன்பாதிதே யவ்வனப் பெயராக, வொழிந்தபாதி யொழிந்து போந்ததாகலி னதனை யம்மாதுகேட்டலும் அம்மாலீதலும் யாதுமில்லை யாகலி னஃதவ்வாறு பிரித்துக் கூட்டிப் பெறுதல் தும் மை நீயிரே கேட்டு துமக்கு நீயிரே வீந்தனர் போலும். இஃ தியார்க்குப் புகட்டும் பொய்மை புகல்கின்றனர். அதுநிற்க.

இனி தில்லை இயைபுடையது தில்லீயம் எனப்படு மல்லது அது தில்லையெனவாதல் தில்லைக்காந்தார மென வாதல் ஆகாமை கௌமுதிகற்குஞ் சிறு மகார் வாய்க் கேட்டுணர்ந்துகொள்க.

இனி இஃதென்சொல்லியவாரோவெனின் தில்லை வனம் புண்டரீகபுரம் என்றித் தொடக்கத்த பெயராதற் கு ஒதுமேது வெல்லா மேதுப்போலியாதல் காட்டுமுகத் தான் அப்பெயரெல்லாம் யாதுநிலைபெறுது கெட்டொழிந்தன மேலும் அவைபற்றி யெழுந்த பொருளெல்லாம் பொய்யா யொழிந்துபோந்தமை தேற்றியவாறெனக் கொள்க.

௩௨-வது படலம்.

ஈண்டுப் படைப்பாதிதில் ஐம்முகனாய நான்முகப் பரமன் அக்கால் வேள்வியொன்று வேட்புழி ஆண்டுத் தன்னுடற்கட் பெருகிய வியர்வை நீரினின்று ஐ முக முடைய சிவனொருவன் பிறந்தனனென வோதப்பட்டது. ஆதிநான்முகன் அரியுந்திக்கமலத்தினின்று நான்முகனாயினனென அயற்படைபடலத்து னோதியொழிந்து ஈண்டு ஆண்டவ னைமுகனாயினனென வோது துமக்கு யாமோது மமைதியாது. அல்லதுஉம் அமைதி இயல் பறிந்தார்க்கன்றோ வமைதி யோதப் பயன்படும். அது நிற்க.

இனி சிவப்பரமன் பிறப்பு, உலகுபடை படலத்து னோதி யொழிந்து அதனை யீண்டு மறித்து மெடுத்தோ தல் புனருத்தி யென்போமாயின் அதுவு நினக் கியல் பென்பதூஉம் மேல் ஆண்டாண்டு காட்டி யொழிந்தாம். அல்லதூஉம் இன்னும் உலகுபடை படலத்துள் சிவன் படைப்போதுங்கால் அவன் சூலத்தோடுபிறந்தனனென வோதியொழிந்து பின் அவற்கு அரிக்கடவுள் சூலமீந் தருளிய சூன்யப்படலமும் 'அன்னபிறவு மெழுத லழ கிதேயாமென்றொழிக. இருந்தவாற்றான் வேள்விசங்கார மென்னு மப்பெயரு மதுபற்றியெழுந்த பொருளு மன்ன பிறவும் பொய்யாயொழிந்தவாறு காண்க.

இனி ஈண்டு இவ்வேள்விசம்மார சரிதசம்மாரம் பற்றி படவும் ஏனைய சர்வசம்மாரமும் செய்தொழிந் தாம், அது நிற்க.

இனி காரியசம்மாரத்தின்பின்னர்க் காரணசம்மார மாமாறுபோல ஈண்டுக் காரியப்படும் பொய்மைக்கெல் லா மூலமாய சித்திரகூட சரித சம்மார மியைபுபற்றி மேலுமோதினும், முன்னரு மோதுதும், அஃதாமாறு பாற்கடற்சென்று அரிப்பரமனை வழிபட்டுகின்ற சிவகாளி களிருவருள் சிவபிரான் சிரமேற் கரமேற்றிநின்று அரிப் பரம்பொருளே யான் கைலைமலையி லொருஞான்று நின தன்புபொங்க வானந்தக்கூத்தாடினன், அக்கால் இவளு மெதிர்த்தாடினள் அயக்கடவுள் முதலோர் எமதாட் டப்பெருமை யாய்ந்துரைக்கு மாற்றலற்றனர். எம்பெரு மானே எமதாட்டக் கீழ்மேல்களை யுணர்ந்து கிளத்துக வென்றனன், அப்பொழுது காளிமாதும் எங்கூத்தினுயர் வறிந்துரைக்க வென்றனள், அவற்சுறத் திருச்செவி சாத்து மரிப்பரம னவரைநோக்கி யெமது சொருப ரூப குண விபூதிகளைக் காட்டும் பரதநூல் வல்ல பத்தர்காள்

அதுகாணு மவா வெமக்கு முனதாம் சின்னாட் சென்று தில்லைவனத்துட்போந்து அதனை நியிர் ஆண்டுச் செய்வ ராயின் யாமதுநோக்கி நிப்படிச்செய்து மெனவோதி தேவதர்சனைக் கூவி நீ தில்லைவனத்தி னிடைவாய் சிவகாவி கள் நடித்தற்கேற்ற தொரு சித்திரகூடஞ் செய்க வென வோதி மறைத்தனன். ஆண்டுபெற்ற விருவரும் தத்தமக் குரிய விடம் புக்கார். தேவதர்சன் தில்லைவனத்திடை வாய்ச் சித்திரகூடநகரஞ் செய்தான் என்றவாறு.

இனி சித்திரகூடஞ் செய்த படலம் வருமாறு: தேவதர்ச னகரதர்சனையு முடன் கொண்டு சென்று தில்லைவனத்துட்போந்து எல்லைகுறித்துத் திக்கு காட்டி சித்திரகூடத்தை நிருமித்தனன். அவன் பின்னர் பிற செயல்களோடு அந்நகரின் நெழ்பால் நடுவிடை தேவாதி தேவற்கு செம்பொற்கோயி லமைத்தனன். அப்பால் விமானம் கலசம் கோபுரம் வாயில் மதில் வாயில்தவடி மாடம் நூற்றுக்கால் ஆயிரக்கால் மண்டபம் படி பாக சாலை சபைகள் என்பவற்றைச் செய்து கமலநாயகி சூடி க்கொடுத்த நாயகி சுமுடன் அனந்தன் சேனை முதலிய காவலர் அரிபத்த ரென்று மிவ ரெல்லார்க்கு மாஸப மமைத்து வேறுஞ் சாலைகள் மண்டபங்கள் மடங்கள் எனையிடங்கள் வைகி பாட்டங் காணு மாசனம் எல்லா மமைத்தனன். இவ்வாறு சித்திரகூடஞ் செய்து மப னோடு சென்றன னென்றவாறு. இனித் தில்லைக் கெழுந் தருளிய படலம் வருமாறு.

இனி அரிப்பரமன் சித்திரகூடஞ் செல்வான் சேனை முதலிக்க ருளி வேதப்புன்னைவிப் போந்தனன். அக்கால் சுவேதநிவின் தைகிய வீரவைணவர் மூவாயிரவர் தம் மோடும் அச் சித்திரகூடஞ் சென்று சேர்ந்தனன் என்ற வாறு. இனி ஐந்தவைய புதுத்த படலம் வருமாறு.—

தில்லைச் சித்திராட்டில் சென்று இரத்தினசபை அத்தா ணியில் வைகலன் என்றவாறு.

இனி யிவற்றின் சம்பாரசிதம் வருமாறு. முன் வரு தினதன்பு பொங்க ஆனந்தக் கூத்தாடினன் என்ப தின் சம்பாரசிதம் மேலோதிப் போத்தாம் கடைப்பிடி க்க வதுதற்க. தினதன்புபொங்க வானந்தக்கூத்தாடின னெனவே வவனதன்புபொங்குவார் ஆனந்தக்கூத்தாட லிபல்பென்பது போத்தவாறாயிற்று. எனனை மழை பெ ய்ய குளநிறைந்த தென்புழி மழை பெய்யாக்கால் அது நிறையாதாய் அது பெய்தலான் நிறையு மக்குள நிறை விற்கு எது பெய்தலேபாம். ஆண்டைச் செய்வெனச் சமு மதுவாகலானென்பது இனி யிஃ தது பொங்கு மிட மெங்கு மொக்கு மென்க. ஓக்கவே அவன தன்பு பொங்குவார் நீயிர் முத லெண்ணிறந்தா ருளரென்பது துமது தாலெவற்றிற்கு மொத்த துணிபேபாம். ஆகவே நீயிரெல்லாம் அவனதன்பு பொங்கியுள்ளிராகவும் ஆன ந்தக் கூத்தாடாமைக் கேதுவென்னை யாதுங்காண்கிலம். ஆகவே சிவனொழித் தொழிந்தா ரனைவர்க்கும் அவன தன்பு பொங்காமைக்கு தின் வாய்மொழிபே வமையுந் சான்றாயிற்று. ஆகவே அது நினக்காகமை யோதாமை யமையுமென்க. இன்னு மிதன் பிரதிபொகிபற்றி யவன தன்பு பொங்காதார் துன்புக்கூத்தாடுவ ரென்பதூஉம் பெறுதும். நீயி ரிஃதெனனை போதுதிர் அதுவு மொன் றுலோலெனின் அவனதன்புபொங்காது துன்பு பொங்கி யன்றோ நீயிர் இன்னாலெழுதி யித்துன்புக் கூத்தாடினீர் ஆகலானென்பது விரிபிழற் பெருதும். இஃதியா மறச் சுருங்கவைத் தொதினாம். இதனானே நித்தர் முத்த ரெழுவாய் நின்னிறுவாய்ப்பட்ட நீயிரனைவரு மொரு தலைபா வவனதன்பு யாதும் பாண்டும் பொங்காது துன்

புக்கூத்தாடுவீரேயாதல் பசுமர்த்தாணிபோ னுட்டப் பட்டது. துன்பக்கூத்தென்றது ஈண்டுநிரயவாழ்வு மதன் மூலமுமெனக்கொள்க. என்னை வேதவிதி விலக்கிரண்ட னுள் முன்னைவழிநின்றார் துறக்கமும் பின்னைவழிநின்றார் நிரயமு மெய்துவரென்பதூஉம் அவ்வேதநூற்றுணிபாக லானு மிவரு மவராத லொருதலை யாகலானு மதுநிற்க.

இனி யவ்வானந்தக்கூத்தாடற் கேதுவாவ தன்பே ரென்பதற்கு நியாமகமென்னை யின்னு மிவ்வா நெடுத் துக்கொண்டு தருக்கித்துத் துணியுமாறு பலவேறு. அ வையெல்லா மிவ்வாறே துண்ணுணர்வுபற்றி நுணுகி நோக்கி யுணர்ந்துகொள்க வதுநிற்க.

இனி யெமது சொருப ரூப குண விபூதிகளைக் காட் டும் பரதநூலெனவே பரதநூலொன்றே யரீப்பரம்பொ ருளது அந்நான்கியல்பு முணர்த்தற்குரியது வேதாந்த முதலியன வதற்குரியவல்ல வென்றவாறாயிற்று. ஆகவே யது வேதாந்த விழுப்பொருள் விண்டுவேயென வரு மின்றோன்வற்றோடு முரணி யிழுக்காத லறிக. வது நிற்க. நாடகநூல் அரியின் சோருப ரூப குண விபூதி யைக் காட்டுமாயின் ஏனை நாடகவிலக்கணங் காட்டுமா றியாண்டு. அல்லதூஉ மரி சொருப முதலியவற்றைக் காட்டு நூலாயி னஃ தரிசொருப ரூப குண விபூதிநூலெ னப்படு மல்லது நாடகநூலென்றற் கேலாமை யறிக. இ ன்னு மீண்டை யிழுக்கெல்ல மீண்டு விரிப்பிற் பெருகும் ஓர்ந்துணர்ந்துகொள்க.

இனி பரதநூன்முறை வழுவாதாடவல்ல ரெனவே அந்நூன்முறை யாடுங் கூத்து இவ்வுலகினுமிந் துன்புக் கூத்தாகலி னதுவும் யா மேலோது மதனை வலியுறுத்த வாறாயிற்று. ஆகவே ஆனந்தக்கூத்து, அன்பு பொங்கு தல், அதனையுடையான், அது செய்தல், அது நோக்கித்

தீர்த்தல் என்பன வெல்லாம் வெறுஞ் சூன்யமா யொழிந்தவாறு காண்க. அவை சூனியமாகவே வவற்றிற்கு மூலமாய சித்திரகூடமும் அதன் மான்மியமும் அவ்வாறே சூனியமா யொழிந்தவாறு காண்க. பிறவுமன்ன அது நிற்க.

இனி ஒருகாற் கூத்தின் பெருமை யாய்ந்துரைத்த லெனவு மொருகாற் கூத்தின்கீழ் மேலறிந்துரைத்த லெனவு மொருகாற் கூத்தினுயர்புணர்ந்துரைத்த லெனவும் இவ்வாறு வருவனவற்றின் பெருமை, கீழ்மேல், உயர்ச்சி யென்பனவெல்லாம் என்று கொண்டொழிக. அதுநிற்க வினி யக்கூத்தின் தீர்ப்பு சித்திரகூடத்தின்கண் ஆதற் குரிய வேதுயாது மோதாமையு மறிக. அதுநிற்க.

இனி சிவகாளிகள் நாடகஞ்செய்வதற்கேற்ற சித் திரகூடமொன்று செய்க யென்பதனை முன்னராய்ந்தொழி குதும். அதுநிற்க.

இனி சித்திரகூடஞ் செய்யுமா நேவி அரி பாலாழி யில் மறைந்தன்னென வோதப்பட்டது. அவர் தாம் மே லாண்டாண்டோது மாகாயமறைவு வழக்கு ஈண்டாழிமறைவுக்கு மாயது போலும். அது நிற்க ஆண்டு ஆழியின் மறைந்துபோந்த வரிப்பரமன் நீந்தி மேலாயின னே அன்றிக் கீழ்ப்போயினனே வறியகில்லோம். மேலே வவ்வரியை பாலனாக்கி ஆலினேற்றி ஈண்டு நீரிலாழ்த்து மாறு, தலைப்பட்ட துஞ் சூழ்ச்சி சாலப்பெரிதேயாமென் றொழிக. அதுநிற்க.

இனி மேற்படலத் திறுதியின் சித்திரகூடஞ் செய் தொழிந்தனனென வோதியொழிந்து மறித்து அதன் முன் வரும் படலத்துள் சித்திரகூடத்தை நிருமித்தன னென்பது மேற்செய்து போந்ததனை மறித்துஞ் செய்த தன்று என்னை நடுவு நகரமுண்மை யின்மைகள்பற்றி

யுஞ் செய்தல் நியமித்தல்கட்கு தம்முள் வேற்றுமை யுண்மைபற்றியு மறியப்படுமாயினு மந்நகர்க் கீழ்பால் நடுவிடை தேவாதிதேவர்க்குச் செம்பொற்கோயி லமை த்தன னென்பதுபற்றியு மதற்கு வாயில் ஈசு என மே லோதி மறித்து அஃதானென விருமுறை யோதவ்பற்றி யும் அந்நகரெனச் சுட்டுமச்சுட்டு தில்லைநகர் சித்திரகூட நகர் என்பவற்றுள் இஃதென வறியாமைபற்றியும் விமா னமுதல் கதவீரையுள்ள வுறுப்புகட்கு உறுப்பியோதா மைபற்றியு மின்னு மாடமுதலியவை யமைத்தல் புல முறை யோதல்பற்றித் தில்லை செல்லுமாறு சென்று சித் திரகூடஞ் சேர்தல்பற்றியும் அன்ன பிறவாறுபற்றியும் இந்நூல் மாறுகொளக்கூறன் முதலிய குற்றமெல்லாம் குணமெனக்கொண்டு கோதரட்டுஞ் சூனியவுண்மையிற் சூனியமரீ யொழிந்தவாறு காண்க. அதுநிற்கு.

இனி அரிப்பரமனை அரிச்சித்தற்பொருட்டு சுவேத நீவினின்று வீரவைணவர் மூவாயிரவர் ஈண்டுபோந்தன ரென வோதப்பட்டதனையு மொருசிறி தாராய்ந் தொழி க்குதும். அண்டவிளக்கம் தேயவிளக்கங்களுள் சுவேத நீவென வொன்றெடுத் தோதப்படாதாக இஃதீண் டொன்று புதுவது படைத் தோதப்பட்டது ஆகலான் நமது நூற்கண் யாதும் யாது மதற்காதார மின்றும். அஃதங்ஙனமாக அத்நீவுண்மைக்குப் பிரமாணமென்னை. ஒன்றுங் காண்கிலம் என்னை அஃதிந்நூல் முந்நூல்களி னின்மையானும் வேறெந்நூ லுள்ளு மின்மைபாணு மஃ தேல் அஃதிண்மைக்குப் பிரமாணமென்னையெனின் அற் றேல் வான்மல ரின்மைக்குப் பிரமாணமென்னை அதற் கஃதோதுவையாயின் யாமு மிதற்கோதுது மென்பது அவ்வான்மலரின்மைக்கு அளவை கண்கூடேயாமாலோ வெனின் அற்றன்று அதுவிண்மைகட் பொறிக்க ணியை

த லின்மையாலும் அதுவேவதுவாகலானும் இருந்தவாற்
முன் அத்தீவென வொன்றின்மையான் அவராண்டு வை
குதலும் சூன்யமேயாம். ஆகவே அவர்தா மாண்டுநின்று
சுண்டுப் போத றரிப்பாமனை வழிபடுதல் முதல் சுண்டோ
துஞ் சரிதமெல்லாம் வெறுஞ்சூன்யமேயாமென்றெழுக.
அல்லதூஉம் ஆண்டுவைகு மவர்தா மத்துணையரே தா
மோ எஞ்சிநின்றர் பிறருமுளரேகொல்லோ இனி யத்
துணையரே தாமெனின் அதற்கு நியாமகமென்னை அல்
லதூஉம் அவ்வரிப்பரம்பொருளோ ஞடன்வைகுவார்
சித்தர்முத்தர்கள் மாத்திரையே யல்லது பிறருமுள ரெ
ன்பதற்குப் பிரமாணமென்னையென விவ்வாறுநிகழு மின்
வேறான்ன வினாவிற்கு விடை யாதுமின்மையின் வீரவை
வைவர், மூவாயிரரென்னு னப்பெயருஞ் சூன்யமாதல்
தெற்றென வறிக. பிறவுமன்ன. அது நிற்க.

இனி சிவன் பிறப்பு வேள்விசங்காரத்தோ துமாறும்
அவன்பிறப்பு உலகுபடை படலத் தோதுமாறும் சரித
மன்ன பிறவும் அவற்றின் மூலப்பெயரும் பொய்யாத
லெவ்வாறு அவ்வாறே படலம் பிறவும் பொய்யாதல்
ஆண்டாண்டுக் காட்டிப்போந்தாம். போதவே ௩௩-வது
படல முதல் ௬௧-வது படலங்காறு முள்ள படலப்பெய
ரும் பொருளும் அவ்வாறே ௧௪-வது படலந் தொட்டு
௨௮-வது படலத்துணையுமுள்ள படலப்பெயரும் பொரு
ளும் பொய்ம்மையுட்பொய்ம்மையாதல் யார்க்கு மினிது
விளங்கும்.

அஃதே லஃதஃதாம். ஆயினும் ஆண்டுப் படல
மொருசா ரவற்றைக் கிளந்தெடுத்துக்கொண்டு அவை
முறையானே பொய்யாதல் ஏது எடுத்துக்காட்டுமுகத்
தாற் சாதித்தனிர் ஒழிந்த படலமு மவ்வாறே சூனியமா
மெனி னவற்றை யங்ஙனஞ் சாதித்ததே முறையாம்.

அஃதங்ஙனமன்றி கிளந்துகொண்ட படலம் பொய்யா மாகலின் கிளந்துகொள்ளப்படாதனவு மங்ஙனம் பொய் பெனச் சாதித்தல் இம்மான்மிய மெழுதும் யானொரு வன் பொய்யனாகலின் அஃதெழுதாத வெம்மனோ ரனை வரும் பொய்யரென்பதனோ டொக்கும்.

இனி இஃதெங்ஙன மேலாது அங்ஙனமே அதுவு மேலாதாலெனின் கரதலாமலக மொப்ப வைத்து பிர மாணமுகத்தானும் பொருந்துமாற்றானும் இம்மான்மியப் பொருளனைத்தும் சூன்யமாதல் யாமெளிதின் யார்க்கும் புலனாமாறு இனிது தேற்றி யொழியவும் அஃதறி யாது வறிதே மறித்துமறித்துப் பிதற்றும் பேதாய் யா யீண்டு விடுக்கும் விடையை மனம்பற்றிக் கேட்பாயாக. அஃதாமாறு. அத்திகிரிமான்மியமென வொருநா லுள தாயின் அந்நாலுள் வரும் படலமெல்லாம் சுருங்க வல்லது விரிய வைத்து அவ்வத்திகிரியின் பெருமையிடை யுறுது வருமாறு வருமன்றோ இனி ஒரோவழி விரிய வாராதாயினும் சுருங்கவாதல் இடையறுது வருதலே வதற்கியல்பென்க. இனி அங்ஙனம் வாராக்கால் அஃ தம்மான்மியமென்ப தேலாமை யறிக. மான்மியமெனைத் திற்கு மிவ்விலக்கண மொக்கும் ஒக்கவே அவ்வாறே அச்சித்திரகூடமான்மியமும் சுருங்க வல்லது விரியவாத லதன்கட் படும் படலமெல்லாம் இடையறு துளதாதல் வேண்டுமன்றோ இனி அஃதொரோவழி விரியவுளதா காதாயினுஞ் சுருங்கவாத லுளதாகலே அம் மரபாம். இனியங்ஙனமல்லாக்கா லஃதம்மான்மியமாதல் யாங்ஙனம் யாம் மேலோதியவாறே படலம் கசு தொட்டு உஅ காறுமுள்ளன. ௩௩ தொடங்கி சுகன் துணையுமுள்ளன வாய படலங்களுள் யாண்டும் அச்சித்திரகூட மென்னு

மச்சத்தம் வரவேனுமின்றன்றோ அஃதாக வவை அம்
மான்மியமாமாறு யாங்ஙனம்.

இனி அப்பெயர் வரவின்றேனு மவை யம்மான்மிய
மேயாலெனின் அவ்வாறே பெயர்வரவின்றியும் அவை
யஃதாமேல் நன்றே யோதினிர் நுமதுநூலை யா மெமது
மான்மியமென ஈண்டோதுதும், என்னை ஒன்று ஒன்றன்
பெயர்வரவின்றியும் அம்மானமியமேயாமென்பது நுங்
கருத்தாகலானு மதுபற்றி ஆண்டெமது பெயர்வரவின்
றேனு மஃதெம்மான்மியமாதற் கேற்புடைத்தாகலானும்.
இவ்வாற்றான் சித்திரகூடமான்மியம் எமது மான்மியமா
கவே நுமது மதம் கைவிட்டோடப்படுதலும் எமது மத
மே நிலைபெறுடைமையு மினிதுபோந்து கிடந்தவாறு
காண்க.

அஃதன்று ஆண்டைப் படலசரிதமெல்லாம் அம்
மான்மியமுலமா யெழுந்து தூராந்ருவயம்படநிற்பற்
றியவை அஃதாதற்கு இழுக்கில்லை யென்னை அந்வயம்
அணித்தினும் தூரம் வலியுடைத்தென்பது மீமாஞ்சை
நூற்றுணிபாகலானெனின் ஈண்டு நீ யாதுமறியாதோதி
னாய் ஆண்டுத் தூரமணித்தென்பன செய்யு ளொன்றி
னும் அத்தையடுத்துநின்ற செய்யுளினுமே யல்லது வே
றல்லவென்க. அஃதறியாது நினதந்ருவயம் பலவேறு
செய்யுள் கொண்டதொரு படலத்துமமையாது படலம்
பலவேறு கடந்து அந்ருவயங்கோட லஃதன்மையானும்
அல்லதூஉம் இஃ தவ்வந்ருவயத்தின்பாற்றன்மையானும்
இருந்தவாற்றான் ஒருதலையா னெல்லாவற்றானும் சித்திர
கூடமான்மியம் சூன்யமேயாம். இன்னும் யாமெடுத்துக்
கொண்ட படலங்களுள் ஒரோவழி அப்பெயர் வரவுள
தேனும் அதுவும் மான்மியமாதற்குரியமுறையின் வாரா
மையின் அதனானும் அது மான்மியமாதற்கேலாமையின்

அதுபற்றியும் எங்கருத்து நிரம்பாமை பறிக. ஆபவாற்
முன் ஆண்டைச்சிதத்துள் யாண்மெப்பெயர் வாராமை
யானும் ஒரோவோருழி வருமாயினும் அதுவும் பிறிதொ
ன்றன்பொருட்டாகலானும் அன்னபிறவாற்றானும் அது
நுனியமேயாமென்பது மனக்கோட்டம்விட்டு நுண்ணு
ணர்வு நடுவுநிலையு முடையராய் நோக்குவார் யார்க்கு
மினிது விளங்கும். இனி யவ்வாறன்றி மதம் மானம் மய
க்க முதலியனபற்றி பிதற்றுவார் ஒருவாற்றானுந் தெ
ருட்டற்பாலரல்லர் ஆகலின் அவரோதும் பழித்தோத்
தெல்லா மணிகலமாகவே யாங் கோடுமென்க.

இனி அரியரனிருவருந் தம்முள் தமதரமோதரத
மோ ஒழிசமமோ என்னு மையப்பாட்டின்கண் முதற்
கண்பிறர் கூறும் பக்கம் பெறப்படுகின்றது. “உந்தியி
லயனையிந்தங் கவனைக்கொண் டிலகுண்டாக்கி அந்தநல்
லுலகழிக்க வரனையுமாக்குவித்து தந்திடுமுலகினுக்குத்
திரிகர்த்தா தானேயாகி வந்திடுந் தோற்றமீறும் நிலைமை
யும் பண்ணுமாயன்” என்பதனானும் வேதத்துள்யாண்டும்
எழுவாய் இறுவாய் இடைவாய்களின் அரசத்தமின்றி
யரிசத்தமே எடுத்தோதப்படுதலானும் சுபாலமுதலிய
வுபநிடமுடிவும் அதுவேயாகலானும் அரிஹரதாரதம்மி
யங்கோடலடாமையின் அவரியரரிருவரும் தம்முள் தம
தரமுடையவரேயாம். ஆகவே அவர்தம்முள் சமவியல்
முடையின்மையும் ஒதாமே யினிதுவிளங்கும் என
இங்ஙனம் பிறர் கூறும் பக்கம் பெறப்பட்டவழி யதனை
மறுத்துரைக்கும் சித்தார்த்தத்துணிபு கூறுதும். ஒதியவா
றே அரிக்கடவுள் அரக்கடவுளை அயக்கடவுளான் ஆக்
குவிக்குமாயின் அவ்வாக்குவித்தோன் ஆக்கியோன் றலை
யை ஆக்கப்பட்டோ னறுத்துழி மறித்தாக்குவிக்கமாட்
டாமை யென்னையெனக் கடாயினுர்க்கு விடுக்கும் விடை

யாதுங் காண்கிலம். இதனானே அஃதவன் தானாக்கமாட்டாமையுந் தானே விளங்கும். விரிப்பிற் பெருகும். இதனை இன்னு மீண்டுரைத்தவாறு பற்றி விரித்துணர்ந்து கொள்க. அதுநிற்க.

இனி வேதத்துள் முதலிடை கடைகளின் எடுத்தோதப்படுவோன் அரனல்லன் அரிபேயாமென்பது பற்றி யொருசிறிது ஆயுமுறைபற்றி யாய்குதும். அதுவருமாறு: அங்ஙனமே ஆண்டோதப்படுவோன் அரனல்லன் அரியே யென்பதற்குப் பிரமாண மென்னை. எமக் கஃதியாண்டு வரினும் பிரமாணமேயாம். நமக்கஃதுடம்பாடண்மையின் நமதாகம வேதங்களுள் யாண்டு வருமாயினும் எமக்குடம்பாடேயாம். அஃதங்ஙனம் வேதத்தின்மைமேலும் நமதாகமத்துமின்மையின் அது சூனியமே யாமென் றொழிக.

அஃதன்று வேதத்துள் யாண்டும் எழுவாய் இறுவாய்களின் அரிபேயாமென வைத்து படிக்கப்படுமாலோ வெனின் அற்றேல் நினை யிண்டு வினவுதும் அது வருமாறு. ஆண்டுத் தேவர் மூவருள் வைத்து அயனரமொழிகளை யொழித் தரிமொழி மாத்திரையே யெடுத்து வைத் தோதற்கு நியாமக மென்னை. நியாமகமின்றி யோதல் யாது மேலாது அவ்வேத மோதுமுறையோது நூலுள் அவ்வாறோதுக அங்ஙனமன்றி யோதற்கு என விதிக்கப்படுதல் வேண்டுமன்றே ஆகலின் அவ்விதியாண்டுளதென அஃதீண்டுடொருசிறிதாயுமுறையானாய்குதும் அஃதா'மாறு அறிவோன் அறியவேண்டுவனவெல்லா மறிவுறுக்கு மறிவிப்போன் அறியப்படுவோன் அறிவிக்குநதன்னை வழிபடுமுறையும் தானே அறிவுறுக்குமன்றோ. என்னை? அஃதறிவுறுத்தற் குரிமையுடைமையுந் தனக்கேயல்லது பிறர்க்கின்மையானும் தன்னினுயர்ந்தார் பிற

ரின்மையானும். அவ்வாறே யுயிர்க்குரிய வெல்லா முணர்த்து மவ்வேதற் தன்னை யோதுமுறையுந் தானே யுணர்த்து மென்பதே தேற்றம். அதற்குரியமை யுடைமையுந் தனக்கே யல்லது பிறநூற்கின்மையானும் தன்னின்மேல் நூலியாதும் யாண்டுமின்மையானும்.

இனி அவ்வேதப்பொருளையே விரித்துணர்த்துமாறெழுந்துநின்ற புராண நாலும் பிரமாணமேயாம். இனி அது வேதத்தின்மையில் புராணத்துமின்றேயாம். புராணநூல், பொருள்கருங்கிய வேதப்பொருளை விரித்துணர்த்தற் கெழுந்ததாகலானும் அதனுணர்த்தவ்வேதத் துள்ளவற்றையே யுணர்த்துமல்லது இல்லவற்றையுணர்த்தாதாகலானும். இனி பிறநூ லதற்குரியவல்ல வென்பது மேலோதினும் கடைப்பிடிக்க: ஒதுமாற்றான் வேத முதலிடை கடைகளின் அரிசத்தம்வருமென்பதற்கு யாதும் பிரமாணமின்மையி னது சூன்யமேயாம்.

அஃதே லஃதஃதாம் ஆயினும் அஃதாண் டண்மை கண்கூடுபற்றிக் காணக் கிடத்தலின் அதற்கதுவே பிரமாணமாலோவெனின் அற்றேல் நின்னை யிண்டொன்று வினவுதும் அதுவருமாறு அரிசத்த மாண்டுண்மைக்குப் பிரமாணமில்லையென யாமீண்டுரைத்து வைத்ததூஉம் அவ்வாறே கண்கூட்டின் வைத்து காணப்படுதலின் அதுவே பிரமாண மின்மைக்குப் பிரமாணமென யாமோது தும். இதற்கு நீயிரோது மமைதியாது அஃதேல் துடி திவ்வுரை காட்சிப்பிரமாணமன்று அஃதிதனின் வேறாகலின் அஃதின்மைக்குப் பிரமாணமாவ தொன்றன்றோ மெனின் நன்றேயோதினும் நின்னோத்திற்கு மீஃதொக்கு மாகலானும் ஆகவே அஃதவ்வுண்மைக்குப் பிரமாண மின்மையானும். இருந்தவாற்றான் அரிசத்தம் வேதத் துண்மைக் கியாதும் பிரமாண மின்மையின் அதனுள்

ஆண்டாண்டு வருவபோல்வ வெல்லாம் யாதும்பிரமாண
யின்றி யிந்தா லெவ்வாறு படைத்து மொழியப்பட்டது
அவ்வாறே அஃதியாதும் பிரமாணமின்றிப் படைத்து
மொழி கிளவியேயாமென்பது தெற்றென வறிக.

அற்றேலற்றற்றும் ஆயினு மவ்வரி யதுமுதன்மை
யாமீண்டுப் பிறிதோராற்றாறு மோததும் அதுவருமாறு
அரசனுலாப்போதருங்கால் பலவேறு குழாங்குழாமா
கச் செல்வாருள் அரசனுவா னின்னனென்பது ஆடை
அணி யாணை குதிரை முதலிய வரிசைகளா னறியப்படா
து; என்னை அவைதாம் அமைச்சர் படைத்தலைவர் முத
லாயினார்க்கும் பொதுவாகலானும் அன்றி யவ்வரச னுவ
கையுறுங்கால் அமைச்சர் முதலியோர்க்குப் பெருவரி
சை யீத லுண்மையானும் அஃதொப்ப வேதத்து னோ
தப்படும் பலவேறு தெய்வங்களுள் வைத்து பரம்பொரு
ளிரித்தென்பது பிறவரிசைகளாற் றுணியப்படாது: ஆயி
னும் முடியுடையதான் மேலும் குடைநீழற்கண் வரு
தன் மாத்திரையேபற்றி அவ னிவனென்பது துணியுப்
படும். அஃதொப்ப காரண மொழிகளுள் தோற்ற முத
லியவற்றிற்கு காரணமாய் வைத்தோதப்படுதன் மாத்தி
ரையேபற்றி பரம்பொருளாவததுவேயெபன் துணியப்
படும். ஆகலாற் காரணப்பொருள் நாராயணப் பரம்பொ
ருளே யென்பது சுபால முதலியவற்றுட் காணப்படு
மென்க.

அஃதேல் உபரிடத மொருசாரவற்றுட் பொதுமை
பற்றிக் காரணப்பொருள் ஆன்மா பிரமம் சத்து என
வும் சிறுப்புமுறைபற்றி உருத்திரன் சிவன் இரணியகர்
ப்பன் எனவும் இவ்வாறு வெவ்வேறு பெயரான் வைத்
தோதவும்படுமாலோவெனின் அஃதன்று காரணப்பொ
ருள் நாராயணபரம்பொருளென சுபாலமுதலியவற்றுள்

உலகமுதிக்குமுறை பெருத்துக்கொண்டவழி யோதப் பட்டது. ஆகலின் மெய்ப்பொருளாவ ததுவே எனவும் ஆன்மா பிரமம் சத்து என வரும் இத்தொடக்கத்துப் பொதுப் பெய ரெ ல் லா ஞ் சாக பசு நயம்பற்றி நாராயண பரம்பொருளையே யுணர்த்திநிற்கும் அவ்வாறன்றி காரணப்பெயரை யிடுகுறி விலக்குமெனக்கோடுமேனும் ஆகுபெயராயாதல் அல்லது சிவன் முதலிய பெயரெல்லாம் மாயோ னாயிரநாமத்துள் வைத்தோதப்படுதலின் இடுகுறியாயாதல் நாராயணபரம்பொருளையே யுணர்த்தி நிற்குமெனவுங் கொள்ளப்படுமென்க.

அஃதஃதேதல் மாயோ னுமமாய நாராயணன் முதலியவுங் காரணப்பெயராய் சிவபரம்பொருளையே யுணர்த்திநிற்கும் ஆகலாற் சிவபரம்பொருளை காரணப்பொரு ளென்னு முபநிதடங்களை வலியுடையதென மாறிக் கூறிற் படுமிழுக்கென்னையெனின் அஃதன்று மாயோ னுமங்களுள் எனையவெல்லாங் காரணப்பெயராய்ப் பிறி தொரு தெய்வத்தை யுணர்த்துமேனும் நாராயண நாமம் இடுகுறியேயாமல்லது எனை நாமங்களொப்பக் காரண நாமமென்ப தேலாது. அஃதென்னையெனிற் கூறுதும் நாரம், நீர்; அயனம், இடம்; நாரத்தை அயனமாகவுடையன் யாவன் அவன் நாராயணன் என வஃ தன்மொழித் தொகையாய் அவ் விருமொழியுந் தம்மு ளியைந்தவழி ரகரமுன்வரு நகரம் ஒருமொழிப்பாலதாயின் னாகரமாய்த் திரியும். ஆண்டு உயிரும் யகர வகரங்களுங் ககர பகர வர்க்கமும் நடுநிற்கு மாயினும் அவ்வாறு திரியும். இனி ரகர நிலைமொழிப்பாலதாக நகரம் வருமொழிப்பாலதாமேல். இடுகுறியாமாயின் னாகரமாய்த் திரியும் என்பதோத்தாகலான் நாராயண சத்தத்தைக் காரணச் சத்தமாக்குவார்க்கு நகரம் னாகரமாய்த்திரியுமென்பதந்

கொத்தின்றென்ச. அதுபற்றியன்றே சுவன் முதலிய நா
மங்கள் பொல் உறுப்புப்பொருள்பற்றிக் காரணப்பெய
ராய் பிறிதொருதெய்வத்தை யுணர்த்தாத சிறப்பு நாம
மாய நாராயணசத்தம்பற்றியே சுபால முதலியவற்றுள்
வைத்தோதியது உமென வுணர்த்துகொள்க என இங்ங
னம் பிறர்கூறும் பக்கம் பெறப்பட்டவழி யதனை மறுத்
துரைக்குஞ் சிந்தார்த்தத்துணி பொதப்படுகின்றது. பிர
மப் பொருட்குச் சிறப்பியல்பாவது தோற்றமுதலியவற்
ற்றிற் கு காரணமாதன் மாத்திரையே என்பதெனக்கு மொ
க்கும். அற்றுகலினன்றே பாமசிவனே பரப்பிரமமென
யாம் துணிந்தாமென்க. சுபால முதலியன காரணப்பொ
ருளை யுணர்த்துமா நெழுந்தனவல்ல. உலக முதித் தொ
டுங்குமுறை யுணர்த்துமா நெழுந்தனவேயாம். இனி
ஆண்டான் டியையுபற்றி யிடைப்புகாரணப்பொருளும்
உடனோதப்பட்டதென்க.

இனி அஃதங்ஙனமற்றி சுபால முதலியவற்றின்
பொதுமையா னுணர்ந்த காரணப் பொருளைச் சிறப்பு
முறையா னுணர்த்தப்பொருட்டுச் சுவேதாச்சுவாதர்த்துள்
அப்பரம்பொருள் யாது என முனிவர் வினாவுந்வினாவை
எழுவாய்க்க மெடுத்துக்கொண்டு அங்ஙபரிடதமெல்
லாம் சிவபிராந்திரியசிறப்புநாமங்களான் அச்சிவபிரான்
பெருமை விளங்க வெடுத்தோதுதலானும் உபரிடத மே
னையவற்றுள் எழுவாய்க்கண் இங்ஙன மெடுத்தோதப்
படாமையானும் உபரிடத மேனையவற்றைநோக்க சுவே
தாச்சுவாதரம் வலியுடைத்தேயாம். ஆகலின் ஆண்டோ
தப்படுங் காரணப்பொருளாய் சிவபெருமானே பரம்
பொருளாமெனவும் காரணபொழி யேனையவற்றுளோ
து நாமமெல்லாம் சாக பசு நயம்பற்றி சிவபரம்பொரு
ளையே யுணர்த்துகிற்துமெனவும் நாராயணன் இரணிய

கர்ப்பன் முதலிய சிறப்புநாமங்களும் உறுப்புப்பொருள் பற்றி காரணப்பெயராயாதல் அல்லுழி ஆகுபெயராயாதல் சிவபரம்பொருளையே யுணர்த்திநிற்குமெனவுங் கொள்க. ஆகலான் பிற்கூறும் பக்கம்பற்றி மேற் பிதற்று வார் பிதற்றெல்லாம் சுவேதாச்சுவதரம் முதலிய வுபநிடதங்களை யாயுமுறையானாய்ந்துணராத மடவோ ரோத்தேயாமென்றொழிக. இருந்தவாற்றானும் இன்றோன் ன பிறவாற்றானும் எல்லா நாமங்களும் சிவபரம்பொரு ளது நாமமென்பதே வேதநூற்றுணிபாதல் ஆண்டு கண் ணெயர்ந்துகொள்க. அது நிற்க.

இனி நாராயணனென்னு நாமம் மாயோற்கு இடு குறியேயாதல் பற்றியன்றோ இயைபுபற்றி சிவபரம்பொ ருளை யுணர்த்துங்கால் ஆகுபெயரெனக் கொண்டா மென்க. நாராயணநாம மிவ்வாறு மாயோற்கு இடுகுறி யேயாய் நின்றே கங்கையினிடைச்சேரி யென்புழி போல் இயைபுபற்றி யாகுபெயராய் சிவபரம்பொருளை யுணர்த் துமெனக் கோடலின் ஆண்டு நகரம் ணகரமாய்த் திரி தற்கு இழுக்கின்றும். ஆகலின் நாராயணனென்னு மொழி உறுப்புப்பொருள்பற்றி காரணப்பெயராதற் கே லாதென்புழியும் அவர் கருத்து யாது நிரம்பாதென்ப தாம்.

இனி யுண்மையால்நோக்கும்வழி நாராயண சத்தம் உறுப்புப்பொருள்பற்றிக் காரணப்பெயராய் நின்றே சிவ பரம்பொருளை யுணர்த்துமென்பது காட்டுதும் அஃதா மாறு நாரது தொகுதி நாரமென, தொகுதிப்பொருள் பற்றி அண்விசுதி பெறுதற் கோத்துண்மையின் அண் விசுதி பெற்று நிற்ப, அதன்மேல் யகரவிசுதி பெற்று அயல் நீண்டு நாராய். என நின்றவழி யதுவும் பகுதித் தன்மைப்படுதலின் அகரவிசுதிபெற்ற ணகாரந் திரிந்து

நாராயண என நின்றவழி விண்ப்பெயர் விசுவதியின் நின்ற நகரம் நகரமாய்த் திரியுமென்ப தோத்தாகலின் நகரம் நகரமாய்த் திரிந்து நாராயணன் என ஒருசொல்லாய் உயிர்த்தொகுதியை யொத்துநிற்கு மென்னும் பொருட்டாய்க் காரணப் பெயராயவாறு காண்க. இவ்வாறு நாராயணநாமம் லகர டகர இத்துக்களையுடைய அகரவீற்று மொழியாதல் பற்றியன்றே நாராயணர் யெனப் பெண்பாற்கண் நகர பகர இத்துக்களையுடைய ஈகரவிசுவதியிற்றான் யாண்டும் வழங்கப்படுவதான மென்பது அஃதகரவிசுவதி சுற்றும்மொழியெனக் கொள்ளாக்கால் நாராயணர் யென்புரி ஈகரவிசுவதி பெறுதற் கோத்தின்மையறிக. விரிப்பிற் பெருகும். இனிக் காரணப்பொருள் இரணியகருப்ப னென்பாரையு மிங்ஙனமே யோதி மறுக்க.

அஃதெலஃதஃதாம் ஆயினும் பாரதத்துள் “அவ் வில்பேரொளிப் பகவனாஞ்சிவனுக் கச்சுதனன்மா” என்ற தென்னையெனின் அஃதேதேதமாகவாத் துபசரித் தோதியவாறெனக் கொள்க. ஆண்டு ஆன்மாவென்பது அந்தரியாமிப்பொருட்டாமெனின் அஃதாண்டளவில் பேரொளிப் பகவனென வுயர்த்தோது மோத்தோடு முரணுயாறறிக. ஆண்டு மோக்கதருமத்துள் “ஆதலாலெனக் கான்மாவேயா முருத்திரனை முன்னர்க் காதலாற் பூசிக்கின்மேன்யான்” எனக் கண்ணெனடுத்தோது மோத்துள் அவனான் வழிபடற்பாற்றாக் தெய்வம் அந்தரியாமியேயாகலின் அவற்கான்மா உருத்திரனென்பது அந்தரியாமிப்பொருட்டாமெனக்கொள்க. அது நிற்க.

இனிக் கருமகாண்டத்துள் விண்டு பரமன், அங்கு அவமன், ஏனைத்தேவரெல்லாம் அவ்விருவர்க்கு மிடைவாயுடையரென வைத்தோதியது ஒருவேள்வி விசேடத்

துள் அஹியேன்றுகொள்ளு முறைமைகளை விண்டு முந்தினோன் அங்கி பிந்தினோன் ஏனைத் தேவரெல்லா மிவ்விருவருக்கு மிடைவாய்ப்படுவ ரென்னும் பொருட்டாம். ஆகலான் ஆண்டு வரும் பரம் அவம் என்பன முறையே ஆதியந்த மென்னும் பொருளவாதல் காண்க. இனி அங்ஙனமன்றி ஆண்டு விண்டு பரமன் அங்கி அவமனென்பவற்கு முறையே எல்லாத் தேவரினும் விண்டு மேம்பட்டவனெனவும் அத்தேவரெல்லாரினும் அங்கி கீழ்ப்பட்டவனெனவும் பொருள் கொள்ளின் அது வேதத்து ளங்கி தேவர்க்கெல்லா மேலாயினென , வாண்டாண்டோது மோத்துக்களோடு முரணுமென்றெழிக. இங்ஙன முன்பின் முரணாதவாறு பொருள்கொள்ள வறியாது விண்டு ஆன்மா வென்பதனும் விண்டு பரமனென்பதனும் விண்டிற்கு முதன்மைகோடல் யாதும் பொருந்தாமை யறிக இன்னும் இங்ஙனம் வருவனவெல்லா மிவ்வாறே போர்த்துணர்ந்துகொள்க இதனும் பரம்பொருள் பரமசிவனே விண்டுவல்லனென்பது தெற்றென வறிக.

இனிப் புராண பாரதங்களுள் அரியயற்குக் கீழாக வைத்து உருத்திரப்பெயரா னெடுத்தோத்ப்படு முருத்திரன் மகாருத்திரனாய பரமசிவனல்லன் நிலைவினை தோற்றவினைகளை நன்கு நடாத்தற்பொருட்டுச் சங்காரருத்திரன் கூறாய் அரியயர்மாட்டுத்தோன்றிய நிலலாகிதன் முதலிய தோற்ற வருத்திரர்களேயா மென்பது பாசர புராண முதலியவற்றுட் காண்க.

இனி அதர்வசிகை முதலியவற்றுள் சிவபிரான் தேவர் மூவரையுந் தோற்றுவித்தன னென்பதொப்ப வவ்வாறு குணமூர்த்திகளை யெடுத்தோதாது அவர் தம்முள் தம்மை யொழித்தொழிந்தா ரிருவரையுந் தோற்றினு

ரென வோதுதலின் தனித்தனி யவர் மும்வரும் முதற்கடவுளாகாமையறிக.

இனி சங்காரக்கடவுண்மாட்டுத் தமோகுணகாரியமாய் வுறக்க மயக்க முதலிய காணப்படாமையின் அஃதவர்க்கு இயற்கைக்குணமன்று அத்தொழிற்பொருட்டு எடுத்துக்கொண்டதொரு செயற்கையையாமெனக் கொள்க. இனி உறக்க மயக்க முதலியன நாராயணற்குளவென விதிகாசபுராணங்களுட்படிக்கப்படுதலின் தமோகுணம் அவற்கு இயற்கையெனவும் சாத்துவிககுண முடையனென வோதுமாறு காத்தற்றொழிற்பற்றியாய் செயற்கையுமாமெனக் கொள்க.

இனி அவற்கு அத்தொழிலும் பிருதியித் தொடங்கி பிரகிருதிகாரமும் வியாபித்துநிற்கும் பிரதிட்டாகலையின் காறுமேயென்க. நிவர்த்தி முதலிய வைங்கலைகளான் வியாபிக்கப்படும் தத்துவபுவனங்கட்கு முறையே அயனரி முதலியோ ரைவரு மதிகாரிகளென வோதப்படுதலின். இனி பிரகிருதிக்குமேலுந் தத்துவபுவனங்களுள் வாதல் உபநிடதங்களுள்ளும்படிக்கப்படுமாசலின். அது நுஞ் சிவாகமப் பொருளென்றல் யாதுமேலமை யறிக அதுநிற்க.

இனி தில்லைவனத்தினிடையாய் சிவகாளிகள் நாடகமாடுதற்கேற்றதொரு சித்திரகூடஞ்செய்கவென்பதனை யொருசிறிதாய்ந்து இஃ தித்துணையே யொழிதுமென்பது சித்திரகூடஞ்செய்வது யாதன்பொருட் டென்னும் கடாவை விடுத்தற்கு நாடகமாடுதற்கெனவும் அஃது யாவ ராடுதற்கேற்றது என்னுங் கடாவை யாசங்கித்து சிவகாளிகளாடுதற்கேற்றதெனவும் அஃதெண்ண மெத்துணைத்து. ஒன்றோ பலவோ வென்னுங் கடாவை விடுத்தற்கு ஒன்றெனவும் அது நாட்டின்கட்டோ காட்டின்கட்டோ

கட்டே1 வென வொருதலைப்படாது பலதலைப்பட்டவழி
அஃதொரு தேசவாய்த்தன்று வனத்தின்கண்ணதென
பொதுமையின் ஓதின் அஃதிஃதெனத் துணிவு பிறவா
மையின் பல்வேறு வனங்களுள் வைத்து அஃது யாண்
டைத்து என்னும் கடாவை விடுத்தற்கு தில்லைவனத்தின்
கண்ணதெனவும் இனி யஃததனுள் அகத்ததோ புறத்த
தோ வென்னு மையமொழித்தற்கு இடவாயெனவு மோ
தப்பட்டன அது நிற்க.

இனி அச்சித்திரகூடம் சிவகானிகள் நாடகமாடு
தற்கேற்றதெனவே அஃதவரொழித்தொழிந்தா ராடு
தற்கேற்றதன்றென்பது தானேபோந்துகிடந்தது. அஃ
தேல் ஆண்டு பிறராதற்கேலாதென்னு மருத்தாபத்தி
யான் பிறர் பாடுதற்கேற்குமென்பது பெறப்படுமாலோ
வெனின் நன்றே யோதினாப் அதுவே எங்கருத்துமாக
லான்: என்னை அரனாடுங்கால் அரி யாண்டுப் பாடி முழ
வியம்புமெனச் சுருதி, மிருதி புராண விதிகாசமியாண்டும்
யார்க்கும் புலனாறு மிகப் பெரிதும் முழங்கி யொழித
லானென்பது. இதனானே அரனாடு மாட்டத்துக் கேற்ப
அரி பாடும் பாட்டுடைய னென்பது நும்மனோ ரனைவர்க்
கு மொப்ப முடிந்தது. அல்லதூஉம் “முன்னம்பல ரடி
தேடவு” முடிதேடவு மெட்டா பொன்னம்பல நாதன்
கழல்” எனவருதலின் அது நும் முன்னோ ரனைவர்க்கும்
ஒப்பமுடிதலின் அதுபற்றி யாசங்கை யென்னையென்
றொழிக. இன்னும் விரிப்பிற் பெருகுமாகலின் சுருங்க
வைத் துரைக்குதும் இஃ தரிக்குரிய தன்மைக்கு நின்
வாய்மொழியே யமையுஞ்சான்றாகலி னத்திருத்தில்லை
அவற்குரிமையுடைத்தன்மையும் அரற்கே யுரிமையுடை
த்தாது மொருதலையான் யாதும் பிறழாது போந்து
கிடந்த பொருளென்பது தெற்றென வுணர்க. அற்றே

அந்

லற்றற்றாக. சித்திரகூடம் சிவகாஸிக ளாடுதற்கேற்ற தென்பதுபற்றி அஃதவர்க்கே உரியதாகலின் அரிக்குரிய தன்றென்றதொக்கும். ஆயினும் அஃது அரியைவல்பற்றியாயதாமாகலின் அஃதாக்குவித்த விரியே பெரியனென்னுமோ வெனின் என்னும் என்னை அஃதேதல் அவ்வரியாலயமாக்கு நீயிரனைவரும் அவ்வரியினும் பெரியராதல் வேண்டு மாகலான். இதனானே ஸ்ரீ மன்றின் திருப்பணி விண்டுதிருப்பணியென்பதற் கவர்வாய்மொழியே அமைபுஞ் சான்றாயிற்று பிறவுமன்ன.

இதனானே சிறப்புற்றோங்கும் தில்லைத்திருச்சித்திரகூட சேஷத்திர தீர்த்த மூர்த்தி மான்மியங்கள் காந்த உத்தரத்தும் வராகத்தும் பௌடிகத்தும் பிரமண்டத்துமாகப் புராணங்கள் நான்கில் புகழப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் பிரமாண்ட புராணத்துள் சேஷத்திரகாண்டத்தில் சுஅ அத்தியாயங்களால் உசநௌ சுலோகங்களாக பிரமன் நாரதாதியர்க்கு விரித்துக்கூறிப் இந்தத்தில்லைச்சித்திரகூட மான்மியத்தை சில ஆண்டுகட்குமுன் புதுவை எ. வே. இலசேனாகவி ஸ்ரீமான் ராமானுஜ நாவலர் ஆகிய எமதாசிரியர் ௨௦௩௦ செய்யுட்களால் புராணமாக தமிழில் பாடியருளினார் என்னும் பெயரு மொழிந்துபோதலின் யாம் எம்பெயர்மொண்ட அமாமாய் வாகும் நாம தொப்பரும் பெருவிட்டினை புற்றனமென்க. அது நிற்க உசநௌ சுலோகத்துள் ௪௦௭ ஒழித்து ஒழிந்த ௨௦௩௦ சுலோகங்களை ௨௦௩௦ செய்யுட்களாய் பாடியருளும் வல்லமை விலக்கணமுடையார்க்கல்லது இலக்கணமுடையார்க்கேலாது அது நிற்க. மான்மியங்கள் அத்தியாயங்களால் சுலோகமாக பிரமன் நாரதாதியர்க்கு விரித்தோதியதென்பது. ஒரு மரம் வாளால் கூராக தேவத்தன் எச்சதத்தனுக்கு வெட்டினதுபோலும் என்னும்

அனுமானம்பற்றியும் அதுவெறும்புத்தோத்தேயாமென்பது தெற்றெனவறிக. இனி 'புராணத்துள் சேஷத்திரகாண்டத்தில் அத்தியாயங்களால் சுலோகங்களாக பிரமன் நாரதாதியர்க்கு விரித்தோதியதெனவே ஆண்டு மேல் இலதாயஇம்மான்மியத்தினைப் பிரமன்புதுவதுபடைத்து வைத்தனென்பது பெறப்பட்டது அஃதேதல் நீயிர் மேல் இந்நூல் எம்மாற் புதுவதுபடைக்கப்பட்டதென்பதனோடு முரணும்போலுமெனின் முரணது அது புதுவதுபடைக்கும் அறிவு யாதுமின்றிய நீயிர் இங்ஙனம் படைத்தலாலன்றே இஃதிங்ஙனமாயதூஉ மென்பது. ஆகலின் நமக்கு முரணுவது யாதா அஃதேதமக்கு முரணின் னையாமாறு காண்க. என்னை நமக்கு முரணுவது எமக்கு முரணுமையும் எமக்கு முரணுவது நமக்கு முரணுமையும்; இந்நூல்முறைபற்றி யுணர்க்கிடத்தலின், அது நிற்க. இன்னும் சித்திரகூடமென்னும் இச்சொல்லுமின்றிச் சூன்யமாதல் யாண்டும் யார்க்கும் புலனாமாறு அச்சமுகத்தானெழுந்த பிரமாண்டபுராணம் பற்றியும் அறியக்கிடத்தலின் அது பசுமரத்தாணிபோல் நாட்டப்பட்டவாறு காண்க. இனி புராணம் எனையமூன்றனுள் காண்டம் அத்தியாயம் சுலோகம் இவற்றைச் சொன்னார் கேட்டார் இவ்வென யோதாமையின் அதுபற்றியவை சூனியமாமாகலின் அதனானும் இது சூன்யமாதல் வச்சிரகவசம்போல் நாட்டப்பட்டது. இன்னும் புராணமாகப் பாடியதெனவே அது மேலபுராணமாகாதுள்ளதென்பதூஉம் ஆகாதனைப் புராணமாகப் புதுவதுபடைத்தார் என்பதூஉம் போந்தவாறு காண்க. பிறவுமன்ன, ஆகலின் அது சூன்யமாதல் யாதும் பிறழாமையெனத் தெரிந்துணர்ந்துகொள்க. இவற்றையெல்லாம் ஈண்டிரைத்தவாறுபற்றி தெரிந்துணர்ந்துகொள்க. இனி அத்தி

யாயம் கஅ படலம் கூக ஆதல்பற்றியும் அன்னபிறவாற்
றானும் அது குனியத்திற் பிறழாமை தெந்தென வறிக
பிறவுமன்ன.

சூன்யத் தேற்றம் ஒருவாற்றான் முற்றியது.

வாழி.

அரியபரப் பொருளன்ன ளாடிடுதற் கேற்றபெற்றி
பெரியபரப் பொருடனக்காப் பேணுதிருப் பணியாற்ற
வுரியபரப் பொன்யன்றங் கோங்கினங் கிடும்பார்க்குந்
தெரியபரப் பொதுவாழி வாழியரி செயல்மாதோ.

முற்றிற்று.

MAHAMAHOPACHARYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY,
TIRUVANMIYUR :: MADRAS-41.